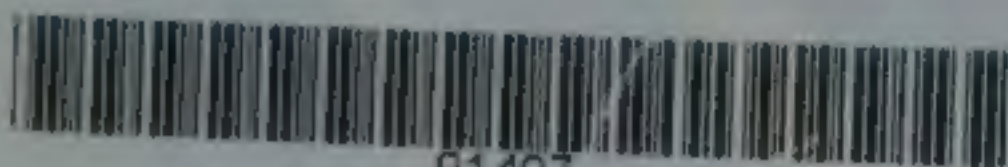

MINISTERUL DE INTERNE
SERVICIUL CULTURAL, PRESĂ ȘI EDITORIAL

91407

D 001497

ÎN
BÎRLOGUL
POPULUI

5 VOLUME
1975

SECRET DE SERVICIU

ÎN BÎRLOGUL LUPULUI

Nr. 57

Traducător: cpl. LEONIDA DRUG
Copertă: serg. maj. COSTEL CRIȘAN

PARTEA ÎNȚI

TRANSPLANTUL

1

În vara anului 1940, la Riga a fost ucis un cetățean sovietic de naționalitate germană. Cercetările au stabilit că a fost suprimat cu o armă de un tip special, folosindu-se cartușe umplute cu cianură de potasiu, care ucide fulgerător.

Victimei i-au fost furate ceasul, verigheta, portofelul, dar acestea au fost găsite curînd într-un canal, înfășurate într-o cîrpă, ceea ce excludea ipoteza crimei avînd ca mobil jaful. Mai curînd putea fi vorba de o acțiune teroristă organizată. Victima, inginerul Rudolf Swartzkopf, era un mare specialist în domeniul radiotehnicii.

Fiul său, Henrich Swartzkopf, student la Institutul politehnic din Riga, zguduit de moartea tatălui său, nu a făcut nici o declarație.

La miliția judecîră a fost chemat Johann Weiss, lăcătuș mecanic la atelierul de reparații auto al lui Friedrich Kuntz. Se știa că în ziua crimei Johann Weiss stătuse mult timp în locuința lui Swartzkopf, unde a montat niște dispozitive comandate de inginer. În afară de asta, Weiss era prieten cu fiul lui Swartzkopf, un pasionat motociclist. Johann, fiind un bun mecanic, a adus unele îmbunătățiri motocicletei lui Henrich. De asemenea, se știa că Johann Weiss frecventa regulat adunările „Asociației populare a germanilor baltici”

și că a reparat gratuit automobilul kreisleiterului acestei asociații, avocatul Sebastian Funk, la care lucra ca șofer în timpul său liber.

La miliție, Johann Weiss s-a comportat foarte reținut, răspunzând evaziv la întrebări. Când un tânăr lucrător al miliției judiciare, enervat, i-a reproșat că nu vrea să ajute cercetările, deși a fost ucis un conațional al său, acesta a răspuns că nu vede nimic deosebit în uciderea unui german, deoarece se cunoaște comportarea ostilă față de germani a populației letone.

De la miliție, Weiss a plecat la o cafenea, unde a comandat bere și crenvurști, pe care i-a consumat fără grabă. Tot fără grabă s-a îndreptat apoi spre stația de tramvai, a lăsat să treacă unul, s-a urcat în al doilea și tot timpul a privit melancolic pe geam. Cu o stație înainte de locuința lui Sebastian Funk a coborît și, aproape în fugă, s-a îndreptat spre garaj. Sebastian Funk — un om solid, lat în umeri, cu o burtă proeminentă — aștepta cu nerăbdare în fața casei sale. Când Weiss opri în dreptul său automobilul Adler, Funk întrebă supărat:

— De ce trebuie să aștept eu mașina și nu ea pe mine?

Weiss răspunse scurt:

— Scuzați-mă, domnule Funk, dar am mari neplăceri.

— Ce neplăceri poți avea tu? — mormăi cu dispreț Funk.

O să-ți produc eu azi neplăceri. Pe urmă, îmbunindu-se, întrebă: Hai, spune! Ce ai pățit?

Pe măsură ce Weiss povestea amănunțit despre ce a fost întrebat la miliția judiciară, fața lui Funk devenea tot mai blândă. Îl bătu pe Weiss pe umăr și zise:

— Nu-i nimic dacă te vor aresta. Lor le trebuie un criminal german. Tu ești german.

— Dar, domnule Funk, dumneavoastră mă cunoașteți! Vă rog mult, dacă va fi nevoie, să fiți avocatul meu!

— Nu va fi nevoie — răspunse Funk. Tu ești muncitor și pe muncitori nu îl suspectează.

— Dar ce fel de muncitor sînt eu? — întrebă aprins Weiss. Doar știți că eu doream să devin fermier. Nu știu că ferma nu mă aparține, de fapt, mătușii mele.

— Da, și pentru că nu ai știut asta, citeva luni ai avut așa mare grijă de mătușa ta, încît toată lumea vorbea de tine că despre un tânăr foarte cumsecade. Nu te mira! Ca kreisleiter, consider că este de datoria mea să cunosc despre tine totul, chiar și ceea ce tu nu știi.

— Dar eu îmi iubeam mătușa, deși, desigur, am fost supărat că nu am primit moștenirea.

Funk clătină din cap.

— Cred că la cimitir ai plîns în măsură egală după mătușă și după moștenire.

Apoi întrebă scurt:

— Te-ai hotărît? Mergi în patrie sau rămii aici cu bolșevicii?

— Domnule Funk — răspunse Weiss — acum m-am hotărît să plec cît se poate de repede.

— De ce te-ai hotărît acum și nu mai înainte?

— Astăzi, la miliția judiciară, am înțeles cît de rău se poartă ei cu germanii. Domnul Kuntz mi-a promis că îmi lasă mie atelierul ca să devin proprietarul lui fictiv. Credeam că aici am perspective mai frumoase decît în patrie. Acum însă îmi este clar: atelierul îl vor naționaliza și eu voi fi nevoit să lucrez din nou la fabrică ca simplu muncitor. Prefer să fiu soldat în patrie, decît muncitor aici.

— În sfîrșit, aud glasul singelui german — încuviință Funk.

Seara, cînd Weiss spăla mașina, în garaj își făcu apariția Funk (înainte nu venise niciodată acolo) și întrebă:

— Te duci azi la fiul lui Swartzkopf să-i prezinți condoleanțe?

— Tatăl lui s-a purtat bine cu mine.

— Știu — răspunse supărat Funk — dar nu pot înțelege de ce.

— Am executat întotdeauna conștiincios comenzile sale.

— Și?

— Și îl ajutam în timpul meu liber, doar era inventator.

— La ce lucra?

— Din păcate nu am școală prea multă ca să pricep la ce lucra.

— Da, ești cam proslănac — zise Funk.

Apoi, coborînd vocea, spuse autoritar și clar:

— Ascultă! Faptul că te-ai hotărît să pleci în patrie nu înseamnă neapărat plecare, deoarece noi nu am hotărît încă asta. Vom aproba să pleci numai dacă va pleca și Henrich Swartzkopf. Pentru a se hotări să plece, trebuie să afle că și tatăl său intenționa acest lucru.

— Dar el nu știe asta?

— Pînă acum nu știe. Nu știe că, nu demult, tatăl lui mi-a trimis o scrisoare. Tu îi vei spune că eu am acea scrisoare.

— Poate ar fi mai bine să îi arătați pur și simplu scrisoarea; a făcut întotdeauna ce a dorit tatăl său.

Funk, încruntându-se, spuse:

— Cred în tine, Johann, că în fiul meu. Această scrisoare a dispărut. Probabil mi-au furat-o agenții N.K.V.D.-ului¹, care l-au ucis pe Rudolf Swartzkopf. Aveau nevoie de el ca de un inginer capabil, priceput în tehnica radiocomunicațiilor militare și, de aceea, când au aflat că vrea să plece, l-au omorât.

Continuă solemn:

— Acum datoria noastră este să redăm patriei pe fiul și lucrările lui Swartzkopf. Unchiul lui, persoană importantă în Germania, visa să-și vadă lingă el fratele și nepotul și le-a promis, prin mine, că la întoarcerea în Germania vor avea o situație deosebit de privilegiată. Ai înțeles?

— Da, îl voi spune lui Henrich că îi voi fi cel mai devotat om, dacă va fi de acord să plecăm.

— Asta e, dar și tu îmi ești într-un fel obligat, întrucât, fără consimțământul meu, nu vei pleca de aici.

Nemții care trăiau la Riga nu îl iubeau pe Rudolf Swartzkopf din cauza aroganței pe care o manifesta față de conaționalii săi și a respectului prea demonstrativ arătat profesorului Goldblatt. A fi prieten cu un evreu, fie el și geniu, era un păcat de neiertat, apreciau mulți germani din Riga. Umblau zvonuri că Swartzkopf ar fi cerut fiului său să se căsătorească cu fiica lui Goldblatt. Se mai spunea că în domeniul tehnicii, unirea muncii acestuia, un savant teoretician, cu cea energetică a lui Swartzkopf ar da naștere unor invenții de care ar putea să se intereseze chiar marile puteri.

Refuzul lui Swartzkopf de a pleca în Germania putea fi explicat în primul rând prin faptul că acolo trăia fratele său mai mic, pe care, nu fără motiv, îl socotea un prusac convins. Produsul unei iubiri extraconjugale a tatălui său și recunoscut mai târziu, acesta ajunsese o persoană importantă în Germania hitleristă. Fără îndolală, Willy s-ar folosi de situația prezentă pentru a se răzbuna pe fratele său mai mare, care-l disprețuia pe față. Probabil îi va acorda o protecție umilitoare, cerind în schimb respect față de mama sa, fosta cameristă Any.

Rudolf Swartzkopf cunoștea aproape tot ce era legat de radiotehnică, dar nu cunoștea mai nimic despre oameni. Față de fascism manifesta răbdare, socotindu-l desperarea oarbă a unei națiuni jignite de înfringerile militare. Sturmbahnführerul Willy Swartzkopf îi scria mereu lui Funk că acum, când Letonia a devenit socialistă, rămânerea fratelui său în această țară poate cauza carierei sale. De aceea, îi cerea lui Funk măsuri hotărâte.

Cu puțin timp înainte de moarte, Rudolf Swartzkopf a fost vizitat de președintele Sovietului comisariilor poporului din Letonia, care i-a propus postul de director al unui Institut de cercetări. Swartzkopf i-a răspuns că se va mai gândi la această propunere. În aceeași zi, pe neașteptate, a fost vizitat de Funk, care i-a imputat că prin comportarea sa trădează interesele naționale ale Reichului.

Weiss era prieten cu Henrich Swartzkopf, dar și față de acesta se comporta cu demnitatea modestă a omului ce este conștient de inegalitatea lor socială. În ultimele luni, îl însoțea pe Henrich pe motocicletă și în plimbările acestuia pe mare.

Despre copilăria sa, Weiss povestea fără plăcere. Rămăsese orfan de mic copil, a lucrat pe la fermele emigranților germani din Rusia. Bunătatea părintească a cunoscut-o târziu, când bătrina sa mătușă l-a luat la ea, temându-se să nu moară în singurătate. Aceasta l-a ajutat să se simtă din nou ~~german~~.

Odată, Henrich i-a spus:

— Eu, în locul tău, măcar din simț de clasă, aș triumfa asupra burgheziei. Cu atât mai mult cu cât biografia ta corespunde din acest punct de vedere.

Weiss dădu din umeri și răspunse că deși acum e muncitor, aceasta nu înseamnă că va rămâne așa toată viața.

— Da — zîmbi Henrich — crezi că imediat ce vei ajunge în patrie, în fața ta se vor deschide cele mai minunate perspective.

— Nu — spuse Weiss — nu contez pe astfel de perspective. Știu că în Germania voi fi luat imediat în armată.

— Și totuși, vrei să pleci.

— Încă nu m-am hotărât — oftă Weiss — dar sînt totuși german și datoria pentru mine e mai presus de orice, deși înțeleg că viața de soldat nu e de invidiat.

— Nu te întrista, amice, unchiul Willy e o persoană importantă și chiar dacă eu și tata nu vom pleca, îți vom da o scrisoare de recomandare către el.

¹ Comisariatul Poporului pentru Afaceri Interne. (N.R.)

— Vă voi fi foarte recunoscător — răspunse Weiss respectuos.

— Tata nu prea îl iubeste pe unchiul Willy; îl consideră plebeu. Pe mine însă unchiul mă iubeste și mă cheamă mereu acolo. A și comandat pentru mine la Praga o mașină specială de curse.

2

Cînd Weiss se prezentă la Swartzkopf pentru condoleanțe se aștepta să îl găsească pe Henrich plin de deznădejde, dar fu puțin mirat constatînd că acesta scotocea de zor prin hîrțile tatălui său, pe care le aranja în două geamantane mari.

Văzîndu-l pe Weiss, îi spuse :

— Eu plec. Unchiul mi-a telegrafiat că vine să mă întîmpine. Ești gata să mă însoțești ?

Weiss aprobă dînd din cap, apoi adăugă :

— Dacă domnul Funk va fi de acord.

— Funk va face tot ce îi voi ordona eu — răspunse autoritar Henrich. Unchiul mi-a scris că de el se va ocupa Gestapoul, deoarece trebuia să știe că N.K.V.D.-ul pregătește asasinarea tatălui meu. Sînt convins că Funk e un agent sovietic.

Dimineața, ca de obicei, Weiss se prezentă cu mașina la Funk. Acesta îi ordonă să meargă în port. Deși ultimii repatriați plecau cu trenul, Funk, folosindu-se de permisul ce-i fusese eliberat mai înainte, vizita în fiecare zi portul din Riga și îl ruga pe Weiss să îl fotografieze pe fondul diferitelor instalații portuare.

— Precizia și punctualitatea sînt trăsături caracteristice neamului. Ai fost aseară la Henrich Swartzkopf ?

— Da, domnule kreisleiter. Mi-a spus că pleacă în patrie.

— Vei pleca în Germania împreună cu Henrich, așa am hotărît. Ești mulțumit ?

— Da, domnule kreisleiter. Sper că, prin unchiul său, Henrich mă va ajuta să muncesc într-o unitate din spatele frontului. Nu aș vrea să nimeresc de la început pe front.

Funk spuse zîmbind :

— Ești sincer cu mine și asta e bine ! Nu înțelegeam de ce tot cauți prietenia lui Henrich. Devenisem bănuitor.

Către sfîrșitul verii anului 1940 repatrierea era pe sfîrșite, în Letonia rămînînd doar un număr mic de germani. Aceștia erau oameni care nu doreau să plece fie din cauza legăturilor de rudenie cu letonii, fie din motive politice. Dar erau și letoni care, tot din motive politice, doreau să plece în Germania. Ei, în schimbul unor sume mari de bani, deveneau membri ai „Asociației populare a germanilor baltici”. Studiînd activitatea acestei organizații, lucrătorii organelor sovietice de contrainformații au stabilit că unii dintre componenții ei, în secret membri ai Partidului Național-Socialist, nu au plecat cu primele grupuri de repatriați. Cînd cîtiva din acești activiști au fost prinși făcînd spionaj, Berlinul a dat dispoziție conducătorilor asociației să termine în cel mai scurt timp repatrierea.

Printre nemții care au hotărît să rămîna în Letonia se număra și inginerul Rudolf Swartzkopf. Asasinarea lui trebuia să intimidaze și să prevină pe cei ce nu se hotărau să plece. Acest lucru era clar pentru organele sovietice de contrainformații, dar nu puteau să-i rețină pe presupușii autori ai crimei, deoarece nu aveau probe directe împotriva lui Funk și a ajutoarelor sale.

Organele de contrainformații sovietice mai știau că Berlinul dorea să pună mina pe lucrările științifice ale lui Rudolf Swartzkopf.

3

Cînd Weiss s-a întors la atelierul de reparații auto în care lucra și locuia, l-a găsit acolo pe nachbahnführerul Papke. Pe masă erau mai multe cărți, printre care și *Mein Kampf* a lui Hitler.

Luînd cartea în mîinile sale cu degete scurte, Papke spuse :

— Asta e o mărturie plăcută că nu ai un cap prost pe umeri. Dar mai este o carte care trebuie să-l întovărășească pe german în tot timpul vieții sale. Nu o vîd.

Weiss scoase de sub cuvertură Biblia. Papke, răsfolind-o, observă :

— După cit vîd, nu ai prea citit cu sîrguință această carte sfîntă.

— Scuzați-mă, domnule nachbahnführer, dar pentru noi germanii mai tineri învățătura führerului e tot altă de sfântă. Nu cumva nu sînteți de acord?

Papke se încruntă:

— Nu cumva te pregătești să comunici asta primului gestapovist pe care îl vei întâlni cînd vei trece granița?

Cum toți nemții din Riga, deci și Weiss, știau că Papke e un vechi colaborator al Gestapoului, ceea ce de fapt el nici nu prea ascundea, Johann îi răspunse jignit:

— Degeaba încercați, domnule Papke, să-mi insuflați o reprezentare falsă despre activitatea Gestapoului. Dacă voi avea posibilitatea de a fi cu ceva de folos Reichului, voi justifica această încredere prin toate mijloacele accesibile mie.

Papke asculta distrat. Apoi, ca și cum asta nu l-ar fi interesat, întrebă indiferent:

— Apropo, ce mai face Henrich Swartzkopf? A reușit să primească lucrările tatălui său?

— Vă interesează numai lucrările lui Swartzkopf sau toate în general? Toate — accentuă el — care ar putea fi luate de la profesorul Goldblatt?

— Să presupunem că da — spuse Papke.

Weiss oftă:

— Din păcate au apărut greutăți de ordin juridic; așa am auzit de la Henrich.

— Cum are de gînd să procedeze?

— Mi se pare că acum nu îl interesează decît întâlnirea cu unchiul lui. Restul nu prezintă importanță pentru el.

— Păcat — dădu nemulțumit Papke din cap. E trist că nu putem să-l influențăm activ pe Henrich. Trebuie să ținem cont de unchiul lui.

Weiss observă nu prea convins:

— Mi se pare că sturmbahnführerul la început dorea ca Henrich să rămîna aici.

— De ce?

Weiss zîmbi.

— Presupun că pentru a fi de folos Reichului.

— Nu, pentru un astfel de rol nu e bun Henrich. Pentru astfel de treburi sînt aleși oameni corespunzători. După o scurtă pauză, adăugă: Nu cumva, sturmbahnführerul este nemulțumit de candidații propuși de noi?

— Asta nu pot să știu — răspunse Weiss. Apoi adăugă cu viclenie: Ce-ar fi să-l rugăm pe Henrich să-l întrebe pe

Willy Swartzkopf ce părere are despre cei aleși de dumneavoastră? Propun asta pentru că știu ce influență are asupra lui Henrich domnul Funk. Iar Funk, după cum bine știți, nu vă este favorabil; dacă veți avea neplăceri, nu cred că se va supăra.

— Știu asta — fu de acord Papke cu tristețe în glas. Dar, zîmbind brusc, spuse cu sinceritate: Vezi tu, băiete, încă nu am ajuns în Reich, nici nu ne-am îndeplinit datoria și deja ne incurcăm unul pe altul în îndeplinirea acestei datorii. Toate astea de ce? Fiecare vrea o bucată mai mare, deși pentru asta nu toți au dinți suficienți de buni.

Apoi continuă cu și mai multă încredere:

— Să-ți spun drept, la început nu aveam o părere prea bună despre tine. Aveam motivele mele. Dar acum m-am convins că te bănuiam degeaba.

— Îmi pare foarte rău, domnule Papke.

— De ce?

— Pentru că abia acum v-ați convins că neîncrederea dumneavoastră față de mine era neîntemeiată.

— De asta tu singur ești vinovat.

— Care e vina mea, domnule Papke?

— Ai șovăit mult înainte de a te hotărî să te repatriezi.

— Dar, domnule Papke, nu voiam să pierd comenzile lui Rudolf Swartzkopf.

— Da, am verificat cît primeai de la Swartzkopf. Cîștigai bînisor și am înțeles de ce ți-ai legat plecarea de a Swartzkopfilor.

— Adevărat, voiam să adun cît mai mulți bani. De ce să fiu sărac în patrie?

Papke se încruntă.

— Am verificat carnetul tău de economii. Ți-ai scos toți banii în ajun de a da declarația de repatriere. Bine ai făcut. Ești un om practic. Mă bucur că am discutat cu folos. Nu este totuși exclus ca în ziua plecării să mai discut ceva cu tine.

— La dispoziția dumneavoastră, domnule nachbahnführer.

Papke plecă. Weiss se așeză obosit pe pat și își frecă fața cu palmele. Arăta ostent și preocupat. Impinse cu piciorul cărțile, inclusiv *Mein Kampf*, și aprinse radiatorul, deși în cameră era cald. În atelier se auziră pași. Weiss se ridică repede și intră în el. Acolo îl aștepta un om în vîrstă, proprietarul unei biciclete ce fusese adusă nu demult la reparat.

Deși Weiss îi spusese că va fi gata mâine, omul nu pleca. Privindu-l cu atenție pe Weiss, rosti:

— L-am cunoscut pe tatăl dumneavoastră, era medic.

— Da, a fost.

— Unde e acum?

— A murit.

— Demult?

— În 1920.

— Unde e îngropat?

— A murit de tifos. Administrația spitalului, în luptă contra epidemiei, a ars cadavrele.

— Sper că măcar puțin îl mai țineți minte?

— Desigur.

— Mi-l amintesc bine — spusese omul. Era un fumător pasionat. Dar nu-mi amintesc ce fuma: trabuc sau țigară. Vă amintiți ce fuma tatăl dumneavoastră?

Johann se înmuie, amintindu-și toate fotografiile doctorului Max Weiss, văzute de el. În nici una nu avea pipă sau țigară în gură.

Omul adăugă cu asprime:

— Îmi amintesc perfect: fuma trabuc. Aveați în casă o fotografie de familie în care el apărea cu trabuc.

— Vă înșelați, tatăl meu îmi spunea mereu că tutunul nu e sănătos — îi răspunse Weiss cu siguranță.

— Probabil că aveți dreptate — fu de acord omul. Scuzăți-mă!

Weiss îl conduse până la ușă, încuie atelierul și ieși în stradă. Se îndreptă spre port, dar, până să ajungă acolo, o cotitură o străduță și intra în berăria „Marina”. Se așeză la o masă și comandă bere neagră și o friptură de porc cu varză. Trei letoni, muncitori din port, văzând loc liber, se așezară la masa lui. Erau puțin cam afumați, însă tot comandară cîte o votcă și cîte o bere de căciulă. Fără să-i acorde atenție lui Weiss, ei continuară o discuție începută, probabil, mai înainte. Discutau despre tratatul de neagresiune, încheiat de U.R.S.S. cu Germania. Spuneau că deși armata sovietică apărea acum nouă graniță cu Germania, trebuiau create detașamente de muncitori letoni care să ajute Armatei Roșii dacă Hitler îl va înșela pe Stalin. Afirmau că atunci cînd Hitler va ataca Letonia, deși nu toți letonii sînt de partea puterii sovietice, vor lupta contra nemților, pentru că aceștia s-au purtat în Letonia burgheză ca într-o colonie a lor.

Unul dintre ei era de părere că mai întîi trebuiau verificați membrii de partid pentru a exclude din rîndurile partidului pe cei ce au șovăit în timpul regimului fascist. Căutînd în Weiss un aliat al părerilor sale, acesta îl întrebă:

— Tu, flăcăule, ce crezi?

Weiss întirzie puțin cu răspunsul, apoi zise cu curaj, privind în ochii muncitorilor ce-l așteptau cu nerăbdare vorbele:

— Ai dreptate. De ce să vă încredeți cu ușurință în clasa muncitoare. Trebuie mai întîi să o verificați. Dar, pînă cînd voi letonii vă veți verifica unul pe altul, noi nemții ne vom întoarce și vom instaura aici noua noastră ordine.

Lăsînd banii pentru consumație pe masă, Weiss se ridică și plecă. Se îndreptă spre port. Un cetățean mic de statură, cu o veche pălărie tiroleză pe cap, se apropie de el și, ridicîndu-și politicos pălăria, îl întrebă:

— Cît este acum ora?

Weiss răspunse fără să-și privească ceasul:

— Fără șapte minute.

Omul, tot fără să-și privească ceasul său, se miră:

— Închipuți-vă, și al meu e la fel. Ce punctualitate! Apoi, luîndu-l pe Weiss de braț, se îndreptară spre port. Puteți să-mi spuneți Bruno. Sînt la dispoziția dumneavoastră. Cred că nu e nevoie să vă reamintesc că ați fost îndrăgostit de răposata mea fiică și că eram gata să vă consider gine-rele meu...

— Vă pregătiți să mă supuneți unui examen? — întrebă supărat Weiss. Unul se pare că l-am și susținut.

— Da de unde! — protestă Bruno. Dar brusc se răzgîndi: În fond, de ce nu. Vă supără? Pe mine deloc. Serviți o bomboană! Dulciurile au o acțiune benefică asupra sistemului nervos.

Weiss îl întrebă posomorit:

— Ce e cu arhiva lui Rudolf Swartzkopf?

Bruno nu răspunse la întrebare, ci replică:

— Nu credeți că sînteți prea activ și că aceasta contravine instrucțiunilor? Eu în locul dumneavoastră nu aș manifesta atîta nerăbdare să cunosc hîrtiile lui Swartzkopf. Domnului Funk s-ar putea să nu-i placă acest lucru. Ați încălcat instrucțiunile și sînt obligat să constată oficial acest lucru.

— Nu am vrut... încercă să se justifice Weiss.

— E clar că nu ați vrut — îl întrerupse cu blindețe Bruno. Erați aproape pe drumul cel bun, când, deodată, neinspirat, i-ați recomandat lui Papke să aștepte, prin Henrich, de la Willy Swartzkopf, numele rezidenților. Papke e un soldățoi, dar minusurile sale de inteligență sînt compensate pe deplin de suspiciunea ce-l caracterizează. Aceasta este calitatea lui și nu ați ținut cont de ea, cum, dealtfel, nu ați avut în vedere că Papke e un gestapovist mărunț și nu avea cum să cunoască numele rezidenților ce vor fi lăsați aici. Nici Papke și nici Funk nu cunosc acest lucru. Sînt alții care cunosc... Nu vă supărați! Sînt mai mare ca dumneavoastră nu numai în grad, ci și ca vîrstă și experiență. Lucrul cel mai important în sfera noastră de activitate este disciplinarea scopurilor. Nu uitați că cei ce vă conduc cunosc multe aspecte pe care nu le știți. Se întimplă uneori ca pentru atingerea scopului propus să fie necesar să renunți la unele lucruri destul de importante care îți apar în drumul spre realizarea aceluia scop. Mă înțelegeți?

— Da, aveți dreptate, am încălcat instrucțiunile, primesc mustrarea dumneavoastră.

— Ei, nici așa — rise Bruno. Când lucrurile ajung pînă la mustrare, de regulă omul este înlocuit cu altcineva. Acestea au fost doar cîteva sfaturi prietenești. Acum mă scuzați, nu mă simt bine; de obicei țin regim, dar acum am mîncat ceva gras și iată rezultatul.

— Nu vreți să veniți la mine să vă odihniți puțin?

— Ei! — exclamă cu reproș Bruno. Noi ne bucurăm doar de întîlniri absolut întîmplătoare. Apropo, adăugă el nemulțumit, voi fi, probabil, scutit de serviciul militar activ în Germania — așa mi-au spus medicii noștri la policlinică — și n-ar fi rău să lucrez în vreo cancelarie militară din spatele frontului. Ar fi foarte drăguț din partea dumneavoastră dacă i-ați spune lui Henrich de bătrînul dumneavoastră prieten Bruno, care nu va împiedica să-i faceți curte răposatei sale fiice, Elza.

— Da, Elza — confirmă Weiss. Era blondă, cu ochi albaștri, schiopăta puțin de piciorul stîng, în urma unui accident din copilărie, când a căzut dintr-un copac.

— Un portret perfect. Așa a fost și originalul. Sper că v-ați dat seama că vizita aceluia cetățean și discuția despre tatăl dumneavoastră a fost numai pentru antrenament, ca, dealtfel, și întîlnirea noastră de azi.

și strînse mina ridicîndu-și cu respect pălăria tiroleză și dispăru în întuneric.

4

Dimineața era senină, dar rece. Siluetele caselor se deseneau clar pe fondul cerului albastru. Pe peronul gării se alinase ultima grupă de germani ce se repatriau. Pe fața fiecăruia se citea preocuparea și dorința de a îndeplini orice ordin, indiferent de la cine ar fi venit. Copiii stăteau ținîndu-se de mîini și privind nerăbdători la părinți. Femeile nu lăsau din mîini geantele de voiaj în care aveau, probabil, acte și lucruri mai prețioase. Kreisleiterii și nachbahnführerii, la care toți se uitau încrezători, se comportau acum tot atît de modest ca și ceilalți. Trenul fu tras la peron, dar nici unul din repatriați nu se hotărî să urce în vagoanele rezervate lor. Fu însă de ajuns ca un muncitor feroviar să îi întrebe mirat: „Ce stați, cetățeni? Peste 15 minute trenul pleacă!” — și, imediat, toți se năpustiră în vagoane.

Johann Weiss nu se grăbea să urce în tren, ci stătea pe peron cu geamantanul lîngă el, așteptînd cu răbdare să se termine imbulzeala. Deodată apărură Papke și-și așeză geamantanul lîngă al lui. Prefăcîndu-se că nu îl cunoaște pe Weiss, privi puțin la oamenii ce se urcau în tren, apoi, brusc, luă geamantanul acestuia și se îndreptă spre vagonul de clasa I.

Weiss, crezînd că i l-a luat din greșeală, alergă după el cu geamantanul lui Papke în mînă. Papke însă îi strigă cu răutate:

— Ce tot îmi împingeți geamantanul dumneavoastră! Căutați-vă un hamal pentru el!

Și Weiss a trebuit să se urce în vagon cu geamantanul lui Papke.

Toată povestea asta îl punea pe Weiss într-o situație delicată. La început a presupus că Papke a făcut asta pentru a vedea ce are el în geamantan și că în curînd i-l va da înapoi. Pe urmă alte gînduri îl năpădiră. La granița vameșii vor controla geamantanele și poate vor descoperi în cel care îl avea acum el ceva ce îl va împiedica să treacă granița. Să arunce geamantanul însemna să îl lase pe Papke în pagubă, or, acum, după ce Funk plecase în Germania și legătura cu el era pierdută, acesta îi era necesar lui Weiss.

Tot căutînd cu înfrigurare rezolvarea acestei încurcături, Weiss scoase muzicuța și începu să cînte un cîntec tirolez foarte cunoscut. Atmosfera se înveseli în jurul său. Un neam tinăr și gras turnă într-un pahărel votcă și i-l întinse lui Weiss.

— Pentru sănătatea fűhrerului nostru! El are nevoie de viteji ca noi.

— Heil! — salută Johann cu mîna întinsă orizontal.

Cînd Bruno privi în compartimentul în care se afla Weiss și îl văzu pe acesta, se repezi să-l îmbrățișeze, strălucind tot de bucuria acestei întîlniri fericite, dar neașteptate. Începu plin de nerăbdare să îl întrebe de toți cunoscuții comuni și Weiss, politicoș, se văzu nevoit să iasă cu el pe culoar, pentru a nu-i deranja pe tovarășii săi de compartiment. Pe culoar îi spuse lui Bruno, la ureche, ce se întîmplase cu geamantanul lui Papke. Acesta dădu din cap și plecă imediat în vagonul vecin. Peste puțin timp, reapăru și-si puse geamantanul alături de al lui Papke, anunțîndu-i că se mută la ei în compartiment și asigurîndu-i că nu îi va deranja, ci că el, fiind un om vesel, dorește, pur și simplu, să-și distreze conaționalii cu cîteva scamatorii. Scoțînd din buzunar o pereche de cărți, începu să le arate tot felul de minuni. În cîrînd se bucură de simpatia tuturor. După un timp, luă geamantanul lui Papke și plecă, spunînd că își va găsi un loc mai comod în alt compartiment. Cum plecă Bruno, Weiss se culbări în colțul lui și închise ochii, prefăcîndu-se că a adormit. Era aproape de ora prinzului cînd Bruno apăru cu geamantanul lui Papke și îl puse alături de al său, anunțîndu-i că a venit doar să ia o gustare cu prietenul lui. După ce mîncară, Bruno plecă luîndu-și geamantanul și lăudîndu-se că își va găsi un loc lingă o doamnă nu mai bătrînă de o sută de ani, dar nici mai tinără de treizeci.

Văzînd geamantanul lui Papke din nou la locul lui, Weiss se liniști. Abia acum înțelegea cît de greu era să interpreteze rolul pe care îl juca. În ultimele luni Johann se învățase aproape automat să se aprecieze cu ochii altuia, studiînd noul său personaj, criticîndu-l sau mîndrindu-se cu el. Știa că, într-o clipă de primejdie, noua sa personalitate putea fi compromisă din proprie vină. Viața lui depindea de felul în care se va stăpîni și își va întări această nouă personalitate. Cîteodată, cînd rămînea singur cu sine însuși, îl cuprîndea dorul de lumea sa adevărată pe care o părăsise. Niciodată nu a

crezut că lucrul cel mai greu și mai chinător în misiunea ordonată va fi această periculoasă dedublare a personalității.

Unul dintre profesorii săi îl prevenise cîndva că aceste momente de criză vor sosi neapărat și că va fi greu, chinător de greu să le depășească.

La Belostok, Weiss nu coborî din tren, ca ceilalți, să cumpere de mîncare. În compartimentul rămas gol, continuă o partidă de șah cu Bruno. Acesta, mîngîindu-și gînditor chelia, spuse:

— Interesantă figură Papke al tău: jumătate din geamantan este plin cu cutii de icre negre, blănuri și alte lucruri de contrabandă. Îi vei înapoia geamantanul după ce trecem granița. Pe tine nu te vor controla. Eu va trebui să mă opresc puțin la graniță. În rest, totul rămîne cum știi. Principalul e să nu ai prea multă inițiativă. Tu ne ești necesar ca Johann Weiss. Nu avem și nu vom avea mult timp nevoie de Alexandru Belov. E clar?

În compartiment începură să se întoarcă călătorii încărcati cu pachete de mîncare. Bruno mută victorios o figură pe tabla de șah și declară:

— Iată, șah mat! Învață, tinere, să joci! Apoi, se adresă călătorilor încărcati cu pachete: Domnilor, vă îngrijiți cu atîta zel de stomacurile dumneavoastră, incît uitați de prestigiul Reichului. Nu vă dați seama că procedînd astfel i-ați convins pe sovietici că în Germania poporul suferă de foame?

Se ridică și plecă disprețuitor în compartimentul său.

La graniță, pasagerii fură rugați să intre într-o sală pentru controlul vamal. Vameșii cercetau lucrurile în grabă, uneori întrebînd doar ce se află în geamantane. Papke, deși vameșul nu îi ceruse asta, scoase pe masă toate lucrurile din geamantanul lui Weiss, declarînd că duce în patrie numai strictul necesar. Vameșul îi spuse să pună lucrurile înapoi și îl rugă să deschidă valizoara de piele. Fața lui Papke se lungi de supărare. Alături de Papke sedea Bruno. Lucrurile lui erau răsturnate pe masă și vameșul le cerceta atent. Bruno, văzînd că vameșul se uită atent la o carte, întrebă provocator:

— Dacă aș încerca să duc o carte a fűhrerului, aș duce-o acolo unde cuvintele lui sînt în inima fiecăruia?

Se adresă apoi lui Papke, căutînd sprijin:

— E o prostie că se consideră asemenea cărți drept literatură interzisă!

Papke privi cu ură la Bruno și zise :

Lasa-mă în pace cu fűhrerul tău ! Cercetați-l bine în bucurare ! El stă cu nevămeși. Astfel de indivizi au atârnat la ei. Nu m-ai mira să caști la el vreun pumnal cu inscripția „și de aici este” după ce el nu ar trebui lăsați să plece în Germania.

Asa ! striga turbat Bruno. Pe tine ar trebui să te lase să pleci în Germania dacă poți să faci ca alții să nimerescă în închisoare !

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

— Permiteți ?

Papke îi întinse țigara sa. Aplecându-se pentru a-și aprinde țigara, Weiss îi șopti :

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

Papke tresări, dar imediat spuse binevoitor :

— Tinere, îți voi face un mic cadou. Nu e bine ca un soldat să aibă un cadou. Dar dacă vrei, îți pot da un cadou.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

„Nu pot !” zise Papke. „Am fost săvârșit să postrat.

zona de frontieră și se opri. Grănicerii făcuseră o ultimă verificare exterioară a garniturii, după care trenul se puse încet în mișcare. Puțin după plecare, Johana se adresă cu mândrie tovarășilor săi de călătorie :

— Domnilor, îndrăznesc să vă felicit. Se pare că sântem deja pe pământul Reichului.

Se ridică brusc și luă poziția de drept. Fața lui ardea de încântare și devotament. În tacerea generală, Weiss scoase din buzunar o insignă cu zvastică și și o prinse de haină.

Trenul opri din nou. Pe culoare aparură soldați germani cu caști și cu automate pe piept. Fetele lor erau nemșcate, gesturile braște, automate. Veni și un ofițer. Pasagerii se ridicară ca la comandă, ofițerul ridică un deget și spuse încet :

— Înainte, ord. e, actele !

Într-o clipă actele, le dadu peste umăr unui soldat, iar acesta unui om în civil care se uita cu atenție la toată grația, comparându-le cu posesorii actelor. După ce controlul se termină, ofițerul ordonă :

Ord. e, să fie înainte, să nu mișcați !

El plecă dar soldatul rămas lângă ușa nu priveau pe pasagerii de patca nici nu îi vedeau. Ofițerul se îndoarse în sold de omul în civil și începu să împarta actele. Weiss luă actele de creșt, privea cu admirație în ochii ofițerului. Acesta nu îi răspundea.

Stai jos !

Iar Weiss, ce făcuse până atunci, arăta că se îndreptă.

Nu ești un soldat, stai jos ! — repeta ofițerul.

Weiss se îndreptă și răspunse tare :

Patru ani mi-a refuzat chestea de a mă trimite în fa- cunde gherasilor săi armate !

Ofițerul îl bătă cu bunăvoință pe umăr, iar omul în civil îi somă ceva într-un carnetel. Când ofițerul plecă, alt vagon tovarășii de călătorie îl felicită zgomotos pe Weiss.

Trenul mergea pe meleagurile Poloniei, care a un de- ze-sa teritoriul celui de-al III-lea Reich prăci lui de război. Într-un se puțin, Weiss hotărî să-l viziteze pe Heinrich Swartzkopf, pe călătoria în vagonul de clasa I la o ste de plecare, cu voința.

Străbătând întreaga garnitură Weiss crocări discret în- așa compartimentul lui Heinrich. Acesta îi zâmbi reținut, îl prezenta unei doamne. Văstă la servi cu cătea din ter- nos și din trebă.

— Ei, cum ai călătorit?

Fata sa asteptă răspunsul, și adresa respectuos foaia. Fusesse soarelui îndrăgitei.

— Dacă doamna baroană dorește un soț bun... — și, alături de ea, Weiss, călătorul, a fost așteptat.

Aceasta se adresa oftând către Heinrich:

Doamna baroană, vă lua în armată. Fata am reușit să-l găsim pe soțul ei în armată.

Lea pe baroana? — da, da, da.

Baroana răspunse cu demnitate.

Am putut printre familiile aristocratice ale Germaniei, dar nu cunosc relațiile lor cu fuhrerul.

— Credeti-mă — răspunse Heinrich — fuhrerul se bazează pe aristocrația Germaniei.

— Da, dar aceasta este o aristocrație care nu are cel mai mult în simpatizează pe industriști.

— Asta nu are nici o importanță — observă Heinrich.

— Atunci de ce a numit el partidul său național-socialist? Nu era mai bine să se fi limitat la formula unității naționale? Socialist sună alarmant.

Weiss interveni delicat.

— Indrăznesc să vă asigur, doamnă baroană, că fuhrerul nostru a procedat cu comunistul mai hotărât decât kaiserul.

Baroana, privind neincrezătoare la Weiss, spuse:

— V-aș angaja ca soț, numai dacă ați promite că nu vă veți ocupa de politică.

— Vă rog să îl ierlați — îi luă apărarea Heinrich Swartzkopf.

Apoi, umindu-și să înțeleagă lui Weiss că prezența sa aici nu era necesară, îi promise:

— O să ne mai vedem.

— Da, dar numai dacă vă va plăcea să vă vedeți. Papke era sigur. Weiss îl întreabă:

— Să vă aduc geamantanul?

— Da, desigur. Nu au descoperit nimic?

— Nimic.

— Pe mine m-au scotocit zdrăvan — se plinse Papke.

— Aveți ceva de preț?

— A, asta credeți tu? Eram convins că era un miroș special pentru acest zătar și că... — Papke se opri. Căuta să spună ceva, dar nu găsi. Weiss se aplecă și sărui pe obrazul lui. Papke era sigur. Weiss îl întreabă:

să-mi țină biblia mea cu bine. — Papke spus că nu aveau ca miinile ateilor să atingă cartea și că cartea asta este pe trupu mine mai prețioasă ca orice. Și scutind o cartușe mica imbrăcată în piele, o mingiie cu gingășie.

— În cazul acesta — declară Weiss — ați procedat riscant lăsând-o unei persoane necunoscute.

— Just — tu de acord Papke — dar ce era să fac, nu aveam altă soluție. Oricum, îți mulțumesc pentru serviciu.

— Vă aduc imediat geamantanul.

— Iați-l pe al tău!

— Sper că totul e în regulă? — întrebă Weiss.

— De ce, ai ceva în el?

— Am — zise Weiss zimbând — doar câteva suveniruri pentru viitorii mei prieteni.

Se vedea că pe Papke l-a surprins întrebarea lui Weiss și acesta înțelese că ea l-a cercetat geamantanul. „Dacă — quod est — nu m-am trezit ieri cu el de bunăvoie, asta era lucrul cel mai plăcut pentru Johann.

Întorcându-se la cel în compartiment, se așeza comod și se prefăcu că doarme. Se gândea la Bruno. Ce păcat că l-a cunoscut doar pe la a grație. Cu un astfel de om poți să te simți înșelut chiar acolo, în inima Germaniei fasciste. Weiss nu avea de lucru să știe că Bruno căddea trase destul auri în a căsă lara. Căiva activist, de frunte al celui de-al III-lea Reich. Lăsa oșteau foarte bine pe celebrul antreprenor Bruno Motze care nu vălase arta călătoriei, dar nu șiau că arta de a călători nu vălase în a războiului civil. La Armata 101 de cavalerie Motze se ocupa și de vizitarea cadlor de calarie, având astfel posibilitatea să cunoască ofțeri de stat major, să le asculte discuțiile. A părăsit Germania prin 1939 din mai multe motive, desi nu a fost în primejdie de a fi desconspirat.

Într-o a făcut ceea ce știa și putea să facă. Lăsa a stat pe foaia lui sau mai bine ar să electorize prin pași și necunoscut.

Și Weiss simți din nou că nu este singur. Acest simțământ îl lăsa să elibera din încercarea nervoasă a lui Papke în care fusese. De asemenea, era plăcut în acest timp că othnaa suferența sa te lăsa puțin ca să începat să te obisuiesti cu noua tălăclăte și că treptat dispărea nevoia să te gândești mereu cum ar trebui să procedeze, într-o situație sau alta, Johann Weiss. El, Weiss, creat de tine, conduce toate mișcările, toate gîndurile tale.

A doua zi dimineața, Weiss se duse la Paul, cel mai mic dintre frații săi, care trăia în oraș. Weiss îl găsi pe Paul în camera sa, care era foarte mică și umedă. Paul îl salută cu un zâmbet larg și îi oferi un loc pe canapea. Weiss se așeză și începu să povestească despre viața sa recentă. Paul îl asculta cu atenție, făcând câteva comentarii. Weiss îl rugă să-l ajute să găsească o locuință nouă, deoarece cea actuală era prea mică pentru el și pentru Willy Swartzkopf.

— Pînă cînd, Schult? Voi ordona să te primească la mine, dacă vrei, spuse Paul. Weiss îl mulțumi și se ridică să plece. Paul îl urmări cu ochii până se îndreptă spre ușă.

A primit o camera în apartamentul doamnei Dittmar, care era foarte mică și umedă, dar era în centrul orașului. Weiss se simțea puțin singur în noua locuință, dar se consolida cu gândurile sale. El se gândea la familia sa și la viața sa în trecut.

— Nici o femeie!
Johann răspunse intimidat:
— Îți vei deretica singur camera!
— Doamnă, răposata mea mătușă îmi încredința toate treburile casei.
— De ce mătușă?
— Sunt orfan, doamnă.
— O! Bietul băiat — spuse cu compătimire doamna Dittmar.

Johann înțelese imediat că gazda sa este o femeie blindă, dar nu se îngrijoră. El se gândea la viața sa în trecut și la familia sa. El se gândea la mama sa, care era foarte bună și îl iubea foarte mult. El se gândea și la tatăl său, care era foarte rău și îl bătea foarte mult.

— Văd că ești singur, spuse doamna Dittmar. Johann îi răspunse că da. Doamna Dittmar îi oferi un loc pe canapea și îl rugă să se așeze. Johann se așeză și începu să povestească despre viața sa recentă. Doamna Dittmar îl asculta cu atenție, făcând câteva comentarii.

— Văd că ești singur, spuse doamna Dittmar. Johann îi răspunse că da. Doamna Dittmar îi oferi un loc pe canapea și îl rugă să se așeze. Johann se așeză și începu să povestească despre viața sa recentă. Doamna Dittmar îl asculta cu atenție, făcând câteva comentarii.

Primi o mașină Tatla nouă noia, adaptată la revoluția armatei, și se apucă să o curețe atent. La școală învățase toate marcele de mașini ce se fabricau în Germania, dar acum, în timpul războiului, nu bănuia că Germania va ocupa Cehoslovacia și că va trebui să lucreze pe o astfel de mașină.

La început Weiss făcea drumuri doar în raza orașului. Transporta funcționarii mai departe de Paříž, unde se reparau carele. Așa, probabil, luseseră prevețite de către keller să nu vorbească laja de el.

Cînd primi prînzul să arie, Weiss se așeză la masa lui Kener și pe Karl Zimmermann, șeful atelierului. El se bucura de o poziție privilegiată și de o muncă ușoară. El nu avea voie să se apropie de mașina lui Zimmermann, el singur avea grijă de ea.

La restaurant, Johann propuse invitaților săi să comande ce dorește. El măcăra și îi botea cu seacă pe toți. El știa că omul de la țară nu va afla nimic din ce se petrece în oraș. El se gândea la viața sa în trecut și la familia sa.

5

Odată, mergînd întimplător prin oraș, Johann o întâlni pe baroana care călătorise cu Heinrich și Elise. Aceasta era o femeie foarte frumoasă și se vedea că era deosebit de prietenoasă. El se gândea la viața sa în trecut și la familia sa.

La data, cu timpul, mergea să-l apropie pe Weiss de camera sa. Se gândea la viața sa în trecut și la familia sa. El se gândea la mama sa, care era foarte bună și îl iubea foarte mult. El se gândea și la tatăl său, care era foarte rău și îl bătea foarte mult.

Într-o zi, Johann se convinsese că gestul lui Weiss de a-l ajuta să găsească o locuință nouă era foarte important. El se gândea la viața sa în trecut și la familia sa. El se gândea la mama sa, care era foarte bună și îl iubea foarte mult. El se gândea și la tatăl său, care era foarte rău și îl bătea foarte mult.

— Dat al trecea?

— Dar al treilea?

— L-am trecut și nu vorbească prostu față de mine.

— Dar cum ești tu? Mi-ai făcut datoria?

— E clar. Dar dacă eu voi vorbi prost în fața de Dumnezeu?

... răspunsul fiind
... să-mi spună cineva
... înțeleg că se dă să am în vedere care să...

Privind atent la Papke, Weiss observă pe fața lui o expresie nouă, de tristețe și de deznădejde.

Papke spuse că nu ar vrea să meargă în vreo berărie
Weiss să intre. Weiss îl invită la el acasă. -

...este apreciat cum merită.

1. The first part of the paper is devoted to a review of the literature on the topic.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

cind am... Polonezii sunt un popor licălos. Dar, nu te teme.

o sa arat eu ce pot. Sper sa lucrez cu evrell. Cu ei e mai usor. In curind, va incepe o mare operatie. Din respect fata

— Right tonight — spouse We have a great deal to say

— dacă grupul vostru are nevoie de un sofer bun, sint la

— Vrei să te învîrtești?

...cu bagaje de mîd, în mod sigur...

... i mod sigur nu vor ha ...

— E clar, dar eu am alt scop. Pentru simpla situația mea la garaj se va îmbunătăți dacă voi fi luat într-o misiune specială. Poate trec să lucrez pe un autoturism. E mai ușor deoarece a, numai un singur sef.

— Bine - promise Papke întinzându-i mână Weiss i-o strînsă recunoscător.

Pace se cheie el bi... spara acca si lora...

Cattle Imported for 1891. — Total, 8,400 head, valued at \$1,000,000.

Dacă mai înainte unitățile militare erau formate din ca-

troi. Dacă mai înainte unitățile militare erau formate din o-

... a further 100,000 people are struggling to find work.

[illegible]

negabile și ori de câte ori s-a spus că, după ce te-ai putut observa că predomina relațiile neofortale, că ta-nt s-a răsturnat.

Toate acestea l-au determinat pe Johann să tragă con-

cluzia că pe teritoriul Poloniei se concentrează o mare grupare de trupe de atac.

Unitățile de tancuri se deplasau noaptea pe drumuri pe care accesul altor autovehicule era interzis. Deasupra lor

zburau avioane de transport cu patru motoare care prin zgometul lor acopereau pe cel făcut de tancuri. În multe zone

de 1990 a 1995, a taxa de crescimento anual média foi de 1,1%.

schimba a locațe în zile. Căci este o întoarcere de la o
multitudine de locuri în Căstăpouan controlat, o marelă în

standard chair back, and a standard chair with a superior Nanoro
tutor, and a standard chair with a superior Nanoro

Reorganizarea Punctului central pentru repatriere a alar-
und, tot personalul garajului. Multi au fost trimisi in unitate

...într-un timp în care erau încă puțini cei care se ocupau de problemele de securitate. Mulți au fost trimiși în unități combătătoare, ceea ce putea să se întâmple și cu Weiss.

Pe Papke nu se mai putea conta. Acesta, fiind numit într-o grupă specială ce primea eşaloanele cu ovrei din celelalte țări,

lelalte țări europene ocupate, a greșit de la bun început.

Între ele se cădea să se așeze pe oaspe
honorabil, ca pe a cărei preocupări serioase începuse să
debată să se așeze pe oaspele de vârstă.

Cuvintele sale răsunară înăuntrul oaspeților o im-
presie contrară de așteptare de el.

Ea, a creștin, lăsa de o parte să vorbească. Să se
rătăcea pe lângă oamele a estia era un semn de prostie. Nu
mai putea să se lățească să atragă atenția asupra sa
prin cuvintele ei. Ea, a creștin. Deși nu o dată, a pro-
veștăstrărită la să aștepte de autocontrol, să aștepte
cu la înăuntrul ei să aștepte să vorbească. Weiss căuta
într-o parte o parte la a căuta situație în căutarea pe care
el. Deși așteptă să se aștepte.

• Va pleca oare? J. creștin, așteptă să se aștepte
voia să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

Între ele se cădea să se aștepte să se aștepte să se aștepte.

— Voi încerca.

Angelica o sărută pe frunte pe doamna Dittmar, iar la Weiss îi întinde o mână alba și subtilă.

Pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

9

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

pe de o parte zăreacă că Dittmar îi comunică bucuria sa, că lăba ei a rădăcină a Angemâr, că elul vor Saltz a arat că Swartko în la țere și aceștia au dat re-

— Johann, colonelul von Saltz te așteaptă în cabinetul său.
Colonelul îl privi scurt să-l ia la loc pe un fotoliu de piele și îl privi un timp indiferent.

Weiss, de asemenea, tăcea.

— Da? — întrebă brusc colonelul.

— Revealat, revealat! — răspunse Weiss.

Weiss se ridică de la pernoctare și se îndreptă spre ușa de la intrare, dar colonelul îl opri și-l întrerupă. Apoi țărură din nou.

— Care este problema? — întrebă colonelul.

— Domnule colonel, noi toți, ca niște germani adevărați...

— Ia loc! — ordonă colonelul. Asta e în plus. Vreau nume.

— Trebuie să știe să sară cu parașuta? — întrebă Weiss.

— Numele?

— Papke, domnule colonel. Fost nachbahnhelfer, sanătos, hotărât, inteligent, cunoaște perfect situația, are relații acolo.

Colonelul îl întrerupse, luă telefonul, formă un număr și țeră scurt:

— Urgent informații despre Papke, sosit din Riga.

În ultima vreme Papke evita să-l întâlnească pe Johann, dar căuta să se intereseze la doamna Dittmar și la colegii de felul cum își petrecea timpul. De aceea, era normal să scape de el cu prima ocazie. Dacă îl vor trimite acolo, va fi prins ușor. Va transmite prin cifru semnalele lui.

După un timp de tăcere, sună telefonul.

Colonelul asculta atent ce i se comunica, privi apoi întrebător la Weiss, mirându-se parcă că mai este acolo.

Angelica îi făcu repede semn lui Johann și ieșiră din cameră. Când apunseră în hol, se auzi o sonerie.

— O clipă! — se scuza Angelica și intră iar la colonel. Se întoarse după un timp, ținând în mână o țigară pe care i-o dădu lui Johann.

— Din partea colonelului.

— Deci, e în regulă? — se interesă Johann.

Angelica îl bătu prolectoare pe umăr și îl conduse spre ieșire.

În drum spre casă, Weiss cită deja în minte ceea ce va transmite Centralin.

Când dă timpul la departamentul de oraș Steinglitz, Johann își măiestrează alt de geschick la urma revolei, și cită asta, cu toată indiferența lui, nu putea să nu i se revole.

— E timpul plăcut, văzând atât de totuși.

Într-o zi, Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

— Căzută o războiă să se lădă cu Weiss, a se lădă cu regimul. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

Fix la ora 1, Johann opri mașina în fața hotelului unde se afla Steinglitz. Când a sosit, a sosit la birou la palatul kaiserului.

— La Varșovia! — spuse Steinglitz și se așeză comod pe canapeaua din spate, pregătindu-se să doarmă.

În apropiere de palatul kaiserului, a sosit la birou la palatul kaiserului. Steinglitz a sosit la birou la palatul kaiserului.

Plecata ei se așeză așteptându-l. Majorul, în ordonă la Weiss să se răseze a războiului, coră și i certa că are de joacă a se joacă. Intru la dure fără incidente.

Cu aproape două săptămâni înainte de război, Steinglitz și ordo a se răseze a războiului. Se apropiată de niste clădiri, probabil a se răseze a războiului. La gară, de au verificat mințile actuale. La gară, Steinglitz era ostentat de cițiva civili. Johann primi un pat într-un dormitor și al aproape de garaj.

Această așezare ciudată, semănând din exterior cu o închisoare sau a se răseze a războiului. La gară, Steinglitz era ostentat de cițiva civili. Johann primi un pat într-un dormitor și al aproape de garaj.

Lui Weiss i s-a ordonat clar că nu are voie să circule decât a se răseze a războiului. La gară, Steinglitz era ostentat de cițiva civili. Johann primi un pat într-un dormitor și al aproape de garaj.

Trecură multe zile fără ca Steinglitz să dea vreun semn de viață. Acest mod de existență, prin monotonia sa, începu să-l obosească pe Johann.

În incinta taberei era o clădire izolată, înconjurată de un gard înalt. De trei ori pe zi se deschidea o poartă și se primeau termosurile cu mâncare. În fiecare dimineață, la ora 6, poarta se deschidea și opt oameni încolonați, îmbrăcați numai în tricouri și chilofi, indiferent de starea timpului, ieșeau în fugă și făceau gimnastică.

Cine erau acești oameni? După ordin, nu trebuiau să cunoască nimic unul despre altul. Oameni fără patrie. Nu aveau nume, trecut și viitor, ci numai porecle. În fiecare duminică, după masa de prinz, poarta se deschidea și cei opt ieșeau și se așezau să lungeze lângă garaj. Arătau de parcă ar fi venit să se odihnească după o muncă grea.

Pentru a afla ce e cu ei, Weiss își făcu într-o duminică de lucru la garaj. Cei opt vorbeau între ei rusește. Johann

se așeză la garaj, a se răseze a războiului. La gară, Steinglitz era ostentat de cițiva civili. Johann primi un pat într-un dormitor și al aproape de garaj.

Ei, so cat a. Igar?

Weiss și vedea coră trat de treaba lui.

— Da a vrea a. Igar o l. Igar — continuă celălalt.

— Nu te teme, nu știe rusește — și se așeză și el în treabă în germană. Ei, so cat, c. Igar o l. Igar?

Weiss răspunse:

— Nu am ceas — și îi privi atent pe toți.

Intră în garaj și lăsa a se răseze a războiului. La gară, Steinglitz era ostentat de cițiva civili. Johann primi un pat într-un dormitor și al aproape de garaj.

La popoală apărură o pereche ciudată de surdo-muți. După cum se pufiau, căteau, și se soț. Nu la ea parte din peralul de deservite. Cum se soț, și se soț. La gară, Steinglitz era ostentat de cițiva civili. Johann primi un pat într-un dormitor și al aproape de garaj.

Ca ar se socotea un inovator, fiind primul care folosea surdo-muți a se răseze a războiului. La gară, Steinglitz era ostentat de cițiva civili. Johann primi un pat într-un dormitor și al aproape de garaj.

Perechea se afla aici fiind pedepsită. Ei ascunseseră de la lor faptul că a se răseze a războiului. La gară, Steinglitz era ostentat de cițiva civili. Johann primi un pat într-un dormitor și al aproape de garaj.

Într-o zi, Johann se apropie de cei doi și îi se adresă.

— Lucrez la maiorul Steinglitz. Tot la Abwehr?

Barbatul dădu din cap. Femeia arată cu un gest spre stomac și în ochi îi spărură lacrimi. Weiss le spuse:

— Înțeleg durerea voastră, dar trebuie să trăiți.

După acest scurt dialog, Weiss îi însoțea adesea în plimbări de seara. La garaj, Steinglitz era ostentat de cițiva civili. Johann primi un pat într-un dormitor și al aproape de garaj.

ca trece de la un stat la altul, dar a doua zi, la 15.05.1941, Italia s-a retras pe frontul de la Moscova. Secretul Agentul sovietic Belov fusese totuși avertizat din timp, dar nu s-a putut evita loviturile de stat împotriva țării sale, ceea ce a dus la o situație deosebit de dură.

Într-o zi, erau cinci de la un loc. Weiss era singurul care rămăsese dintr-o echipă care fusese trimisă în misiune în 1940. El fusese singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc.

El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc.

— Și noi am avut emoții când s-a întrerupt legătura cu el. El fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc.

— Metzi — ordonă Bruno. Când vom schimba locurile, eu voi asculta și tu vei vorbi. Va începe războiul. Să te stăpânești, să fii liniștit! Legătura în primele zile va fi întreruptă. Te vei chinui cum vrei, dar fără emoții. Orice s-ar întâmpla, trebuie să rezisti.

Apoi Bruno îi comunică tot ceea ce trebuia să știe. Cu o memorie uimitoare îi redă aproape cuvânt cu cuvânt scrisorile părinților săi. Îi comunică că le-a făcut o vizită acasă. După ce anunță că în viitor legătura cu el o va ține altcineva, îi ordonă:

Acum vorbește! Scurt și clar! Te ascult!

Si Bruno îl depășește pe Weiss mergând înaintea lui, iar el rămâne în urmă. El este singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc.

El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc.

Johann Weiss a fost repartizat sub comanda maiorului alături de el. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc.

El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc.

El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc.

El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc. El era singurul care fusese salvat de la moarte și acum se afla în același loc.

De câteva ori Weiss îi duse în oraș pe Steinglitz. Odată îi raportă:

Domnule maior, vă rog să mă scutiți de raportarea la ofițerul acela. Căstău este un om foarte interesant și mi-a povestit despre dumneavoastră?

Toate acestea Weiss le spusese cu un ton obișnuit, indiferent, ca și cum n-ar fi fost nimic deosebit în asta; așa cere slujba, și gata.

Si, deși maiorul a tăcut, după felul cum i s-au micșorat ochii, Johann înțelese că a nimerit în plin.

— O săptămână, Steinglitz se interesează aparent nepăsător.

— L-ai mai întâlnit pe ofițerul acela?

Johann răspunse neglijent:

— L-am văzut, dar am evitat să discut cu el; nu am avut timp.

— Ești obligat să comunici slujitorilor fuhrerului tot ce îi interesează — observă scurt maiorul.

— Domnule maior, mătușa mea m-a învățat: „Dacă îți place un bărbat, fă-l să-ți fie bine, și ție îți va fi bine. Că schimbă stăpânii nu e stăpân pe capul lui”.

— Promite-i că o să afli tot ce îl interesează. Bagă mina în buzunar și îi dădu bani spunind: Să ai pentru o bere cu el.

— Mulțumesc, domnule maior!

Johann a auzit că nu tot ce era în legătură cu ta-
ta. Prin o anumită serie de evenimente, sub-
unității lui El, probabil, presupunea că Weiss va fi capabil
să facă o speretă și să va alina ceva alături. Doar Weiss
era pasat chiar la o altă etapă, haterist. De aceea,
se putea să se facă o treabă să se facă, dar păstru-
ndu-se pe loc. Trebuie să se facă să se facă să se facă
Johann și va înțelege că informația a fost transmisă.

Pe 2 iunie 1941, aproape de ora 4 dimineața, Germania
interzicea orice activitate în zona de război pentru
Apărarea Patriei, al poporul sovietic, război care a durat
1418 zile și nopți.

În acea noapte, pe lângă serviciul de spate și ser-
viciul de spate, înainta și subunitatea maiorului Steinglitz.

Localitatea care, conform dislocării, era rezervată pen-
tru instalarea serviciilor de spate ale armatei, se dovedi a
fi teatrul de desfășurare a unor lupte. O garnizoană sovie-
tică ce se retrăgea o ocupase și o transformase într-un punct
de apărare.

Acest fapt neașteptat produse dezordine în al doilea
esalon. Ofițerii nu știau ce trebuie să facă. Ordinul era să
se stabilească în această localitate, dar cum să facă asta,
dacă ea era ocupată de inamic? Să încalce ordinul era im-
posibil, să-l îndeplinească, la fel de imposibil.

Statuându-se, comandanții hotărâșă să se oprească în
apropierea localității, dar la o distanță la care focul inami-
tului să nu le provoace pierderi.

A doua zi dimineața, subunitatea lui Steinglitz trecu
la o nouă etapă în luptă. Într-o noapte, Weiss a
fost în stare să facă o treabă și să se facă o treabă.
Multe dintre ele erau murdare de sânge.

În câteva zile, tot ce era în zona de război era
mult mai.

În acea noapte, pe lângă serviciul de spate și ser-
viciul de spate, înainta și subunitatea maiorului Steinglitz.
Localitatea care, conform dislocării, era rezervată pen-
tru instalarea serviciilor de spate ale armatei, se dovedi a
fi teatrul de desfășurare a unor lupte. O garnizoană sovie-
tică ce se retrăgea o ocupase și o transformase într-un punct
de apărare.

Acest fapt neașteptat produse dezordine în al doilea
esalon. Ofițerii nu știau ce trebuie să facă. Ordinul era să
se stabilească în această localitate, dar cum să facă asta,
dacă ea era ocupată de inamic? Să încalce ordinul era im-
posibil, să-l îndeplinească, la fel de imposibil.

Statuându-se, comandanții hotărâșă să se oprească în
apropierea localității, dar la o distanță la care focul inami-
tului să nu le provoace pierderi.

Weiss nu știa de locurile date.

Se știa că la chestia asta se referea nu doar, aveau combastibil,
ci și pe lăru care se găseau în zona de război. De
aceia, se putea să se facă o treabă și să se facă o treabă.
Multe dintre ele erau murdare de sânge.

În acea noapte, pe lângă serviciul de spate și ser-
viciul de spate, înainta și subunitatea maiorului Steinglitz.
Localitatea care, conform dislocării, era rezervată pen-
tru instalarea serviciilor de spate ale armatei, se dovedi a
fi teatrul de desfășurare a unor lupte. O garnizoană sovie-
tică ce se retrăgea o ocupase și o transformase într-un punct
de apărare.

Steinglitz și Dietrich ordonară soldaților să la docu-
mente din zona de război. Într-o noapte, Weiss a
fost în stare să facă o treabă și să se facă o treabă.
Multe dintre ele erau murdare de sânge.

Steinglitz și Dietrich ordonară soldaților să la docu-
mente din zona de război. Într-o noapte, Weiss a
fost în stare să facă o treabă și să se facă o treabă.
Multe dintre ele erau murdare de sânge.

Alți cinci soldați pleacă spre tanc numai sub amenin-
țarea pistoalelor. Dar și ei fură imediat uciși.

Un ofițer propuse atunci să aștepte sosirea unui tanc
care se va apropia de cel lovit și va lua documen-
tele din el. Weiss asculta atent. Se gândea cum să proce-
deze. Riscul era foarte mare. Avea oare dreptul să risce?

La Centru i se spusese: „Vișta nu-ți mai aparține acum,
ci este în mâna noastră. Dacă nu-ți place, poți să-ți
viața să faci pe eroul, greșește. Un agent bun se conduce
întotdeauna după planuri amănunțite și de perspectivă”.

Ce trebuie să facă în situația asta? Desigur, nu e obli-
gatoriu să moară dacă se oferă voluntar să se lărască până
la tanc. Va ajunge la el și va distruge documentele pe care
le va găsi. Dacă garnizoana a socolit necesar să sacrifice
ultimul carburanți pentru ca tancul să ră/bească și dacă acum
el păzește fără a cruța muniția atât de prețioasă, înseamnă
că în tanc sînt documente foarte importante, de care depinde
la motor ca să se facă o treabă și să se facă o treabă.
Voie să risce nici pentru această proporție, el va risca. Nu
poate să risce pentru o treabă și să se facă o treabă.
Multe dintre ele erau murdare de sânge.

Johann își aranjă calm linuta.

— Domnule maior, dacă nu aveți acum nevoie de mine, permiteți-mi să iau documentele din tancul rusilor.

Spuse asta și începu să se aplece în fața lui. — Mai dorți tu să mori?

Steinglitz nu vroia să arate cât de importantă era pentru el problema. — Nu, domnule maior, nu sunt în pericol de cap.

Johann își luă sacul cu grenade, automatul și ieși salutul.

12

Noaptea era destul de întunecoasă. Johann cercelă cu atenție punctele de reper pentru a nu pierde direcția și începu să se tragă încet, cu atenție. Se temea, dar nu de moarte; se temea să nu-și piardă viața care nu-i aparținea. Probabil olivierii se plictisiseră să-l mai urmărească cu binoclul. Se tira de mai bine de două ore. Se auzi o împușcătură. Apoi începu vinatoarea. Și nemții și rușii trageau cu mitralierele și aruncătoarele de mine. Începu să facă salturi scurte în zig-zag.

Și iată-l ajuns sub tanc. Mirosese a metal. Trapa din fața e deschisă, prin ea atârna corpul unui mort. Johann intra rapid în tanc, dar o rată de mitralieră îl ajunse, un glonte îl rani la picior. Pe urmă se va pansa, acum nu are timp. Trase în tanc trupul ostasului mort și începu să-l cerceteze buzunarele. Nimic. Deodată se pomeni că cineva se aruncă asupra lui. După o luptă scurtă în care folosi câteva procedee învățase la școală, Johann îl imobiliză pe tanchist și, potolindu-și respirația, îi spuse poruncitor:

— Înțelege! Sunt de-al tău. Ascultă — și începu să spună rar și clar de parcă ar fi dictat:

— Apoi îl ordonă:

— Repetă și ține minte! Acum, unde sunt documentele?

Tanchistul îi arătă cu degetul. — Acolo, domnule maior.

— Nu trebuie să vină un tanc german. Înțelegeți? Un tanc german să-l înșelăm.

Tanchistul intră în tanc.

— Tu cine ești?

Johann îi întinse bricheta:

Arsele

La destul se ține într-o parte scursă de apă. — Așa, domnule maior, așa trebuie.

— Ce vă ocupați despre baza de carburanți?

— Iată.

— Deci, mă întorc la ai mei?

— Da.

— Am la mine o hartă cu poziții. — Așa, domnule maior?

— De care?

— Una obișnuită, dar curată.

— Să presupunem că da...

— Așa, domnule maior, așa trebuie să fie. — Nu, domnule maior, așa trebuie să fie.

— Așa, domnule maior, așa trebuie să fie. — Nu, domnule maior, așa trebuie să fie.

bet

— Iese bine. Dar tu cine ești?

— Iată, domnule maior, așa trebuie să fie.

— Alina porthartul de mortul acela.

— Tanchistul îi îndeplini ordinul.

— Așa, domnule maior, așa trebuie să fie.

Tanchistul vru să iasă afară. Johann îl opri:

— Il lei și pe el cu tine!

— Dar este mort.

— Il duci vreo sută de metri și îl lași. Il vor lua nemții.

Așa harta va părea mai convingătoare.

— Dar tu ce ai să faci?

— Nimic, o să mă trag cumva.

— Acum ascultă-mă — spuse tanchistul. Când mă voi

— Nu pot, ai înțeles?

— Atunci, tovarășe, la revedere.

Ieși din tanc trăgându-și tovarășul mort. După câteva minute Johann îl urmă, trăgând cu automatul după el și aruncându-și grenadele alături. Apoi, începură să tragă puștile. Johann se adăpostii iar sub tanc și leșina.

Personalul medical era supravegheat de gestapovistii rusești. De fapt, se afla sub controlul lor. Dacă un medic sau o infirmieră nu făceau ceea ce trebuia, erau pedepsiți. Așa că, la muncă, îi mutau din salon în salon pentru a auzi ce vorbeau. Dacă se vorbea despre rezistență, erau trimiși la saloane.

lui Fischer. Acesta îl întrebă :

— Cum doriți să fiți tratat? Cu mai multă durere, dar cu însănătoșire și întoarcere rapidă pe front sau cu anestezie mai puternică și însănătoșire mai lentă?

Pentru Weiss era necesar să se întoarcă cât mai repede la subunitatea lui și de aceea declară sincer că dorește să se întoarcă imediat pe front.

Spiritul său de observație îl ajută să descopere repede
adevărul: spionul, de la Fischer, ține la dâra sa
dar îl poate să-l salveze cum știe, prin prisma
în spital, Johann îi aruncă o ceașcă cu cafea în față și îl
chemă urgent la el pe Fischer. Acesta îl potoli pe Johann
spunându-i că Borch este devotat fuhrerului. Totul era clar.

Weiss suportă cu tărie operația și gândurile care urmară, fără să se vazeze. Asta nu era înțelept, prea se deosebea de ceilalți.

[illegible]

Asta era sufficient

That letter must be a letter from a person who is not a member of the same family as the person who is the subject of the letter.

...a moarte pe a erou. Fascistii, d
...era un cehist ca si el.

Când dușmanul ocupă localitatea, șeful Secției speciale trase în nemți pînă la ultimul cartuș. În drum spre întor-gatoru el se gîdea cum să reziste și să înlătore bănuielele ar fi căzut asupra agentului sovietic. Spuse că a trimis la el acela în scop de dezinformare: a înmînat comandantului o hartă cu pozițiile false de foc ale qatunului. Un soldat german curajos a ajuns la tanc și a lătrat la el cu echipajul, dar a fost omorît.

Sergentul tanchist rămas în viață a luat trupul comandantului, care avea haita la el și l-a trimis către ai săi. După cum s-a spus, s-a lăsat peștera a vânta gresieală a

Interogatoriul a fost luat de Steroghitz și Districtul
Vest a verificat spusele existenta și, într-adevăr, au
găsit în locul indicat trupul la distanța impusă.

— Când se termină interogatoriul, cel stul se repezi la D. Ilich și îl mușcă de obraz. Acesta se infurie și îl împușcă pe cel care îl mușcase și dăuse.

Stroughton și Dietrich întocmiseră raportul despre interogatoriul existentului. Bineînțeles că ei trebură cu totul altceva nu erau să recunoască că ambele au fost induși în eroare de diz. formarea inamicului. Raportară deci că după ce harta a căzut în mâinile lor, i-au cunoscut a schimbat pozițiile forțelor de for și ale câmpurilor de mine. În prezența lui Woyty, totul era clar pentru eroismul său a fost propus să li se dea o medalie și a stat la grațul de ca

După ce Fischer a citit ordinul prin care Weiss era înalt la gradul de caporal și se otel cu o medalia, între Jos și Barch se stădina reata de marelor. Barch nu se lăsa descurca cu scrierea rapoartelor sale zilnice. Când descoperi că Weiss avea un scris frumos, îl rugă să-l ajute să scrie aceste rapoarte. De atunci începu să scrie o serie de informații prețioase.

Lucruri interesante află și din discuțiile cu răniții. În total se află 50.000 de capete de armă, 100.000 de sa-

lucraseră la Serviciul meteorologic. Aflând că li se cerea, totuși, ca meteorologii a jefuiți din toate țările, să stabilească recturile și toate cele operații militare. Nimeni n-avea nicio părere, satul, ca meteorologii să spere în lucrul lor, și, în special, în raioanele în care urmau să atace. Toate acestea Weiss le-a aflat enervându-l pe soldați cu ironiile sale. În special, de exemplu, că meteorologia nu e o armă de luptă și că ar trebui să se aștepte la o vreme bună, la vremea potrivită, și termometrele. Soldații se simțeau jigniți și își arătau cu îndrăzneală demnitatea profesiei lor militare.

[illegible][illegible]

...re laudat de la este la ...
...e plin de ...
...e ca ...
...mare

[illegible]

vor decurge din ele

Veni pericolele ce se vor ivi din acest sector

Steinglitz nu răspunde, numai năza lui, feroastră se lasă puțin în jos. Deci, aprobă perspectiva datea soterului său. Te-licitarea i-a făcut plăcere.

Nu toli înțelegeau încă ce mare încredere fusese acordată lui. Intra în camera lui și se făcea că nu știe nimic, descriind ca și înainte pe un ton superior cu maiorul. Dar nu mai avea timp să se lăture. Așa că contrastul dintre lui și Dietrich va avea un rol în viața lui. Dietrich va avea un rol în viața lui.

Mayorul Steinglitz se învârtia neîncetat în jurul Varșoviei vizitând toate vilele, castelele și conacele. După un timp, Johann își dădu seama că maiorul caută ceva: un coriar mai izolat, ceva în genul taberei pe care o părăsiseră

...pe aici prin apropiere de Varșovia. Weiss trimise vedetelor cunoscuților săi din Rovno, Lwov și chiar Berlin, anunțându-l că trăiește și e sănătos. Bineînțeles că păstrase batista și că, înmuind un colț al ei în apă, scrisese cu cerneală simpatică printre rînduri coordonatele sale.

Din Berlin sosise un oarecare domn Lansdorf. Deși civil, Steinglitz și Dietrich îl întâmpinară în ținută de gală. Era un om în vîrstă, slab, cu un cap mic, dar care avea gesturi precise și poruncitoare.

Steinglitz îi ordonă lui Johann să pregătească seara bătă pentru domnul Lansdorf și să-i acorde toate serviciile pe care i le va cere.

Se dovedi destul de greu de îndeplinit această misiune de onoare, deoarece Johann nu fusese pregătit nici teoretic

...să încalzească pe calorifer lenjeria pe care o va îmbrăca

...cui, întrebându-l dacă mai are vreo dorință.

Abia începuse Johann să citească și în ușa se auză o voce ciocănituri discrete. În cameră intrară timizi Dietrich și Steinglitz.

Că el, clăv, la să...

...trebuie făcută o selecție preliminară de concentrare. Este necesar să se selecționeze materialul...

...să nu dați vina pe Gestapo. Amiralul Canaris...

...Din păcate, numai pentru curaj

— Dar mai ai și altceva în afara de curaj?

— Nu sînt general — îl corectă sever Lansdorf. Dar, de nu am fi noi — adăugă el zîmbind — generalii ar lupta ca niște orbi. Deci, ai și cap?

— Vorbește, te ascult!

Weiss știa la ce se expune, dar altfel nu avea cum să atragă atenția lui Lansdorf asupra sa.

— Si ce rezultă din asta?

Întrucât în acest caz nu s-a putut realiza o
scutire, a fost luat în considerare faptul că s-a vădit că unii pe
seama Abwehrului.

asta?

— Seful meu kreisleiterul Funk folosea aceasta me-
toda la de lucru în Asocia. el se care a germanilor bal-
tic. El prisa o asociatie pe t lă ce, ce creau acest lucru,
dar înainte de a se alătura la ea o asista cu ce, ce nu merita
aceste are fete. El dărea mui a lui s rti a munca siaba
dărele or ca staf sau re kida

— De unde stai toate astea ?

— M-am bucurat de încrederea absolută a domnului Funk, care aprecia calitatea mea de a uita ceea ce nu trebuia să țin minte.

— Foarte bine — îl aprobă Lansdorf.

Weiss exclamă plin de sinceritate :

— Am înțeles că sînteți un om mare și am dorit să atrag atenția dumneavoastră asupra mea. Am simțit bucuria dumneavoastră față de mine și m-am hotărît.. Știu puțin limba rusă — șoptii el. Am scris asta și în formulare. Am învățat-o pe cînd lucram la un emigrant rus din Riga. Nu vorbesc bine, dar este dat de aproape tot. Domnul meu, nu aș fi putut să scriu ca voi. Aș fi fost rău dacă el n-ar acorda atenție și altor calități ale mele.

Weiss suportă privirea ascuțită, pătrunzătoare a lui Lansdorf cu același zimbet rugător.

Landsdorf zise

1. Este un lucru foarte important să înțelegem foarte
 bine, de la început, că nu este vorba de o simplă
 schimbare de conducere, ci de o schimbare de
 direcție. Este vorba de o schimbare de direcție
 în politica noastră externă. Este vorba de o
 schimbare de direcție în politica noastră internă.
 Este vorba de o schimbare de direcție în
 politica noastră economică. Este vorba de o
 schimbare de direcție în politica noastră
 culturală. Este vorba de o schimbare de
 direcție în politica noastră științifică.
 Este vorba de o schimbare de direcție în
 politica noastră artistică. Este vorba de o
 schimbare de direcție în politica noastră
 sportivă. Este vorba de o schimbare de
 direcție în politica noastră militară.
 Este vorba de o schimbare de direcție în
 politica noastră religioasă. Este vorba de o
 schimbare de direcție în politica noastră
 socială. Este vorba de o schimbare de
 direcție în politica noastră familială.
 Este vorba de o schimbare de direcție în
 politica noastră personală. Este vorba de o
 schimbare de direcție în politica noastră
 profesională. Este vorba de o schimbare de
 direcție în politica noastră de viață.
 Este vorba de o schimbare de direcție în
 politica noastră de moarte. Este vorba de o
 schimbare de direcție în politica noastră
 de Dumnezeu. Este vorba de o schimbare de
 direcție în politica noastră de om. Este
 vorba de o schimbare de direcție în
 politica noastră de lume. Este vorba de o
 schimbare de direcție în politica noastră
 de tot. Este vorba de o schimbare de
 direcție în politica noastră de nimic. Este
 vorba de o schimbare de direcție în
 politica noastră de Dumnezeu. Este vorba de o
 schimbare de direcție în politica noastră
 de om. Este vorba de o schimbare de
 direcție în politica noastră de lume. Este
 vorba de o schimbare de direcție în
 politica noastră de tot. Este vorba de o
 schimbare de direcție în politica noastră
 de nimic. Este vorba de o schimbare de
 direcție în politica noastră de Dumnezeu.

Wesley a fost lăsată să-și lătească la rândul ei aceste
"fapte bune", în creșterea și în înțelegerea bine pe
cestea într-o manieră mai bună. La rândul ei, când la s
dorm e foarte aproape de oclă, vor să intermădiu către câte
câte.

Nutrient and ...
 ...
 ...

... la casa di via ...

→ Dar de ...

- Problema este: că eu am o înfățișare ardeană altă de
timpuri, și, imediat vor fi răsunând în jurul meu
cuvintele: „Acesta este înseamnă nimic: ca un germa
care nu-și dau viața pentru fiii ei.”
„Așa stă lucrurile”, zise el. „Wassilios este de specie
care se înalță.”

— Da, ai dreptate. Al o înfățișare tipic ariană. Să trage
ca și cum pas ca model viu de arie. Dar să nu se lădă
e în... — auzi la soartă, căci... —

Înainte de această discuție, Johann se gândi
să se dă seafu a... mai târziu... timp scurs
timplase în cealaltă bază secretă a Abwehrului.

După toate datele, Abwehrul începuse să organizeze o rețea de spioni de căutare și să se angajeze în activități de distrugere a sistemului de transport al petrolului. Treaba tuturor metodelor războiană se făcea în așa fel încât la scurtă vreme să se ajungă la o rețea de spioni care să se angajeze în activități de distrugere a sistemului de transport al petrolului. Acesta este un lucru care a costat un sfert de milard de dolari și care a fost o pierdere foarte mare pentru Abwehrul german. Acesta este un lucru care a costat un sfert de milard de dolari și care a fost o pierdere foarte mare pentru Abwehrul german.

Este necesar ca în mod inteligent să descoperim acest
 tip de informatori, cum făcuseră, de exemplu, la
 Gestapoulul, să-i recrutăm pentru școli".

Această notiță Lansdorf o făcuse, probabil, în scopul
 de a-i cere celor ce vor fi trimiși să se ducă să
 facă pe la școli pe de-a-ursează și să-l anunțe dacă
 s-a putut să se găsească unul dintr-un număr de școli

Irecură citeva zile chinuitoare pînă cînd von Dietrich
a fost trimis la Weissensee, unde avea să-l aștepte
un alt ofițer care să-l ducă la destinație. El trebuia
să treacă prin un drum lung

Cind Weiss era gata să plece, îi spuse cu subînțeles :

— Ai limba puțin cam lungă. Din cauza ei, să nu sufere capul.

— Domnule Landsdorf — răspunse cu demnitate Weiss

— căci tu ai președinte ca va să fie, că n-ai decât tu să vezi
raportul totu.

— Asta am și vrut să spun...

Weiss prinde o vedere militară. Un prieten al său, sub-
 tivat de curiozitatea aceeaşi, îl duce în vizită la sărăcie.
 Anul nou împreună la Moscova. Se ascunso în garaj, unde,
 cu ajutorul aceleiaşi batiste îmbibate cu substanţe chimice,
 relevă scrisul simpatic şi descifrează textul executat cu o peniţă
 de cerneală. „Văd că vă place să scrieţi N, O, N,
 mărul apartamentului tau. Vârsta tatălui tau”.

cupă ce se învoui la acesta, îi ceru voie și lui Steinglitz. Lui Lonsdorf îi raportă că pleacă la Varsovia, întrebând dacă are ce oal vreo dispoziție, arătându-l astfel că numai pe el îl socotește stăpînul său.

Landorf îl însărcină să cumpere unele lucruri pentru
bucuri și să caute niște cărți vechi pe la anticariate.

[illegible]

— Domnule caporal — spuse Zubov — părinții dumneavoastră nu v-au încredințat să lăsați să moră persoane necunoscute? Pe cine căutați?

— Aș vrea să-l felicit pe Nicol.

— Sint doi Nicol — observă serios Zubov.

— Aș vrea să vorbesc cu cel mai mare dintre ei.

— Atunci, tu diși — spuse Zubov, arătând spre le-
care se demachia,

Wass so freze la si spusse: "afolă Păcoră! m-a la-
sat pe drum, lăsa lău de brațu, și se sevese
Să-l legat la dunnepoate. Z...

Să te legătura din noueavoaștra Zina are ad mult p
re + cea mai bu â deoparte o în mlt d
ar t se nu faceti curti. Aveți ale romeni?

No. Tenth Street West.

— Mi-a venit raportul șefului dumneavoastră că m-ați
scut și că ați dormit la mine. Sunt doar artistă și cu ar-

1 6 11 de abril 1888

...el, mite! Sunt Elza Wolf. Mama era poloneză,
tatăl oster german. Tata a murit. M-am născut în Cra-
iova, în colona. Dacă vă vor întreba de partenerul meu,
nu știu că nu e aici, dar că în curând o să-l cînt
pe el, pe cel care se numește la noi în țară „

See *Technique of Management*.

— Nu. Trebuie să mergem cu mine; am nevoie de un ocrotitor militar, vecinii au început să mă burlăască.

Acasă, Weiss îi transmite toate informațiile culese în ultimul timp.

— E chiar bine — îl laudă tata. Nu ai pierdut timpul
ca în vizitor vei cădea totdeauna.

o aveți face parte din legendă?

— Nu! — se supără Johann. Pentru eroism în luptă. Ei mi-au dat-o.

— De la ai noştri aveţi decoraţii ?

— Nu, numai de la peniți.

— Bravo, vă felicit !

— Sper să ajung în curând subolifer

— Aveli grijă să nu avansezi prea repede. Incepe invidia și denunțurile colegilor. Gata, acum culcați-vă acolo, vă scol eu dimineată.

A doua zi, cu o mașină de ocazie, ajunsese la unitatea lui.

Steinglitz privi cu îngăduință motivele pentru care Weiss
e întârziat.

— E mai igienic să ai o amantă permanentă — spuse el.

— Dar sînt îndrăgostit cu adevărat, domnule maior.

telect, adică nu erau decât o nimică. Erau ca niște cărți, cărți
să se rezolve o problemă simplă de aritmetică, darmile să te dă
măle de cap. Așa că eu am rămas în Germania, la Göttingen, la
Weiss. Prin urmare,

Nimeni nu a putut să-l salveze de la Weiss. Principiul
criteriu de alegere a războaielor erau casare și lor perso-
nale. Și acolo scria clar că războiul aduce suferință sub puterea
sovietică, au fost jertfele ei, fapt pe care s-a și dorit
se răzbune.

Peste câteva zile, Dietrich îl duce pe Weiss la o poartă din spate a casei lui Weiss și îi arată un dosar cu doi periti ai lui Weiss care au fost uciși în timpul războiului. Dietrich începu să se plîngă de comandantul Klein. Nu era convins că el va decide asupra acestor oameni, dar, în cele din urmă, Johann îl ascultă totuși, apoi îi dădu lista întocmită, însoțită de extrase din dosarele personale ale candidaților. În timp ce Dietrich se gândea la situația actuală, simptomele bolii lui Weiss începuseră să apară. Dispozițiile a lui Dietrich crescuseră simțitor.

delor văzînd lista prezentată de Dietrich. Spuse supărat:

Dietrich ridică ironic din sprânceană:

— După câte înțeleg, protestați împotriva hotărârii lui-
rerului de a duce războiul prin toate mijloacele.

Klein raspunse împăciuitor:

— Mă înclin în fața talentului dumneavoastră, însă vă rog să-mi spuneți și mie cum ați reușit să descoperiți rețeaua noastră de agenți din lagăr?

Deși tonul lui Klein părea supărat, ochii lui străluceau. După părerea sa, cei mai buni agenți nu erau pe listă. În plus, erau trecuți pe listă doi inși care mai mult ca sigur erau comuști și trebuiau lichidați.

Arătându-i fruntea cu degetul, Dietrich răspunse misterios:

— Cheia de la acest seif o are numai amiralul Canaris.

În următoarele zile, lui Johann nu-i ieși din cap deli-
catal 740014. Cercetă de câteva ori dosarul lui și treptat
ajunse la unele concluzii.

Asfel, ca localitate de domicili era trecuta Kottla
 iar ca profesie — țaran individual. Dar ce țărani individuali
 existau în mijlocul Dobrușei ? În țara de astăzi, aproape
 de familie era rusă, deși s-a auzit de alte date în țara

...a lui, si, la ocazie, cum ar suna numele acestor
ce n-au născut o amla ucraineană si, deodată, își dădu seama
ca este numele unui muncitor stahanovist cunoscut in toată
tara.

Seara, Johana ceru să i se dea o cameră în care să fie înțesată prizonierul nr 740014. Înainte de a veni acesta, camera din abia era special amenajată pentru prizonierul. De obicei în odaie dolat cu cătușe ce serveau ca fastiduoasă prizonierilor pentru a fi torturați. Numarul 740014 i fu escortat de către un soldat, cel al baracii sale. După ce intrase în cameră, nr 740014, Johana îl privi fix și i se făcuă o impresie deosebită. Apoi adăugă :

Apoi adăugă :

— Stahanovist? Miner? Communist? Adevărat?

Prizonierul nu răspunde nimic.

— Vorbeste, animaule, vorbește! — țipa Johann lovind
cu baston de cauciuc în mână.

Minerul se întoarse cu spatele la el și își apură, într-un gest obişnuit, capul cu mâinile.

Weiss se așeză zicându-i :

— Să fumăm.

Minerul îl privi uimit.

— E bine — aprobă Johann. E foarte bine. Bravo!

— Ești un ticălos — spuse minerul cu demnitate. Un cîine în piele de lup.

— Desigur, ai dreptate — răspunse Johann. Dar ia totuși pachetul ăsta de țigări.

Minerul luă nelcrezător pachetul și îl ascunse repede în sân.

— Vrei să mă convingi?

— Dacă ai fi de vânzare, da. Dar dacă am încredere în tine?

— Vrei să mă cumperi — repetă încăpăținat minerul.

Johann observă pe masă o cutie de tablă plină cu ipsos.
Întrebă mașinal :

— Cu asta ce-o mai fi ?

— Te faci că nu ştii? — răspunse minerul. De câte ori
am amplut garda cu mine să mă duc să mă joc în
câmp?

— Interesant. Apropie-te! Deschide gura!

- li umplu gura cu ipsos explicându-i :

— Asta ca să taci. Deschide dulapul! Intră în el!

Minerul întinse mâinile în sus spre cătușe, pentru a fi răstignit.

— Nu e nevoie. Să stai însă liniștit! E clar?

Și, închizând ușa dulapului, ieși din cameră.

Pe când el nu era amen, Apăru imediat șeful de baracă care, arătând spre dulap, spuse cu respect:

— Nu credeam, domnule caporal, că vă veți descurca fără asistent.

Apăru și o sentinelă. Intrară toți trei în cameră. Johann lua loc pe scaun. Șeful de baracă lua și el loc fără a fi invitat.

— Drept! — strigă Johann lovindu-l peste față cu bastonul de cauciuc. Tu și... și spuse clar numerele a încă trei agenți, meritați pentru munca voastră să fiți răsplătiți de Gestapo

— Vă mulțumesc, domnule caporal șef!

— Să faci! Vei trece în serviciul Abwehrului. Acum la o 15⁰⁰ te scrie aerul... crezi că trebuie închidați imediat!

Șeful de baracă începu să scrie grăbit.

— Gata? Ai terminat? — Întrebă Johann primind lista. Puteți pleca

Îl conduseră la ușă, dar el se opri la ușa timp și apoi deschise dulapul spunând:

— Ieși! Ai auzit?

Minerul dădu din cap

— Citește lista

— A scris și numărul meu, ticălosul.

— Da. E mai bine că nu te-a uitat.

— Pentru cine?

— Pentru mine, să presupunem. Acum ai înțeles?

Minerul dădu din cap.

Îl conduseră la ușă, dar el se opri la ușa timp și apoi deschise dulapul spunând:

— E clar.

— Poți să pleci.

— Dar mai întâi aranjează-mă și pe mine cum trebuie. Iovește-mă.

— Nu pot

— Cum nu poți, dacă trebuie?

— Nu pot

Vedea că aceasta, minerul lua ce te mersă ba... ul de cau-
ciuc se lovi cu el peste față

— Crezi că merge? — Întrebă el.

— Merge

Weiss îl predă pe prizonier șefului de baracă și, să lă-
re

A doua zi dimineața îi propuse lui Dietrich să îl treacă
pe lista cadavrelor și pe nr. 40114 care... e te
care... de Weiss. Pe urma Johann îi mulțumii public lui
Weiss... recomandat... un candidat valoros.

În data recunoscute alt... la... și
pe... ase... metoda... de... Gestapo
... prizonier...
distribuirea rațiilor de alimente.

Era mulțumit. Înțelese că munca pe care o făcea era
... mai importantă decât...
... materialele...
... consecința...
diversionisti.

Pe prima insignă a cekistilor este o sabie și un scut.
Că... loveste... cu...
... sine...
... Sa le apere...
... vechi cekist... pe...

... copasarea se...
... Dietrich...
... listele cu prizonieri...
... și spionaj. Era foarte...
Weiss și îi promise că îl va avansa subofiter.

... Weiss era mulțumit de Dietrich...
... cu acest...
... serv...
... pe seama lui Johann...
aproape de nimic, nu îl împiedica deloc.

PARTEA A DOUA

LA CENTRUL WALLI

Pe a doua zi, Hitler a dat ordine ca să se creeze pe baza serviciilor de spionaj total.

Canaris, cu un pas incet, măsurat, intră în cabinetul lui Hitler. Prin agnitoarea lui Hitler, acesta este secret al serviciului de spionaj total. Hitler stă, cu la flexibilitate, cu o mână pe masa de lucru, cu cealaltă pe masa de lucru. Hitler așază de la linia de, care este de la linia de primul Canaris, și totuși este de la linia de lucru.

Hitler a dat ordine ca să se creeze pe baza serviciilor de spionaj total. Hitler așază de la linia de, care este de la linia de primul Canaris, și totuși este de la linia de lucru. Moartea și teroarea vor paraliza populația.

— Trebuie să se creeze pe baza serviciilor de spionaj total. Hitler așază de la linia de, care este de la linia de primul Canaris, și totuși este de la linia de lucru.

Pe a doua zi, Hitler a dat ordine ca să se creeze pe baza serviciilor de spionaj total. Hitler așază de la linia de, care este de la linia de primul Canaris, și totuși este de la linia de lucru. Moartea și teroarea vor paraliza populația.

În acest fel a fost organizat, în luna octombrie a anului 1941, centrul de pregătire Walli. Una din școlile lui era situată la 21 km de Varsovia. Așezat comod într-o clădire cu patru etaje, un fost azil de bătrâni. În apropierea acestei școli se afla și sediul centrului Walli, care era organizat pe detașamente. Detașamentul Walli-1 răspundea de aprovizionarea cu documente factice pentru serviciul de spionaj total. Detașamentul Walli-2 era responsabil de toate activitățile în spatele frontului sovietic. Detașamentul Walli-3 se ocupa cu activitatea de contraspionaj împotriva agenților sovietici și a mișcării de partizani.

În plus, centrul de spionaj avea în subordine un detașament special de aviație. Școala ce se afla în apropierea centrului urma să devină o școală model. Aici vor fi instruite agenții care vor lucra în cele alte școli.

Lansdorf ocupa o cameră confortabilă în clădirea centrului Walli. Așezat comod într-o clădire cu patru etaje, un fost azil de bătrâni. În apropierea acestei școli se afla și sediul centrului Walli, care era organizat pe detașamente. Detașamentul Walli-1 răspundea de aprovizionarea cu documente factice pentru serviciul de spionaj total. Detașamentul Walli-2 era responsabil de toate activitățile în spatele frontului sovietic. Detașamentul Walli-3 se ocupa cu activitatea de contraspionaj împotriva agenților sovietici și a mișcării de partizani.

— Tu ce propui? — îl întrerupse Lansdorf cu un aer plictisit.

— Tu? Nimic. Eu doar te rog să ai răbdare. Lansdorf așază de la linia de, care este de la linia de primul Canaris, și totuși este de la linia de lucru. Moartea și teroarea vor paraliza populația.

Modestia și spiritul său camaraderesc au făcut o impresie bună. Medalia și pomenirea numelor unor cunoscuți ai săi — oameni de vază în S.D. și Gestapo — demonstrau clar că Weiss e un țărăncuș care știe să se caute sprijin și protecție, că este un om cinstit, oameni care vrea să obțină succese în serviciu, dar numai în limita bunei-cuviințe.

[illegible]

Astfel, Weiss reuși să evite nevoia de a se apuca iar de pictură.

Ascunzatoarea pentru fotografia o amenajă în camera

central Wall

once s-ar h intimplat

...intru în viața lui. Într-o zi, el a fost surprins de un grup de oameni care se adunaseră în jurul lui. Ei erau oameni deosebiți, cu o organizare foarte bună. Despre problemele lor, el nu știa nimic. Experiența lor bătrânească și înțelepciunea lor erau cunoscute de toată lumea. Metodele de predare pe care le foloseau erau foarte interesante și utile. El a învățat multe lucruri de la ei și a devenit un om foarte înțelept. Într-o zi, el a fost surprins de un grup de oameni care se adunaseră în jurul lui. Ei erau oameni deosebiți, cu o organizare foarte bună. Despre problemele lor, el nu știa nimic. Experiența lor bătrânească și înțelepciunea lor erau cunoscute de toată lumea. Metodele de predare pe care le foloseau erau foarte interesante și utile. El a învățat multe lucruri de la ei și a devenit un om foarte înțelept.

Luând cunoștință de conținutul dosarelor viitorilor agenți, acești profesori erau uedați de faptul că printre ei nu era unul care să fi ocupat posturi importante în patria sa. De a ei, dacă acești oameni, nu au reușit în țara sa, pe lângă importante semne că sînt lipsiți de calitățile necesare pentru profesia de agent, că în autobiografia despre nedreptățile pe care le-au suferit elevii sub ocupația sovietică, profesorii căndă, mînă după părerea lor, în mintea și dibăci, care este singura trebuie să găsim mijloc de a căuta, de a ieși la supra-

Prizonierul nr. 740014, acela cu care a discutat Johana, mi cu bine la școală și primi porecla Asul.

La prima discuție avută cu Johann, se arată foarte ne-
mulțumit că a rămas în "agăr". Pentru că el nu se poate
deplasa în afară de câmpul de concentrare, el este obligat să
rămână în "agăr" și să se ocupe de lucrurile de zi cu zi.
De aceea, el este foarte nemulțumit și se simte înțepat
generală a prizonierilor. De aceea, crede că locul lui este în
agăr. Johann fu surprins. Asta însemna pierderea unui om
pe care ar fi putut să se bazeze aici. Gîndindu-se bine,

Weiss îi promise Asului că se va strădui să-l trimită
poi, demonstrând că e incapabil pentru munca de diver-

[illegible]

time trănicioasă convingerilor politice ale persoanelor pe care le suspecta. Se aprovizionă cu mari cantități de șarpe, câuș, și înă informății de la cursanții pe care i îmbăta. Totuși, el nu se lăsa impresionat de veritabilele avertismente și se continuă să stea în camera lui în camerele cursanților.

Intr-un cuvânt, fiecare era preocupat de activitatea sa. Numai Lansdorf păstra vechiul său ritm de viață, ascultând muzica și citind cărțile lui.

Asistând la lecțiile cursanților, Steinglitz se convinge că de incapabili erau acești oameni. Cele mai elementare cunoștințe erau pentru ei un fel de mister. El însuși, sau sofer Weiss, care într-un timp scurt asimilase toate cunoștințele necesare pentru a fi un colaborator de nădejde al Abwehrului.

De unde era să știe Steinglitz că prostia, lipsa de imaginație și de discernământ cereau din partea multor cursanți eforturi considerabile. Acest talent al lor de a se prefăca îl puneau și pe Weiss în aceeași situație grea, dar din cu totul alte motive.

Până acum, Johann nu se putea lauda că studiasse îndeajuns macar un singur cursant, iar timpul trecea și trebuia să acționeze într-un fel. Trimita totuși regulat informații la Centru, folosind o ascuzătoare stabilită de Elza, iar acesta îl trimitea saluri și recomandări. Nu reușise să găsească un om de încredere în afară de Asul.

Într-o zi, manevrând un buton, Johann auzi o discuție între două persoane. Una dintre ele era mare puteră și se numea Războiul. El însuși nu se lăsa impresionat de veritabilele avertismente și se continuă să stea în camera lui în camerele cursanților.

Într-o zi, manevrând un buton, Johann auzi o discuție între două persoane. Una dintre ele era mare puteră și se numea Războiul. El însuși nu se lăsa impresionat de veritabilele avertismente și se continuă să stea în camera lui în camerele cursanților.

— Ești, coșcaci și ai să... (un geamăt deosebit, conștient de toate)

— Așa vrei, a răspuns, probabil, că cursantul pe care îl căutăm. Acesta avea la război o cauză... (un geamăt deosebit, conștient de toate)

— Nu e obligatoriu. Am cerut să fiu radist. (un geamăt deosebit, conștient de toate)

— Ești descurcarea. Pe unul isteț ca tine l-au sugrumat. (un geamăt deosebit, conștient de toate)

— Te ești... (un geamăt deosebit, conștient de toate)

— Ce urât!

— Da, vreo doi isteți...

— Ticălos ce ești...!

— Poți să-mi zici ce vrei, nu mă poți jigni. Sunt imun la jigniri și nu îți voi răspunde cu aceeași monedă.

Cu un spuse gânditor:

— Uita, cu tine aș pleca în misiune, cu tine omul nu se pierde, ești un tip serios.

— Nu — îl contrazise Războiul — în ce te privește, am motivele mele să nu merg cu tine.

— De ce?

— Ai să mă omori și pe urmă ai să te împusti de supărare.

— De unde ai scos asta?

— Așa, ai ochii sălbatici. Nemții nu își dau seama, dar... (un geamăt deosebit, conștient de toate)

— Mare ticălos ești, Războiule!

— Ți-am mai spus că sunt imun la jigniri...

— ...și tu ai fost isteț, probabil...

În raportul pe care îl înaintă după serviciu lui Dietrich, el... (un geamăt deosebit, conștient de toate)

...cu un cursant care spusese ceva murdar... (un geamăt deosebit, conștient de toate)

...nevasta sa. Ală, din cartotecă, numele adevărat și...

— Cred că avea în vedere cauza „Mama Germana”.

trazise :

— Dar de treptele Weiss? Chiar Dacă n-a, a, a, a, vii și imi spui mie personal! O să mă ocup eu de
santul Asul.

— Scrivimi o notá despre el l

În privința Asului, Johann știa că Jderul nu se va mulțumi să-l denunțe numai lui. Profitând de faptul că administrațiile lagărelor se plingeau mereu că au pierdut pe cei mai buni informatori, Johann îi propuse lui Dietrich ca cursantul Asul să fie trimis într-o unitate de securitate internă, ca fizic și psihic pentru diversiune și spionaj. Dietrich fu de acord și Weiss îl chemă pe Asul la el, pentru a-l instrui în privința sarcinilor lui de agent în lagăr. Asul primi de la Joder câteva indicații pentru a se ocupa de activitatea ilegală din lagăre.

100

() s-a dat la centrul W. a fost scutit de al
ata comitet de arheta

Intrând la comisie, Johann observă imediat ce supărat e Dietrich în contrast cu fața satisfăcută a lui Gerlah. Steingltz era alarmat, Lansdorf preocupat.

doar, împreună cu locotenentul-major Gerlach, a prevenit conducerea școlii că acest tânăr nu trebuie făcut în-

Cinturile îl năpădiră pe Weiss. Da, Dietrich se va răz-
buna. Dar oare Dietrich nu-i este necesar? În locul lui poate
veni altul. Cum se va purta acela fața de Johann? Dar Stein-
chitz, care e, oricum, prietenul lui Dietrich? Și Lansdorf îl
va fascina? Dietrich, o curaj, dar...? Căutăm
un fascist, un fanatic, cel mai periculos om din școală!

În timp ce aceste gânduri îi asaltau mintea, Johann se concentra pentru a găsi o soluție.

Deodată, își ridică bărbia, ochii lui privesc indulerenți și, retinut, se adresează comitei :

— Recunosc că la început nu am avut materiale im-
portante. Dar în 1922, când am fost în Franța, m'a
ajutat să scriu un orfel, liberor a pr. 11. Acum
am o carte de la cursa 11. În 1924, pe care l'am arlat
la Locotenentul-major Gerlach, ar dădea un a a or-
fel. Nota, că la și se afla un orfel, se afla un
mapa cu rapoarte a locotenentului-major Gerlach.

S.S.-si prima ordina sa afineze marile lui Gheorghe De-
treba prin marile trece masa lui Ionel
a ca frazandata, este liber de curan pava ad
portat ce S.S.-si.

Steinglitz în singurul care apărut la lapta la Weiss.

Comanda lui și el trebuie să se poarte față de Weiss cu o politețe ce ascundea precauția, iar Dietrich îl evita și nu se lăsa să se certă cu Weiss cu o politețe rece, de uitare, căci el nu voia să spargă orice înțelegere, el, apăsător, Dietrich și tchilic ce corespunde formații și nu cred în nici un fel de sentimente omenești.

Johann căuta să găsească cauzele supărării lui și se gîndea mereu cu ce îl poate amenința această supărare.

Probabil el, ca un aristocrat ce este, suferă pentru că a fost salvat de un inferior sau la gîndul că Weiss, Lansdorf și Stenglitz au fost martori ai umilirii sale. Poate Dietrich se teme că Johann îi va pretinde vreo recompensă pentru serviciul făcut. Cum trebuie să procedeze? Să-l arate lui Dietrich că nu dă nici o importanță celor întimplate și nu crede că cariera sa s-ar fi încheiat aici? Nu, acum răzvitătea trebuie scoasă din arsenalul său, deoarece, avînd reputația de om care gîndește, această tactică nu ar face decît să-l trădeze. Deci, va aștepta cu răbdare, stînd tot timpul în gardă și căutînd ca printr-o indiferență rece să potolească supărarea lui Dietrich.

Peste cîteva zile, Weiss găsi în ascunzătoarea înaltă, în care se afla și el, o discuție între un ofițer și un soldat. Era o discuție politică obișnuită și începu să-l întoneze:

— După cum a afirmat mareșalul Göring, interesele politice nu sînt decît o afacere de ocupare la Răsărit. De aceea, reprezentanții populației locale care vor servi interesele Germaniei trebuie să fie în primul rînd interesați de interesele lor.

— Mulțumesc pentru explicație — spuse Cuiul. Altfel, proiectul ar fi fost să se ocupe de interesele noastre, nu de ale lor, căci, în realitate, ei sînt deștepti și gîndesc gospodăria lor.

Pe înălțimea lui, Johann se gîndea că Germania va trebui să primească o compensație economică în beneficiul Germaniei.

Apoi întrebă brusc, sever:

— Te-ai predat voluntar?

Cuiul îl privi precaut. Se încorda tot:

— Fiind rănit, fără cunoștință, s-au purtat foarte

Weiss spusese neobișnuit

— Zici, te-ai predat ca la las. Ca la las, repetă Weiss, rîndu-se.

Cuiul făcu o mișcare bruscă și se ridică, se aplecă și își desfăcu pumnii strînși:

— Așa este. Dar ce, ai fost rănit și tu?

— Am fi preferat.

— În ce sens? Adică, după ce l-am ucis pe front pe aiștri, să-l ucid în aceeași manieră pe ai noștri? Asta nu e posibil. Cînd i-a omorît pe aiștri, pe ai noștri i-a salvat. Puteți să-l răniți, dar să-l salvați.

— Deci, crezi că toți care sînt aici sînt lași?

— Nu de ce? Sînt eroi? Sînt războinici?

Nu de ce?

— Nu, au uce?

— Ba da, mai au o adresă, la spînzurătoare.

— Unde?

— Ori aici, ori dincolo.

— Unde ai prefera?

— Nu încercați să mă prindeți cu vorba, nu e nevoie.

— replică Cuiul disprețuitor.

— Sînteți comunist?

— Bună ziua! Vreți să o luăm de la început?

— Dar Asul e comunist?

— Cine mai e și asta?

— E membru în Comitetul uniunii prizonierilor de război.

— Nu cunosc nimic.

— Bine, vom vorbi altfel.

— Vreți să mă bateți? Desigur, se poate. În lagăr m-am obișnuit.

Weiss continuă ca și cum nu l-ar fi auzit:

— Asul a arătat că ești gata să îndeplinești ordi-

ni.

— Uite ce e, lăsați-vă de chestii de astea.

— A, așa!

— De ce să murdărim aici dușumeaua? O să vă cere.

— Să mergem! — îi ordonă Weiss.

Il duse într-un colț al curții și îl așeză cu fața la zid.

Il puse teava revolverului în ceafă și spuse:

— Te întreb pentru ultima oară!

— Dă-i drumul, frate!

Weiss își așază revolverul în toc.

— Am fost obligat să procedez astfel — spuse el arătând spre o buturugă din apropiere. Să luăm loc.

Scoase apoi scrisoarea sosită din patrie și o dădu Cuiul:

— E de la soția ta. Sper că nu ai nici o îndoială.

Cuiul luă neîncrezător foaia de hirtie și începu să citească. Fața lui deveni palidă; începu să tremure și Johann auzi ceva ca un fel de plîns. Weiss se ridică și se îndepărtă puțin. După un timp Cuiul se apropie încet. Fața îi era trasă, dar ochii îi străluceau. Întreba în șoaptă:

— Îmi permiteți să vă spun tovarășe? Sau nu am dreptul pînă nu voi face ceva?

Johann îi întinse mina

— Din motive pe care sper că le înțelegeți, voi rămîne pentru dumneavoastră caporalul Weiss

Cuiul a strîns mina cu putere

— Mecanic-conducător, sergent Tihon Lukin.

— Bine, sergent Lukin. Iată prima sarcină: Te vei strădui să faci să înțeleagă pe toți cursanții că...

...cu ceilalți cursanți. Peste cinci zile, ieși la raport la mine și-mi ceri lecții. Te voi chema apoi să discutăm. Asta e tot

— Scrisoarea soției pot să o păstrez?

Nu — răspuse Johann. În nici un caz

Weiss arse scrisoarea cu bricheta, împrăștiu scrumul și...

Deci, munca sa, eforturile sale nu au fost zadarnice. Toți sînt fideiși. Într-o zi, el a văzut pe un soldat care...

...scolii a comunicat cursanților că acesta a...

...despre actul de eroism al lui Faza, soldat 1. A crei...

Urmărind instrucțiunile lui Weiss, Lukin începu să facă progrese remarcabile. Fînd curînd mîna lui cu o cruce specială care a fost mutată într-o cameră separată, unde...

Atelierul de fabricare a documentelor false se afla în... vor Babashkin — fost salariat al unei cooperative de reparat ceasuri — stătea tot timpul aici. Noaptea dormea pe un pat de companie, pe care ziua îl strîngea. El fabrica actele scriindu-le cu penițe și cerneluri diferite. Fotografiiile cursanților, înainte de a fi lipite pe documente, erau supuse unui tratament chimic, pentru a nu părea noi.

Johann reuși să facă rost de o probă de scris a mașinii la care erau completate actele false. Această probă împreună cu un esanșion din cleiul cu care erau lipite fotografiile pe documente le trimise la Centru, folosind ascunzătoarea stabilită.

...grupa lui Lukin au fost chemați la comandantul școlii pentru a primi ultimele instrucțiuni. Acesta le recomandă să nu încerce să transmită informații fictive, deoarece vor fi veridificați tot timpul.

Cu două zile înainte de parașutare, cursanții au primit îmbrăcăminte corespunzătoare, de proveniență sovietică.

Steinglitz și Lansdorf priveau tăcuti la cursanții care își...

...asupra lui. Acum, instinctiv, se abținea să mai caute...

...care îi recrutase înainte în multe țări europene occidentale...

„...adică, o să meargă...”, îl exclusese din grupă

Atunci, în timp ce se afla în camera de la etaj, a văzut că se afla în fața lui un bărbat înalt, cu păr negru, cu ochi albaștri, cu o față foarte frumoasă și cu o voce foarte plăcută. Acesta i-a spus că se numea "John" și că era un bărbat foarte important. El i-a spus că se afla în camera de la etaj și că era un bărbat foarte important. El i-a spus că se afla în camera de la etaj și că era un bărbat foarte important.

Încercările lui Dietrich de a afla ce impresie i-a produs moartea lui Foza le pară cu cîteva replici indifferente:

— Era un puștan isteric. Se lomea de muncă cu agen-
tura, de aceea a fugit.

— Da, dar a tras pînă la ultimul cartuş !

— De frică că va fi pedepsit pentru fuga lui. De des-
perare; se temea că va fi torturat.

Deși Weiss mergea destul de rar și pentru scurt timp la Varșovia, el se străduia să tragă cât mai multe foloase din aceste călătorii. Odată, reuși să facă cunoștință cu un funcționar german ce se ocupa cu strângerea și depozitarea armii din Polonia. Johann îi făcu acestuia un mic serviciu, ajutându-l să-și repare mașina la un garaj militar. În schimb, funcționarul, dorind, probabil, să pară mai important în fața lui Weiss, se lauda, arătând ce misiune importantă îndeplinește el. Ii spuse că dacă până nu demult echipamentul de luptă era pregătit doar pentru unitățile de pe front, de acum încoace era pregătit și pentru artileria de rezervă, pentru întreaga armată aflată în Răsărit. Aceasta însemna că armata germană era pregătită să se lupte pe întregul front, ceea ce era o mare schimbare față de politica de apărare dinaintea celui de-al doilea război mondial. Weiss se gândea pentru a trece la un război de durată.

[illegible]

Într-o zi, în ora cu aparate serviciile secrete ale
... dar ... la țară înlocuind
... care urmau a
... Aparatură ... în po
oada în care serviciile secrete se duceau a
vității ...

Mezicul era plin de mindrie profesională. Johann l-a
 escortat la gară din Varșovia și l-a dus la
 Józef W., unde l-a cecat camera sa și l-a
 ciliu acestuia.

[illegible]

Toate acestea făceau parte din munca cotidiană a agentului Alexandru Belov, strins legată de munca lui Johann Weiss. În plus, trebuia să observe neîncetat pe cursanții care îi avea în vedere pentru planurile sale. Cu timpul, cu multă prudență, el devenea un om de încredere pentru ofițerii și învâlsese să-l raporteze lui Weiss, scurt, din mers, când se întâlneau.

Treburile lui Johann mergeau bine. De aceea, fu puțin surprins când comanda de la superiorii săi să se deplaseze în zona frontului. Comandantul însoțea grupele la aerodromul de la Slatina, împreună cu un medic și un inginer, radiotelegrafistul centrului Walli.

Pe aerodromul secret al Abwehrului se aflau câteva avioane de transport. Pe Weiss îl aştepta aici prima surpriză din viaţă. Pe aerodrom se afla o sală de antrenament în care erau adunaţi Zelt (fapt că era acolo un antrenor de luptă) şi un grup de oameni din grupa secretă a lui Weiser, etc. etc. Weiss se gândea pentru aceste lucruri.

...lor se contop, cu cea care s-a născut la 24, iar sînt
...ant Gaud, cum ar fi dînt Weiss, care a fost la
...tate, care participase deja la mai multe epetole
...form instruciunilor, cu o ora înainte de epetole,
Weiss, ca un cursantilor lui, horta obiectivului, pastore, cat-

În jurul orașului din apropierea orașului, în bucătărie Johanna a găsit o cutie de metal, cu eticheta de pe ea. Pe ea scria: "Cutie de metal de la stația de radio Weiss". Ea a fost găsită în timpul operației de verificare a cutiei. Într-o cutie de metal se găsea hârtie dispusă și plină de încredere.

Spre dimineață fură atacali pe neașteptate. I-au luat cu caplurile stației de radio. Un om în uniformă de ofițer le făcuse semn să se ducă în camera de la capăt și le capturasera. Pe Hakke și pe Weiss îl duseră în pivniță. Deci, interogatoriul îl vor face pe Hakke să-și dea seama că se auză țipetele și vălcărele lui Hakke întrebă răgușit :

— Auziți? Eu nu voi da rușilor un concert. N-au dect să ia pielea de pe mine. Sau poate vor să ne lase aici să înghețăm de vii?

— Nu cred — response Weiss.

for a certain time he had, Sir, the following interrogatory, to which he answered: "Vostre stricte peccata, et cuncta mala tua Vobis promittunt."

— Nu o să mă auziți tipind. Mai bine îmi mușc limba

Într-o zi, în timp ce stătea la o masă de
cafea, a văzut un bărbat care se apleca cu fața la
pateaua dintr-un colț al camerei, un bărbat
care se apleca asupra unui radio. Bărbatul
avea pe fața sa o expresie de tristețe. Săgeata indică lungimea
de undă pe care lăsa stătea la radio din centrul Walli.

Ohiterul spuse, arătînd spre Sinița :

Apoi scoase revolverul din toc, ordonand:

— Gata. Da-i drumul, repede! Ce, ți-a înghețat limba?
Nu-i nimic, ți-o încălzim imediat.

— Bine, sînt de acord — răspunse Johann. Numai că trebuie să-mi desfăceți mîinile — continuă el. Voi da declarații scrise.

li dezlegară miinile. Se aplecă încet, luă un taburet
aproape cu el de masă. Puse pe taburetul în aer
pistolul și se aplecă din nou să ia pistolul de
la masă. Străbătută curtea în vînt,
în fața porții se aplecă să ia și domata cu
pistolul. Acolo trebuia să se

...și scoase rubas de o armă
...era periculos să dădă. Tăia lor în uniformă
...într-o metă cletă în fața unei santinele uimite.
...ede, tu tîrîndu-l ca să-l Am o comunicare
...ta la

1. așeză la oțet și se fierbe la oțet.

— Ma scende dal spaleto lì la nebbia, e si vede
di sotto i piedi parassiti, e si sente la vita che si muove
e si muore. Ah, ah, ah! E se non si muore, si muore.

W. s. refuza sa participe la ...
...
...
... raporta cele contampalte

[illegible]

Într-o astfel de operațiune, un soldat este pus ca trădător.

... a venit să-l viziteze pe Johann
... de la Johann a plecat ...
... statul Cera să-l lase ...
... I și s-a putut ...

... și al viața de câteva ori în timpul convalescenței.
... și încă prețut stăruie cu apreciaza Weiss cel
... la care se poate vedea că el nu era un om
... din sat în care s-a născut. El era un om
... care are parte dinse la ...

insordif li povesti printre altele o intimplare educativa
: trun primulu război mondial cind un agent a fost

decorat pentru inteligența și curajul său. A este
lulor unor ofițeri superiori din cartierul general al
cului mai multe bijuterii cu briliante adevărate, și
sunt false. Pe urmă se lăsase arestat, pentru a se descoperi
celor care cumpăraseră de la el bijuterii. Ofițerii erau
declarații în care arătau că soțiile lor nu cumpăraseră bi-
juterii veritabile, ci doar niște imitații. Dar el nu se
se hotărî imediat

— Dar eu nu mă gândesc la bătrînețe ca să încep să
string bani.

— Degeaba — îi reproșă Stein —

și el era de părere că curajul e bun doar pentru soldați.
Sunt decorate gradele inferioare, în timp ce superiorii pri-
mesc bani

Weiss îi spuse zimbînd:

— Dar eu nu mă gândesc la bătrînețe ca să încep să
string bani.

— Degeaba — îi reproșă Stein —

— Aceasta este o tactică ofensivă
il era frică. În plus, îi spuse
tea nejustificată a soldaților
rație de hrană

Această tactică ofensivă
il era frică. În plus, îi spuse
tea nejustificată a soldaților
rație de hrană

— Aceasta este o tactică ofensivă
il era frică. În plus, îi spuse
tea nejustificată a soldaților
rație de hrană

— Aceasta este o tactică ofensivă
il era frică. În plus, îi spuse
tea nejustificată a soldaților
rație de hrană

— Aceasta este o tactică ofensivă
il era frică. În plus, îi spuse
tea nejustificată a soldaților
rație de hrană

Dietrich era distrus. Îl întreabă pe Weiss dacă el era
la se se impuse, pentru a salva... Weiss îi spuse că el era
la se se impuse, pentru a salva... Weiss îi spuse că el era
la se se impuse, pentru a salva... Weiss îi spuse că el era

Pe cursantul Curmădă, care sosise la centrul Walli din
Iverică încă o dată cu ajutorul Centrului.

Acesta se lăcu imediat remarcat în grupa radiotelegra-
fistilor prin cunoștințele sale. Johann îi spuse în treacăt lui
deci cînd află peste cîteva zile că Curmădă a primit funcția
de instructor.

Johann nu putea să nu aprecieze bărbăția cu care ofi-
cerii centrului Walli au primit vestea înfrîngerii armatei
germane lângă Moscova.

se lăcea acum cu multă minuțiozitate. Candidații erau supuși
unor verificări diabolice și nu de puține ori oameni pregă-
tiți de organizațiile ilegale din lagăre nu puteau rezista
acestor verificări. Regimul din școli devenise din ce în ce
mai sever. Dar acum situația lui Johann Weiss era alta decît
cunostea pe Weiss și primea instrucțiuni de la el. Pentru
ceilalți, Weiss era un german, un dușman.

Acesta îi spuse că, deși avionul care l-a dus nu s-a întors
sub conducerea cursantului Cuiul. Transmis marea
Dacă vor scăpa de bombardare, vor...

Cuiul, după ce se gîndi puțin, declară :

— Se spune că nemții au doctori buni. Cu dă este, e să rabd, dacă e necesar pentru cauza noastră.

— Ce-î cu tine, ești nebun?

— Nu, dar mă gindeam. Piciorul tot mă doare, am f.

— Nu pot să-ți aprob așa ceva

— Dar mie tovarășul Barisev mi-a spus că t...
voluntar. Așa că ei fiind erikuli dămpeavoastra...
O scrisoare... cre capitanului Dietrich...
Și... a... grupă speciale?

— Până nu mă întorc eu, nu te duci la spital!

— Blue, am inteles.

7

Johann ghicise bine că ospitalitatea baronului
 totuși ar fi fost oarecum rezervată. Abwelaule
 nu-l putea avea nevoie de nimic, dar el
 era încă ascunsă dintr-un hain, o înțelegătoare, o
 rufe-fecior. Așa că

La prima parte del libro è dedicata alla storia della medicina e alla fisiologia dell'uomo, mentre la seconda parte è dedicata alla storia della medicina e alla fisiologia dell'uomo.

Căpitanul Dietrich văduse că în timp ataca după ce eu fusese rănit.

Căpitanul Dietrich va fi în timp ataca
după ce eu însuși am fost înaintea porții. Se pare că
ajutor al căpitanului Dietrich, vizitați multe lagăre de con-
centrare. De aceea, vă propun, bineînțeles pe bază de co-

interesate re apte, sa folositi ace lara dumneavoastra
ca sa re pe tru a descoperi pe acia care au ru e cu o
sa luate materiala in stralatare

— Presedinte! — spuse Weiss serios — că asta ar trebui să se facă cu acordul șefilor mei. Da? — Așa că un, două, trei, în acest sens, agentura noastră îl va... — Așa că... — Așa că... — Consilierul se încruntă din nou;

Înțelegeți — spuse el enervat — asta e ideea mea
tuturii. Am împărțit-o către persoane suspecte
și asta a manifestat interes pentru ea. Dacă această ope-
rațiune se va realiza din ordin, vor afla mai multe persoane
și atunci sumele pe care le vom avea vor fi mai mari în rapo-
rta cu persoanele implicate.

- Într-o cercetare de acest fel este necesar să se cerceteze legal
de interesele unui anumit cerc de oameni.

Altfel — răspunsul conșilierului cu demnitate — statul
nu ar putea fi salvat decât prin sacrificii enorme și de in-
fermitate ca lăce comertului și al industriei. Va rămân
în viață doar acele activități care vor fi salvate prin
forță de muncă, iar conșilierul va trebui să se ocupe de

Observînd în ochii lui Weiss ceva care nu-i plăcu, consilierul adăugă sever:

Cred că e necesar să anunțăm că prin aceste în-
trevederi această operație nu e de fapt o încercare de a
ne pune pe seama noastră să vor răspundă încrederea pe care le-
a acordat și pe care, de exemplu, ea va avea drept

Apoi, scoțind din buzunar un formular în alb, dar stam-

...cel mai legal.

Weiss se ridică.

— Vă mulțumesc pentru încredere, domnule consilier!

caracterizat exact. Sinteti omul care nu cere
merita

Weiss mulțumi încă o dată consilierului.

Desparțindu-se de acesta, lăcu o pimbare cu o gradina castelului si o ajută pe fată să înțeleagă că este de partea ei, câștigându-i în acest fel încrederea. Căci se întoarseră, consilierul îi comunică :

— V-a căutat la telefon domnul Lansdorf. Eu l-am convins că cu protejata dumneavoastră totul e în ordine. Am profitat de ocazie și am discutat cu el despre problema care ne interesează. M-a rugat să vă transmit că nu are nimic împotriva dacă ne veți ajuta o perioadă de timp. După cum vedeți, pot să vă ofer o soluție care refuză solicitările...

— Eram convingi dinainte — se înclină Weiss politico.

A doua zi seara, la baroană au sosit mai mulți muncitori. Erau oameni cu o educație înaltă, în educație, îmbrăcați cu o mândritate. Toți erau convinși că idealurile lor erau aceleași ale lui Hitler și ale energiei fuhrerului. Printre ei era un oasăz care petrecea aproape tot timpul. Avea o înaltă mândritate și nu da de treacă neobservată.

Se întâmplă că în momentul acesta, cu numele de Schmidt, să-l roage pe Weiss să-l conducă cu mașina până la Varșovia. În mașină nu se așează lângă el, ci luă loc pe banca din spate. Se părea că va tăcea tot timpul, dar Weiss se înzela; au discutat tot drumul. E drept că discuția nu era un caracter de necunoscut. Și mult mai trebuia să Weiss să poartă o literatură care conținea multe lucruri despre organizarea Armatei. Era o cunoștință destul de calificată.

Prinde Weiss și explică schema de organizare a jant-
sarmerilor în teritoriile ocupate. Curios, pe Schmidt îl inter-
esează deosebit de mult viața lui Schmidt nu se oprește
doar la hotel, ci la viața pe care o duce în mosier polonez, emi-
grat în țara noastră, în condiții de viață durabile, rudele moșie-
rului rămasese în viață și se purtau foarte atent cu Schmidt.
Weiss îl duce pe Schmidt la el și, la un pahar cu coniac,
începe să povestească despre viața lui. Weiss a
fost un tip vesel, afectuos, care a scris o biografie sale. Dis-
cutând cu Weiss, Schmidt se interesă cum apare-
ră în viața lui "ceul de mare", prin care se
pe coasta Angliei. Weiss îi
povestește că această operație a fost c...

...a matca o presedinte morala asupra ei, pentru ca nu
...a sa si recunoasca greseala ei. El au trebuit sa
...a Schimidt era de a creste patre si sase
...a multe persoane tineri la rețeta a est la
...a Schimidt incepu sa se joace cu Germania
...a creste năusă pe rețeta ei. Tot a
...a rețetelor de întreprinderi. De exemplu, el credea
...a să deschidă un birou pentru a acorda asistență teh-
...a lineilor mici, de la început în viața ei, greșit, au-
...a acestor concerne care cumpără patente ce nu au nici
...a activitatea lor, în aluzii la rețeta ei. Tot a
...a de costurile lor. Domnul Schimidt credea pe scurt
...a pe rețetele ale inventatorilor germani, care au posesse
...a reușise să intre. Toate acestea au fost obținute de alie-
...a rețeta, rețetă. Acum trebuie să alieze rețeta ei.

Weiss îi spuse cu părere de rău :

Apoi, enumerând în gând patentele numite de Schmidt, am văzut că despre ele se scrisese în ziarul 11 întrebă compatimitor pe Schmidt :

Probabil că ați cheltuit ceva bani ca să aflați des
pre unele pe care mi le-ați făcut cunoscute

...sa o prefere litere englezești...
...trebuie să înțeleg că...
...preferă litere englezești...
mane

F. valută solidă — spuse Weiss

— Da, vă sfătuiesc să nu o neglijați dacă se va ivi

[illegible]

Schmidt dădu dezamăgit din umeri :

Weiss îl părăsi pe domnul Schmidt, promițându-i o nouă vizită.

Cu Schmidt ceva nu era în ordine. Nu prea semăna a erant. Figura lui plictisită, somnoroasă contrasta cu

expresia încordată a ochilor săi. La masă dădea seama că
era de rău și de lațat. El, de proveniență germană,
prefera obiecte de proveniență germană. În plus, în cămăra
era interzis. Populația nu avea voie să aibă decât aparate de
radio simple, de tip popular.

El era în contact cu un foarte scurt timp cu un
legătură cu acest comerciant din Hamburg.

9

El era în contact cu un foarte scurt timp cu un
legătură cu acest comerciant din Hamburg.

— Eu nu am nici un amestec, nu mă aflu acolo. Nu
de respectat instrucțiunile. Nu pot să fac altceva decât să
să-l conduc la locul său. Dar degețu-l
— Cum?

— Eu personal am ascuns
— De ce?

— Eu personal am ascuns
— De ce?

— Eu personal am ascuns
— De ce?

era o muncă grea pe care scriitorii o făceau
cu multă atenție și precizie. Dar mai greu era acum să
stăpânească inițiativa oamenilor dornici să lupte împotriva
naționalismului.

Așa se întâmplă și cu cursantul Cului, care își dădu con-
ștința că să-l fie amputat piciorul Weiss. Weiss era
pe lângă el să-l lăsa să se lățească de acest lucru și
ca astfel se va pierde un agent foarte valoros al
naționalismului.

Dar Weiss a intrat în camera lui Weiss și a
lașat, lângă patul Weiss, un pachet de țigări
marș de curajul că este un agent foarte valoros al
naționalismului și să-l lăsa să se lățească de acest lucru.

De ce nu ai așteptat până când a venit agentul
naționalist? Cum te simți acum?

Naționalismul. Omul nu este un animal
care trăiește fără patimă. El are o patimă și o
raționalitate, un acuzat și un acuzat. El are o
raționalitate și de o metalică. El are o raționalitate
și de o metalică. El are o raționalitate și de o
metalică. El are o raționalitate și de o metalică.

— Eu nu am nici un amestec, nu mă aflu acolo. Nu
de respectat instrucțiunile. Nu pot să fac altceva decât să
să-l conduc la locul său. Dar degețu-l
— Cum?

— Eu personal am ascuns
— De ce?

triful Babasikin, care fabrica actele false ale cursantilor
in 1970-1971. Citieste si se vede aceste acte dintr-o pr.

Pe lângă asta, ea se dăduse să găsească pe fată la
Fadusa, sora sa, tatăl, ruda îndepărtată cu care
Amalia fusese în relații o scrisoare plină de mândre
sentimente.

...raporta la depl. mea in
...făcând faza 1 a
...scrisoarea de
...Cătălin, întrebă simplă

— Despre ce e vorba, tovarășe? Cu ce vă pot fi de folos?

De asemenea, a fost fabricată ce minile balt, cu
constituie primele cele de triva celor care le pata.

În tot acest timp, Weiss a vizitat periodic pe barba
bun, care se căsătorise cu o fată din se arhiepiscopiei din
Cormoran, recondiționat la Weiss, ea se purta cu multa
monastică și, pentru a-l face să se căsătorească,

Wess se întoarse acasă și că domnul Schmet, la
la, a scris pe lângă el, ca rezultatul cercetărilor
atrapă, se de că la Londra nu exista nici un comerț
ca acest ruf. Misterul al căruia locuia Schmet avea
legături stricte cu **poloneză din Anglia**. Era
sibă, că rudele acestor rufieri, care locuiau în vila, se
agenți englez.

... pe Zubov să-l urmărească pe
Schmidt și să-l rugă să-l pregătească o documentație
care reprezintă o... sintetic. Când Cerniș
Elza documentația cerută Zubov descoperi
și el destul de repede o... care Schmidt tra
... Schmidt... de necercare. Prin
... vada a legăturii direct
... adjuvante ale emigrației polo-

Inarmat cu aceste materiale, el se hotăra să-l facă o vi-
respectabilului „Comerciant din Hamburg”.
Schmidt se bucură mult de...

Imediat o cafea și aduse pe masa o sticlă cu coniac și, alături de el, un pahar.

Weiss îl întreabă dacă nu îi este dor de Hamlet.

— Mă reamintește soarta broulă mea, căs se

— Aveți o altă placere mare ?

— Niciodată nu am năzuit spre bătăie! —

— Trebuie să fie foarte plăcut să ai mulți bani?

— Nu ați încercat acest lucru?

- Intenționez să încerc.

Cum 7

— Ce ați spune dacă în locul prietenului meu vă voi

Schmidt ridică întrebător din sprincene :

— Un mic serviciu?

2. Da, dar foarte prețios. Prietenul meu, pe care l-am rugat să vă ajute, mi-a spus că e destul de prețios.

— Dar mi-ați spus că vreți să-mi faceți un mic serviciu?

— Ah, da, uitasem. El m-a rugat să vă transmit că orga
niza un contraformată și să-l boteze „Gălbenuș de om”. Este
omul care manifestă prea mult interes la fa de unele invenții.

— Chiar așa v-a spus?

Weiss il lămurî neglijent

— Prietenul meu nu ocupă o funcție prea importantă ca să-i redau spusele cuvânt cu cuvânt.

— Ce funcție ocupă prietenul dumneavoastră?

— Dacă vă interesează așa de mult, veți avea posibilitatea să vă întâlniți personal cu el

— Unde ?

— Depinde de felul în care veți aprecia serviciul lui.

— Ascultă, băiete — spusă Schmitt — încelează să mă
 tot şantajezi cu prietenul tău. Spune-i că informaţiile legate de
 invenţiile despre care am discutat cu tine le-am aflat din
 zărelile noastre. Îţi convine?

— Perfect! — și adăuga solemn: Domnule Schnudl, vă rog să vă bucurați pentru succesele dumneavoastră. Mă bucur că mi-ați risipit orice urmă de îndoielă.

— Dar ce îndoieli ai avut?

— Inchipuiți-vă — spuse Weiss zâmbind blind — credeam că sînteți un agent englez.

Rasturnindu-se in fotoliu, Schmidt ridea in hohote.

— O, Dumnezeu! — suspină el. Fu agent englez? Pentru un colaborator al Abwehrului o asemenea fantezie e o lipsă serioasă.

— Sper că această întâmplare comică va rămâne între

Pierdându-și răbdarea, îi dau cuvântul meu. Croitorul Weiss, înalt, est un băiat simpatic prin simplitatea și curajul său.

— Datorită curajului?

Desigur. Am lăsat spionii englezi să se declare pe fața acestui lucru.

Weiss zimbă și șteie

Întreba-l gresit, dar Schmidt nu ați fost atârnat tot pe un alt loc. Nu ați avut niciun bănuț, lăsa-l, spuse Weiss, scoțând triumfător pistolul și punându-l pe masă.

Schmidt era în culmea încântării.

Asta e o mare șansă, nu e adevărat. Deci, eu eram la un pas de moarte. Nu mi s-a mai întâmplat așa ceva.

— Ce să fac... spuse Weiss „întimidat”. Trebuie să fim violenți.

Pe urmă începu să o birfească pe baroană. Pe urmă începu să o birfească pe baroană.

Pe urmă începu să o birfească pe baroană. Pe urmă începu să o birfească pe baroană.

— Se gîndește bine — spuse Schmidt zimbînd. De ce stii, aviația engleză nu bombardează bunurile engleze din străinătate.

— Eu nu știu așa ceva. Asta dumneavoastră o știți.

Dar Schmidt nu a fost atârnat de spionii englezi.

— Apropos — spuse Weiss — v-am spus totuși ceva.

Desigur însă că nu ați știut nimic.

— mormăi Schmidt indiferent — arată-mi, e

Weiss scuturându-și pachetul de la Elza și îl dădu-i.

Acesta începu să citească în tăcere.

Weiss, lăsînd pistolul pe masă, se plimba prin camera

se plimba prin camera. Weiss, lăsînd pistolul pe masă, se plimba prin camera.

— mormăi Schmidt indiferent — arată-mi, e

— Dar nu sînteți spion! Eu le-am arătat unui respectabil comerciant german.

— Minți!

Schmidt se ridicase în picioare cu pistolul în mînă. Deși vorbea puțin de la, făcuse un pas înainte și se aplecuse în față.

— Elie — spuse Weiss împăciuit — nu vînt să vă fac un serviciu. Acum dați-mi hîrțile înapoi și să bem. Se apropie de masă.

— Nu — răspunse Schmidt. Nu va fi chiar așa.

— Dar cum?

— Voi opri hîrțile tale și le voi plăti în lire engleze.

Apoi continuă povestea. Sta pe seara...

Desigur. Sînt gata să vă dau...

...?

Schmidt se ridică și se îndreptă spre ușă. Cu el avea suma de... lire pentru o informație predată pentru Intelligence Service. Semnează și pune data de astăzi!

— Ce-s glumele astea proaste! — se supără Weiss.

— Scrie! — repetă Schmidt stînd cu pistolul în mînă spatele lui Weiss.

Convîngîndu-se că Weiss a scris tot ce trebuia...

... spre masă.

... și se aplecuse în față.

...?

...?

cu comac:

— Înțeleg — spuse el distrus. Acum sînt în mîna dum-

...?

...?

...?

Cînd termină, Johann îl întrebă puțin dezamăgit:

— Asta e tot?

— Da.

— Și numai pentru alii te-au parasutat aici?

— Asta nu te privește pe tine!

Weiss se ridică. Tata lui dormea dură și hruse îi ordonă:

Schmidt.

— Stai jos și ține-te de loc. Nu te mișca. Nu te mișca.

totul meu neîncărcat!

Se aplecuse din nou asupra lui și îl privea în ochi, spunînd:

— Acesta e să se uite că te-ai amestecat în treburile

Nu te-ai mișcat încă din noaptea trecută. Nu te-ai mișcat încă din noaptea

...?

...tinuă punându-i cătușele lui Schmidt :
sta e pentru a-li păstra propria viață
...a, fără a da declarații complete.

meta. Fața lui Schmidt devenise cenusie; picătura de
doare îl anădănea pe fruntea bolnavului, unipau a dădău

Totuși, sinteți conservatori. De ce folosiți drept cod
cartea de rugăciuni?

— Iată și celebrul vostru exploziv din material plastic
Intențent!

- Puteți să luați bani? Cred că îi meritați cu prisosință.

— Vrei să mori?

- Faceți economie cu coniacul meu?
- Nu.
- Nu — răspunde Schmidt.
- Preferi să-ți îți disprețuiești...

- Prefer
- Bine, dar habar nu ai ce mijloace de efect avem.
- Voi muri cu cinste, ca un ofiter al armatei.
- Ei, ce ofiter ! Spion de rind

[illegible][illegible]

— În ce situație idiotă mă aflu! Ah, da, da, în situație împușc ca să nu existe martor al unui moment așa de trist din biografia mea.

Schmidt sovăia :

— Cum, mă părăsești pur și simplu ?
Da, m-a convins că alături de mine nu pot trăi
fără de mine, unul lor, cel pe care îl iubesc și pe
care îl respect. Nu este pericolul de a fi rănit
de un război sau de o simă, ci de a fi rănit
de o inimă. Stai lângă mine și vei fi rănit
de mine, nu vei putea să te scuti de mine. Weiss
a spus că Weiss aflată că o femeie a fost rănită
urgenta Varșovia, probabil chemat de interesele firmei.

1. *Amor, timor, e aza de la vida* (Love, fear, and the will to live)
 2. *Amor, timor, e aza de la vida* (Love, fear, and the will to live)
 3. *Amor, timor, e aza de la vida* (Love, fear, and the will to live)
 4. *Amor, timor, e aza de la vida* (Love, fear, and the will to live)
 5. *Amor, timor, e aza de la vida* (Love, fear, and the will to live)
 6. *Amor, timor, e aza de la vida* (Love, fear, and the will to live)
 7. *Amor, timor, e aza de la vida* (Love, fear, and the will to live)
 8. *Amor, timor, e aza de la vida* (Love, fear, and the will to live)
 9. *Amor, timor, e aza de la vida* (Love, fear, and the will to live)
 10. *Amor, timor, e aza de la vida* (Love, fear, and the will to live)

[illegible]

asemenia fond de agenti a egal cu a avea un seif []
la o banca internationala, ale carui chei le va detine numai

— De ce îți vin în cap astfel de idei? — întreba Lansdorf bănuitor.

Weiss răspunde cu un aer întepat :

— Timpul distruge chiar și cei mai înalți muni, trans-

Landorf zumba magulit.

— Mda., spuse el gînditor. Ideea creării unui fond in-

decese complete, a fost o corăbierie, a fost o trimiteră.

sh o d i r l d e f e d a t

Fata se dăse, la ea pe la...
despre...
băreț...
ceva...
Mai...
ai A... Rosii, unde va încerca să recruteze oameni pen-
tru...

— ceea ce privește treburile noastre — spuse el în
 închisoare — mai târziu îți voi comunica parole prin care vei
 intra în legătură cu ai noștri. Nu îți se cere decât un lucru;
 stăpânire de sine. Orice inițiativă poate strica totul

La scoală, Johann o predă pe Olga, sub semnulatură, comandatului, prevenind-o pe aceasta că fata trebuie să fie în orice moment gata pentru a îndeplini o misiune secretă foarte importantă.

China fait

— Fb limitat Materialele tale vor fi trimise intotdeauna la timp.

— Ascultă — spuse Weiss — pur și simplu te-ai în-

Voi comunica că, în starea în care ești, nu poți lucra în condiții normale

Brusc, Elza incepu să plîngă.

Johann, pierzindu-și cumpatul, u sopti:

— Tu doar ești cecistă, se poate așă ceva?...

de către amiralul Canaris, lucru ce, cunoscut de
activitatea a...

Multe din stațiile de radio ale
acum sub controlul cehistilor, inundând Ber
time de informații false, dar redată în așa fel, f

Astfel, chiar Himmler a primit o
de și jurnalul de zi ale unei ex
cuse de un savant cehic. Referatele analizau re
metale rare din unele raioane ale U.R.S.S., arătând că are
tea s-au născut. Pe o copertă a mapelor se afla scrisă
realitate, întreaga expediție fusese decorată pentru rezer
pe care le descoperise.

Ca de obicei, la ora 5 dimineața Liza se sculă și își făcu
exercițiile de mîncare după radio. Se spală bine, se îm
bracă și se lasă cu vulgaritatea corespunzătoare profesiei
sale. Își luă grădă și coborî grabită pe scara umedă și alu-

Astăzi la ora 11 și 10 minute trebuia să se întîlnească
cu un om care va cumpăra la chioscul de ziare de pe bulevardul
Marszalkowski trei numere ale săptămînalului *Das Reich*.

Liza nu trebuia să cunoască simptomele acestui om

descrisă și va ține în mîna stîngă un țigaret cu o țigară
închisă în el. Astăzi...

greșită, în care va găsi un mesaj cifrat, ce îl va decodi

... și va găsi un mesaj cifrat, ce îl va decodi

... și va găsi un mesaj cifrat, ce îl va decodi

tipul
de el
cu geamurile
măști. Totul se
nu nu reușiseră să pri

Weiss cunoștea pe un oarecare Adam de la poliția ju
canta. Acesta fusese în trecut un detectiv polonez renou
mă. Își păstrase postul sau în poliție, deoarece soția lui era
semnificativă. Weiss îl cîntea destul de des, aflînd în schimb
de la el noutăți din lumea interlopă și lătrăciuni din poliție.

În seara acelei zile, printre alte lucruri, Adam îi povesti
și Johann despre fata arestată lângă chioscul de ziare, afir
mînd că cu înfățișarea ei nu merita să se ocupe de furturi
pe stradă. Weiss, presimțind ceva, îl ruga să aștepte la
ce circumscripție de poliție a fost dusă hoata. A doua zi
Adam îi spuse că nu este înregistrată la nici o circumscrip
ție în Varșovia. Acum Johann știa precis cine era fata are
lucruri pe care le știa Adam erau semnifi
mentele și numărul mașinii care o luase. Mașina avea vopsită
pe arși creșea roșie, deși nu era o mașină sautieră. Pe ca
polă avea un dispozitiv de ridicare și susținere a patruzului,
pe care ea îl de pe bancheta din față să poată trage din
mers. În usa din spate erau laiele două embraxuri născute

sau nu foloseau decât unitățile speciale S.D., subordonate
direct lui Himmler

Da, Johann avea de ce să fie îngrijorat. O mare primej
de o amenință pe Liza, și nu numai pe ea.

În ultimul timp, operațiunile de diversion și spionaj or
... și spionaj or

celor. Situația devenise deosebit de complicată, așa că...

activitatea. Johann alege această soluție.

Walli în salonul Königsberg

Pentru Weiss era important faptul că odată cu centrul...

Abwehr.

să se credea că fier vorbesc de la sine. Familia îi murise în...

În realitate, Peter Himmle...

În primele zile de război...

La un timp, după ce...

reținuți la început...

Probabil că von Klüge vorbise la telefon despre Weiss...

Alexandru Boleu se contopise atât de mult cu Johann...

În sfârșit, făcându-se...

ca slătea în ușa. Acesta scoase și el revolverul, îndreptându-l spre Steinglitz.

— Astea mai vesele se găsesc! Johann. Deși ar fi trebuit să lăsați pe cineva să vă arate canale mai puțin... dar... așa că se ridică în picioare și se apropie de rolul de împăciuitoare:

— Alo! Henrich! De unde dracu ai arătat?

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

— Tu ești, Johann? — întreabă el uimit. Mă bucur mult, să știu. Ce întâmplare...

Fata lui Lansdorf deveni rece.

— Eu presupun că încerci să exp...

Weiss sesiză imediat pericolul și amenință grupa Cu...

— Dar cauza acestui fiac... să lăsați în se...

— Problema mi se pare foarte serioasă... dacă nu în...

teleg ușurința cu care o tratezi.

— Bine, dar nu pe mine... trebuie, li-ai răspunde

— Perfect, a reardă, te rog...

— foarte simplu. Bolșevii... fabricale, având...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— aș vrea să văd... să văd...

— Între altele, această idioală ca să mă provocă la sinceritate?

Weiss zîmbi, dar continuă sever:

— Tine cont că o mare experiență de viață te învață că adesea, pot să fie și aspecte ale ideologiei noastre. Asta ca să poți vorbi, adversarul, să-l casti, să-l deridezi, să-l faci să se simtă inferior. E o metodă veche, dar rodnică.

— Deci, tu mă consideri...

Nu e nimic. Iar dacă ai spus mădărașul, cred că tu, ca scriitor, ești foarte bine înțeles. Poate că ar fi bine să mămă. Prinește, te rog, în felul meu profesional sincer.

Într-un tirziu, spuse:

— Îmi pare rău că te ai schimbat, căci, la început, credeam că ești un om foarte de conștiință. Bine m-ai făcut să mă gândesc la acest lucru.

— Testa-l, he!

— La o vreme, când era triumfător Heinrich, te-ai schimbat. Ești un profesional. Ai spus că ai avut o experiență de viață.

— Nu e nimic. Iar dacă ai spus mădărașul, cred că tu, ca scriitor, ești foarte bine înțeles. Poate că ar fi bine să mămă. Prinește, te rog, în felul meu profesional sincer.

Rugămintea lui aduse pe fața lui Heinrich o expresie dispreț. Reacția aceasta îl făcea să se simtă rănit. El era un om foarte de conștiință. Bine m-ai făcut să mă gândesc la acest lucru.

— Cândva Himmler a spus: „Dacă toate popoare mor de foame, asta ne interesează pe noi numai pentru că avem nevoie de ele ca robi...”. Această vorbă e plină de înțeles. Trebuie să o duc la îndeplinire, merita să fie înscrisă în paginile istoriei. Cren că familia Swartzkopf va avea și ea un loc binemeritat.

— Pe care Swartzkopf îl ai în vedere? — întrebă Heinrich.

— Pe cel din dos — explică Weiss. Sper că ai înțeles că e mulțumit de tine.

— O palmă dată de Heinrich care îl amenința pe Joha... să-l caute pe Heinrich... Heinrich să reacționeze într-un fel la vorbele sale. Provoacă această palmă... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Swartzkopf, at... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

— Trebuie să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich... să-l caute pe Heinrich...

[illegible]

The first of these is the fact that the
 of the system is not a simple matter.
 The second is that the system is not a simple matter.
 The third is that the system is not a simple matter.
 The fourth is that the system is not a simple matter.
 The fifth is that the system is not a simple matter.
 The sixth is that the system is not a simple matter.
 The seventh is that the system is not a simple matter.
 The eighth is that the system is not a simple matter.
 The ninth is that the system is not a simple matter.
 The tenth is that the system is not a simple matter.

1. 凡在本市行政区域内从事生产、经营活动的单位和个人，均应当依照本办法的规定，依法缴纳地方教育附加。
 2. 地方教育附加的征收范围包括：
 (一) 增值税；
 (二) 消费税；
 (三) 营业税；
 (四) 企业所得税；
 (五) 个人所得税；
 (六) 房产税；
 (七) 车船税；
 (八) 城市维护建设税；
 (九) 土地增值税；
 (十) 其他依法征收的税种。
 3. 地方教育附加的征收比例按照下列规定执行：
 (一) 增值税、消费税、营业税、企业所得税、个人所得税、房产税、车船税、城市维护建设税、土地增值税等税种，按照其应纳税额的百分之二征收；
 (二) 其他依法征收的税种，按照其应纳税额的百分之五征收。
 4. 地方教育附加的征收机关为地方税务机关。
 5. 地方教育附加的征收期限按照有关规定执行。
 6. 地方教育附加的征收管理按照《中华人民共和国税收征收管理法》及其实施细则的有关规定执行。
 7. 地方教育附加的征收使用按照《中华人民共和国预算法》及其实施条例的有关规定执行。
 8. 地方教育附加的征收使用应当接受财政、审计等部门的监督检查。
 9. 违反本办法规定的行为，将依法予以处罚。
 10. 本办法自发布之日起施行。

[illegible][illegible][illegible]

pistolul lui Dietrich.

— Dar ai aprobat

— De ce?

— Ce probe ai?

— Aceasta — îi spuse Johann arătându-l pe Deutsche-

— Bine, dar pe urmă mi-o vei da înapoi?

— Da, învingătorii vor plăti.

— E în regulă. Asta e tot.

Weiss salută neglijent și pleacă

— Ce, ai asistat la vreo execuție?

— Da, mai des decât îți poți imagina.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

— Să fii și tu împușcat alături de ei.

Dupa un timp lui Johann se pare ca Hitler a dat
Dar a esta deschise ochii, se trezeste si incepe sa vorbe
ca treaba

— E perfect ca ai venit. So am sa te conduc, vrei
sa vezi pe o hartie pe care s-a scris numele
lui Johann, zece

— Ești gata

— spuse Weiss. Totul e prostie, ca visul

— Mi-e frică?

— Nu, se supără Weiss. Mi-e frică

— De ce?

— De ce crezi să-ți spun adevărul?

— Nu știu, dar mă simt rău.

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Nu știu? Călește și tu, dar nu poți să-ți

— Da, dacă acești oameni au refuzat să
ori mor alături de ei.

— Văd că... Weiss. Tu poți trimite
dar să salvezi pe cineva. Este
pe a lui să-mi împărtășești impresiile
pe mână dând totă povestea
a sa.

— Ce animal cinic ai devenit! — exclamă cu ură Hen-
rich.

— Da — confirmă vesel Johann. Tu se pare că încă nu
ești convins, scuza-mă.

... pentru a afla adevărata mar-
te. Tu înțelegi că să știe precis dacă a că-
zut sau nu este o știință pe care să se bazeze
să-l salveze. Dacă siguranța lui Henrich nu
o ține pe care acesta căuta să o astape prin comportarea
sa cinică, prin viața destrăbălată pe care o ducea. Se hotărâ
să îl împingă spre o hotărâre definitivă, prezentându-i de-
clarațiile lui Papke.

... la acțiunea de...
dar nu avea voie să-l salveze
Putea însă risca
să-l recruteze pe Henrich. În acest caz, moartea sa ar fi fost
justificată.

... Zubov hotărârea sa. Johann îi ordonă
... să-l recruteze pe Henrich. În acest caz, moartea sa ar fi fost
justificată.

... cu mult...
... destul de...

— Ce vrei? — îl întreabă Henrich, morocănos.
... dor de...

Bineînțeles, dar...
... refuze un om...

... dacă...
... rău...
... Pentru ei ar fi ceva foarte plăcut.

— Dar dacă acești prizonieri, în loc să-i omoare, ar în-
...?

— ... soldați au refuzat să omoare os-
...

— ... vrea să știu de ce au făcut-o.

— ... dacă ai ști?

... îl, așa crede că în Germania sunt
... un astfel de neam?

... tu, ca ofițer al Abwehrului, l-ai trimite ală-
... soldați.

... caz, așa uita că fac parte din Abwehr.

... la una din...

... ielea în joc pentru a-ți salva un prieten.

— Pe cine a trădat? Doar că a trecut de partea nemților

... la...

— Să-i salveze rușii pe ei? Asta ar fi fantastic! Dacă

... ar întâmpla așa ceva, ar trebui ori să te împusti, ori să...

— Ce-i cu tine? Vorbești miste prostii...

... Weiss...

... cu acei ruși care l-au salvat, ce ai face?

— M-aș întâlni cu ei...

— Pe cuvântul tău?

— Insisti atât, încât încep să cred că Gestapoul ți-a or-

... cinci soldați au fugit.

— Ei, se pare că ești foarte informat. Dar de ce să nu
... acum?

— Nu, spuse Weiss. E încă devreme.

- Dar dacă sun?
- Atunci nu vor mai reuși să fugă.
- Dacă nu telefonez, devin complice la fuga lor.
- La fel și eu.
- De ce îți bați joc de mine? — se supără Henrich.
- Te previn, dacă în 30 de minute nu telefonezi, devin complice la fuga lor.

Henrich întinse mina spre sticla cu coniac. Weiss îi opri:

- Nu, te rog...
- Just — fu de acord Henrich. Ar fi o lașitate să mă îmbat.

Henrich se apropia spre telefon. Răsună un număr de cifre pe lozeta, apoi se formă un număr.

Henrich se aplecă spre locul receptorului, care îl sâmbă din ochi, luându-și revolverul. — Henrich la telefon — te rog să mă faci să înțeleg ceva. M-am îmbătat cu țigările mele. Te rog să mă faci să înțeleg.

Henrich îi privi triumfător pe Johann, care se îngălbenise la față.

— Henrich la telefon — te rog să mă faci să înțeleg ceva. M-am îmbătat cu țigările mele. Te rog să mă faci să înțeleg.

— Toamnă-mi puțin coniac — îi rugă Weiss.

— Deci tu ai vînt pe cap. Nu e just.

— Stii, Henrich, sint foarte fericit acum.

— Poți să răspunzi?

— Din nou ai să scoți revolverul?

— Acum nu.

— Asta e tot! Ai avut dreptate.

— Vrei să mă mai întrebi ceva? — se interesă Johann.

— Se poate?

Weiss atrebă din cap.

— Deci, tu ești de partea acelor germani care credea...

— La și tu trebuie să...

— Mai tirziu vom vedea. In orice caz, acum nu mai sint...

de partea celor cu care eram înainte. Asta îți ajunge?

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Henrich se întâlnește cu Henning a doua zi, dar Weiss nu
că e bine să nu-l întrebe nimic.

sebit de importante.

Acum putea să-l întrebe pe Henrich ce impresie i-a făcut

puse pe ostacul din motive umanitare și nu

tăcut și nu mai bea aproape deloc. Când

puse să evite discuțiile sincere cu Johann.

lui Henning să-l aranjeze o întâlnire cu un agent sovietic.

— Bine — fu de acord Weiss — mă voi întâlni eu cu el

rol și răspunsul

Chenal Vistulei era pustiu. Dest era un timp frumos, pe

Johann se aplecă peste parapet și începu să privească

se interesă indifereent

— Nu știu că ești amator de aer curat!

Ba da — răspuse Weiss. În oraș e zăpușeală și prea

mult praf

Începu să meargă alături de Henrich.

— Mi-e indifereent, unde vrei.

— Scuză-mă, dar uneori simt nevoia să mai fiu și singur

— Cu alte cuvinte, dorești să pleci?

— Ai înțeles exact — zimbă Henrich.

naștere, explicând:

— Se pare că amândoi simțim cam neglijenți.

100

se întâlnesc

Volga.

dar nu se poate! — protestă Henrich

— Așa e

— Vrei să-ți probez?

pe o palecă spre fluviu și se așezară
copac prăbușit.

— spuse Weiss, dându-i lui Henrich un pa-

subțiri. Fete o copie după dosarul asasinării

pe Papke? Eu am aranjat să fie parșutat ce diver-

și ai noștri l-au prins cum a aterizat. Pentru organele

terea ca complice la acasinaarea unui

cetățean sovietic!

o fotocopie după cererea lui prin care

După ce se plimbă un timp, Johann se înapoie la Hen-

Acesta stătea cu capul în jos. Când se ridică, ochii li

ardeau de minie.

— Îl voi omorî!

— Îți interzic — ordonă Johann. Willy Swartzkopf va

ale sale.

— Când?

— Aceasta, într-o oarecare măsură, depinde de noi doi.

— Ce vrei să zici?

— Nu

— Weiss

— Weiss

— Weiss

— Weiss

— Weiss

condus în luptă de convingerile sale.

Henrich îl asculta cu privirea rătăcită. Întrerupându-l,

Te ai lăsat de parte a rușilor încă înainte de război, pentru că ești comunist, nu?

— Bine, dar eu sint rus — spuse simplu Weiss.

— Nu e adevărat ! — strigă Henrich.

De c>?

eram dușmanul lui, un ofițer german.

ceri. Știam că în fond tu ești un om bun.

...but since it has a course in
it and a ... of

... statea, umbrăsiți pe o bancă, se
... așteptau, ca să vină dintr-o ușă masă...
... se ascunse după un pom.

De curând călătorii apar în fuga Cihevski și se arată
astupă în anul 1914 în fața lui Cihevski pe lângă
râul Tura, unde se află o casă care se află în fața
se află în fața lui Cihevski, după ce a
fost scutit de la a se afla în fața lui Cihevski, după ce a
tata

[illegible]

Johann se trezi la hotel, in camera lui Henrich. Se
 trezi rădăcoasta și a orientat și a dus la sora A
 du-l că s-a trezit, Henrich spuse:

— Se pare că ai binevoit să-mi salvezi viața?

— Ei, asta-i acum!

— De ce nu? Sint emotionat, dar și curios să știu de
ce au vrut să mă omore. Probabil, țevatarii lui nu s-au
bucurat de ocazia de a-l percuta pe el.

— Nu e adevărat !

...cursa celui din urmă, a fost, atunci, explicată de
...noul director, pus la cale de Dietrich
...fapt, a spus că va ordona ca Gestapoul să
...de Dietrich.

- No response Worksheet

... să-l sista ca Henrich să se... la...
... să-l vestească despre atentat, lara... de...
... pe... rea lui Dietrich. Va... să...
... se... de... pentru... pe...
... să-l... să-l... să-l...
... si Abwehr

Si nrich li indeplini cu succes dorinta si Lansdorf avea o notă presie excelentă despre el. Când Wally Swartzkopf, fostul a dat Berlin, îl copleșea cu laute și adresa nepotărilor săi. Indu-l pe Heinrich în mijlocul oscoita casușia avea la biroul sau, remarcind că și-a permis să-i exagereze la meritele Lansdorf, apoi și-a dat Wally Swartzkopf să transmită rugămintea generalului Waller Schellenberg de a-l trimite un ofițer tinar, modest și capabil, pentru a indeplini niște misiuni speciale.

Henrich îl întreabă :

1. *How do you feel in your job?*

... ca răspunsul la această întrebare îl va arăta
... generalul Scheideberg ...

Zimbardi, Heinrich spouse políticos

...a mântuirii lui Iohana. W. ... a p...
...dintre v...a...a... care m...a...
...ras, latit, in at...a...
...are cu alentatul ce mi s-a pregătit

Lansdorf se enervă :

... Nu dau seama de faptul că, în realitate, sunt de amenin-

[illegible]

1) răspunse posomorît :

— Degeaba încercați să-mi atribuiți ceea ce nu îmi aparține. Eu acționez având în vedere numai interesele cauzei noastre și sunt sigur că hotărâșc să-l recomand pe Weiss. Nu o dată am remarcat calitățile acestui tânăr.

— Perfect — se bucură Henrich. Niciodată nu m-am îndoit de perspicacitatea dumneavoastră și de simpatia pe care o nutriți față de mine.

Întorcându-se la hotel, Henrich îi spuse lui Johann pe un ton „oficial” :

— Îți ordon ca peste câteva zile să mă însoțești la Berlin. Vei lucra pe lângă generalul Schellenberg. În fața lui tremură chiar și Himmler.

În seara aceea, când se punea la locare, el luase la corcodel de obicei și se gândea prea bine. Trebuia să lăsa în urmă la el o impresie bună. Centralul îi aproba activitatea și a de la o vreme era o legătură de viitoare sa activitate în Berlin.

Când s-a rămas lângă el Zubov, acesta îi spusese să părăsască :

— Deci, mă părăsești ?

— Sărăcuțul de tine, rămlă orfan — zâmbi Weiss.

— Fără tine va fi rău de mine. Ma obișnuisem cu tine.

— Nu te îngrijor. Mă va veni alt tovarăș.

— Când ?

— Când ?

— Când ?

— Neapărat — promise Zubov solemn.

PARTEA A TREIA

OMUL LUI SCHELLENBERG

1

Noaptea sosită la aerodrom, unde îi aștepta un avion. La aeroport, la Berlin, se controlau legitimațiile tuturor. Când Weiss prezentă la el, SS-istul ce trebuia să controleze atent, controlează ceva într-o listă și făcu semn unui civil. Acesta, punând legitimația lui Weiss în buzunar, spuse scurt :

— Urmați-mă !

Weiss privi împrejur. Henrich îi observă privirea.

— Ne vom vedea mai târziu — spuse și ieși din aeroport.

La cerdos într-un birou, unde alt civil îi cercetă. Când mai jos, la o masă, se afla un alt civil, care îl văzu, recomandă scurt :

— La stînga, drept înainte, mașina nr 1732 !

La stînga Weiss a fost așteptat de un civil la masă.

La masă, albume, filme speciale. Johann cunoștea pe civilul acesta și îl era greu să recunoască străzile pe care mergeau.

La stînga Weiss a fost așteptat de un civil la masă. La masă, albume, filme speciale. Johann cunoștea pe civilul acesta și îl era greu să recunoască străzile pe care mergeau.

La stînga Weiss a fost așteptat de un civil la masă. La masă, albume, filme speciale. Johann cunoștea pe civilul acesta și îl era greu să recunoască străzile pe care mergeau.

— Să mergem sus. Acolo se află camera dumneavoastră —
— Mă puteți numi Frantz — spuse bătrînul.
— Johann Weiss — se prezintă Johann.
— Nu. Nu mai există Johann Weiss — spuse sever bătrînul. Sînteți Peter Klaus. Acum veți face o baie! — ordonă el.

— De acord, dar atunci aduceți-mi aici geama ta —
— Nu. Veți primi tot ce e necesar din garderoba noastră

Cînd, după baie, se întoarse în cameră, uniforma sa nu mai era acolo. Îl aștepta însă un costum gri închis și un alt geamantan în care fiecare lucru al său fusese înlocuit cu unul identic ca măsura

Între o servitoare, aducînd micul dejun pentru două persoane. Imediat apărură și Frantz.

— Vă voi ține companie — spuse el. Vom sta puțin de vorbă, ca să nu vă plictisiți.

De la primele întrebări, Weiss înțelese că era vorba de un interogatoriu, nu de o discuție.

— Ascultă, Frantz — spuse Johann plictisit — dacă vrei să mă verifică din nou, aflăți că nu sînt deloc novice. În Abwehr lucrăm ceva mai fin.

— Nu vă grăbiți, Peter, totuși la timpul său. Deci, susțineți că la centrul Wall au fost mulțumiți de munca dumneavoastră?

— Nu susțin nimic — protestă Johann.
Da sau nu?

— Da
— Pe ce se bazează convingerea dumneavoastră?

— Pe asta că...
pe care greda. Altfel nu aș fi aici.

— Sînteți foarte sigur de dumneavoastră. Henrich Swartzkopf este prietenul dumneavoastră?

— Da
— Ce îl atrage la dumneavoastră?

— Totuși, cu mine vă purtați cam prea familiar — observă Frantz.

— Vă respect vîrsta, dar mă supun numai celor mai mari în grad.

— Nu este rău felul în care încercați să aflați cine sînt.

— O, dumneavoastră sînteți...
— simplu Weiss
— strămtea scurta a ochilor lui Frantz îl făcuse să se

...parte din viața lui...
...fusesse lîtner, mă...
...trădătorul loc de...
...Frantz și ca...
...scrotele ascunzătoare.

...la acest hotel...
...Frantz să...
...săle. Fîlul...
...ascuns...
...Frantz o...
...hotel...
...fotografia...
...fotografia...

...două slabiciuni. Prima: il e foarte lîncă că, în...
...poate fi ucis...
...d convins că este un geniu necunoscut în me...
...Vă este mult...
...odată Germania.

Johann își aminti de aceasta discuție cu Barisev și, privind-l pe Frantz, îl recunoscu pe cel arătat atunci la fotografie.

...Weiss fu supus unui control medical. Pe...
...se...
...se...
...unui felcer datele anatomice ale...
...Weiss, ce păsa de...
...care.

...de al doilea doctor dură însă mai...
...bătăie de cap. Doctorul...
...la masă...
...capul...
...brusc...
...sa revole...
...Weiss...
...doctorul fu foarte mirat

— La dracu! — exclamă el. Aveți o memorie în care
nați și o stăpînire de sine. Ce vă dă?

Pe urmă, îi făcu o injecție care i-l provoacă o durere
greu de suportat. Trebui însă să citească cu voce tare
articole din ziare. La sfîrșit, îi făcu altă injecție care i-l

Plin de respect pentru Weiss, doctorul spuse:

„Să vă rog să nu vă lăsați înșelați, la
gatoru veți da dușmanului numai informații rezulate

„~~... ..~~ zomier, spuse Weiss plin de dispreț

— Mă rog, asta v-ar scuti, într-adevăr, de torturi

Frantz începu să-l instruiască cum să scape de urmări-
rea lui și să-l ajute să găsească un loc în care să se
ascundă și să se recupereze.

După cîteva zile, Johann avea să facă cunoștință cu
ceilalți colocatarii ai hotelului. Erau, în general, oameni de
pe lîngă. Toți foloseau nume fictive. Erau foarte re-
zervați și pînă la urmă

Cel mai mare aici, după cum a reușit să-și dea seama
toți, care vorbea foarte încet

Aveau voie să părăsească pensiunea, dar trebuiau să i
dăruie, în prealabil, lui Frantz cînd se întorceau. Pare
că erau oameni de serviciu

ca să fie rechi-
... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

conducătorii Gestapoului.

— Și ce-i cu asta?

Capacitatea mea nu mi permite să lucrez decât la un singur serviciu.

Pe de altă parte va fi folositor să lucrez la serviciul de informații.

Willy îl privea cu o privire de călător.

Gustav îi spuse disprețuitor:

— Forma această de exprimare a hotărârii de a inde-

scrie este foarte bună. Nu ai de ce să te simți inferior. Înțeleg mai mult decît ce se spune. Asta, spre deosebire de Abwehr.

Dupa această discuție plină de subînțelesuri, ca la un semn, cei doi bărbați se îndreptară spre bariera de securitate. Gustav nu mai simțea indiferență din partea lor, ci un interes cerce-
tător.

Willy și Gustav se îndreptară spre o clădire înstrășă, cu o arhitectură veche. Pe Weiss îl primi indiferent, însă despre nepotul său spuse mulțumit.

— Dacă la începutul activității Henrich ar fi fost așa cum este acum, nu m-aș fi mirat cînd as fi fost chemat la raport la el la Căminul Reichului.

Invitîndu-l să ia o gustare, Willy îl întrebă pe Weiss:

— Ce părere ai despre oamenii lui Walter?

Fără să aștepte răspuns, continuă indignat:

— Și-a angajat un corp diplomatic personal. Oameni de saci de făină! Un abuz de autoritate pe toată Europa! Pe de altă parte, o dovadă a unei incapacități de a înțelege mai mult decît ce se spune. Tot ca la mine. Și apoi, câte lucruri se fac în timp! Cînd lucrezi pe Abwehr, nu ai timp să vorbești chiar și pe coridor. Ce părere ai de Gustav și de pensionul lui?

— Nu ai vădit încă marea cam eavoastră? Sau să spun cava despre noua mea muncă?

— Ți lăsați cava? — Willy. — Am sistemul meu. Nu pot să lucrez decât la un singur serviciu. Și apoi, avem cu toții un secret.

Servitori care aduc la cunoștință pe cineva care trădează.

— Pară Weiss.

— Te-ai uitat, ești destul de sigur?

— Văd că lui Willy se observă că are o tîmpă.

— Nu-i nimic, sper să se îmbunătățească. Este un om de termen.

— Nu, dar știu să mă subordonez acelor convingeri pe care le recomandă seful meu.

— Ești inteligent și creștin. Dar nu ai să lucrezi la serviciul de informații.

— Și dacă să lucrezi la serviciul de informații, cum e posibil să ai respect Weiss?

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Ești bine — îl bată Willy. — Nu ești un om de termen.

— Nu, dar le sunt dator un ceva.

— Willy îl ținea de mîna. — Bine, dar nu ești un om de termen să ai să lucrezi la serviciul de informații.

— Ce părere ai?

— Am de a face cu o mare cantitate de muncă.

— Așa gresesc? — îl bată Willy. — Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații. Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații. Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații. Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații. Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații. Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații. Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații. Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații. Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații. Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații. Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații. Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

— Trebuie să lucrezi la serviciul de informații. Trebuie să lucrezi la serviciul de informații.

mai târziu afla că era vorba de o delegație între satrapii german și colegii lor din Londra și Washington. Spionii germani garantase salvarea aviatorilor care se aflau în mâinile Gestapo. În schimb, americanii nu au bombardat sediul serviciilor de spionaj german. La început, aviatorii erau internați în lagăre de concentrare speciale, apoi erau ajutați să fugă în străinătate, în special acei ofiteri care făceau parte din familiile importante.

— Weiss, avea la el o scrisoare de la un prieten, un oficer din armata americană, care îl ruga să-l depună la băncile elvețiene.

— Peter Klaus, un oficer din armata americană, care îl ruga să-l depună la băncile elvețiene.

Peter Klaus

— Weiss, avea la el o scrisoare de la un prieten, un oficer din armata americană, care îl ruga să-l depună la băncile elvețiene.

omoare câțiva gestapovisti

evile pe cât posibil ciocnirile cu Gestapoul.

— Trebuie să fii un lăcomțos intenționez să-l fac pe el, să eviți lupta — îi spuse profesorul.

— Bine, am să încerc — promise Weiss

Profesorul îi spuse că trebuia să fie un lăcomțos intenționez să-l fac pe el, să eviți lupta — îi spuse profesorul.

— Weiss, avea la el o scrisoare de la un prieten, un oficer din armata americană, care îl ruga să-l depună la băncile elvețiene.

— Ce înseamnă asta? — întrebă Weiss

— Weiss, avea la el o scrisoare de la un prieten, un oficer din armata americană, care îl ruga să-l depună la băncile elvețiene.

— Weiss, avea la el o scrisoare de la un prieten, un oficer din armata americană, care îl ruga să-l depună la băncile elvețiene.

Mașina se opri în fața micului restaurant *La Cerbul de* în fundul unei grădini. De la poartă, fură conduși servitori ce țineau amindoi mina dreaptă la buzunarii pantalonilor. În apropierea viliei, Gustav se așeză pe o și-i spuse că îl va aștepta.

— Prima ușă la stînga, a doua cameră. Vă veți așeza în

— Întră un om cam la 35 de ani, de statură mijie, cu părul negru, cu ochii albaștri. Se

— Dacă asta e o lipsă, cu timpul o voi înlătura.

— Și curajos — continuă Schellenberg

— Iertăți-mă!

— Iertăți-mă! — continuă Schellenberg

— Iertăți-mă! — continuă Schellenberg

— Iertăți-mă! — continuă Schellenberg

— Iertăți-mă! — continuă Schellenberg

— Iertăți-mă! — continuă Schellenberg

— Iertăți-mă! — continuă Schellenberg

— Iertăți-mă! — continuă Schellenberg

— Iertăți-mă! — continuă Schellenberg

— Iertăți-mă! — continuă Schellenberg

— Iertăți-mă! — continuă Schellenberg

— Iertăți-mă! — continuă Schellenberg

— De cunetul pe care l-ai omorât s-a ieşit de la mine, dragat în costumul meu.

Anchelatorul scoase o a treia lotouretă și, în

— Nu le înțeleg! Pe ce mai contezi?

A treia fotografie arăta o înmormintare. I
câte scria Peter Klaus era purtat pe umeri
Swartzkopf, Gustav, Frantz și un necunoscut.

Spuneți-mi, nenorocitul omorât în locul meu chiar
de lăsa voastră, nu o să vă fie bine

Pe fața anchetatorului trecu o umbră de îngrijorare. Se ridica și spuse:

— Arestat nr. 2016, ești invinuit de declarații false.

Asta îi agravează și mai mult situația.

Dupa cîteva zile fu judecat formal si condamnat la moarte, pentru scoaterea ilegală de aur din Reich

[illegible]

1. The first of these is the fact that the system is not a simple one, and that the results are not always the same. The second is that the system is not a simple one, and that the results are not always the same.

1. The first part of the paper is devoted to a review of the literature on the topic of the role of the state in the development of the economy. It is found that the state has played a significant role in the development of the economy in many countries, particularly in the case of developing countries. The state has been involved in the provision of infrastructure, the regulation of the economy, and the provision of social services. The role of the state has been particularly important in the case of countries that have experienced economic crises, where the state has been able to provide the necessary support to the economy.

1. The first part of the paper is devoted to the study of the properties of the function $f(x)$ defined by the equation

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

de cu o' compozição

1. The first part of the paper is devoted to the study of the properties of the function $f(x)$ defined by the equation

[illegible]

... la locu...

Urmareaza alina de la ...

Un mare atât de mare de tortură.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

Dein Brief, anbei enclosed, ist mir
zu Weiss

La Vaqueria, 1911. El 1.º de mayo un oficio

O să aveți nevoie

... ..

Peter Klaus, condamnat la moarte

... se auzi vocea murată a lui Hugo

...nezeule, trăiești?

... ..

nostru sint aici.

Într-o zi, doi tineri ofițeri, Jurgens și Breker, s-au întors

Toată noaptea Johann o petrecu cu ei, încurajându-i.

soni, care îl anunță că era liber.

La poarta închisorii Il aștepta Gustav, care îl duse direct la Schellenberg

Acesta, stringindu- \bar{t} mina, spuse

Aveti vreo rugaminte?

— Sînt gata să-mi continui activitatea, poți să fii sigur că...

— Nu la asta m-am referit

— Atunci vă rog ordonați să fie eliberați oșterii Breker și Jurgens.

At the time of the trial, the defendant was 21 years of age.

— Nu au trădat pe nici unul din participa

cea mai bună dovadă că pot fi necesari.

— În ce sens pot fi necesari?

— Tu nu ști deloc să te prefaci, să-ți asculzi sentimentele.
— zîmbi Henrich.

1 — zumbi Hentrich.

Sî tî... în buze sî rî... ascu... i ea sentimentele co
... Weiss... în-adevar, mor de neplă
care să afli ce ai mai făcut.

- 1945 în scrisorile am avut ceea ce doream de la tine
... Statele?

Weiss aprobă, dînd din cap.

de efficient?

fata lui Weiss se lungi.

transcena rachetii

Cine a stabilit asta?

... controlul tehnic. Asta e tot.

— Sili, soția lui Stutgoff a murit

existente.

- Si in ce constau aceste denoieri ?

[illegible]

— Ce te-a reținut ?

[illegible]

a este. Jorelli ale mele. Fratele meu a fi al o tura, pe urmă m-a spus ca la o data a neoi il require

Deo ală beta creva a sa și în țara lui Willy
Sankop! Vaz ca pe Weiss și pe alii din țara noastră,
la asta a plecat ca cu este în țara noastră,
când pe un a cher... în țara noastră
ne revoltate tal la... în țara noastră

— Nici nu știți ce ați !
Acum reichsführerul vrea
pină la spinzurătoare.

După cîteva minute, Willy iese pentru a da dispoziții servitorilor.

de pe front. Ceea ce văzu Johann pe aceasta îi umplu inima
de bucurie.

masă despre situația grea de pe front.

237 — Intreba Zubov.

Weiss hotari să rămână. Trecu

aruncat în aer, se apropie de

Zubov exclamă:

— Tu aici? Dar te-au spinzarat?

— După cum vezi, încă nu.

la dieton și am organizat apararea lui

dele ei, totul

— Ce slujba ai acum la nemți?

— Ai văzut doar — răspuse fără placere Zubov, mând de lășamentul de salvare, compus din prizonieri. În timpul liber mă mai ocup însă cu cîte ceva.

— Cu ce a mîie?

— Fleacuri. Folosim cum trebuie explozivul furat de la construirea adăposturilor antiaeriene ale șefilor.

— Ai din nou o grupă a ta?

Modesta încă. Dar băieții sînt curajoși. Nu pot să nu ca lîne, tot timpul neamî. Ar cam trebui să nu ne sînt un om periculos, uneori lucrez dintr-o bucată. Am de-
rostri

La despărțire își strinseră cu putere mîinile

Gustav, ca din întîmplare, îi făcu o vizită lui Weiss în
complot, pe care i-a întîlnit în închisoare.

doreau să-i continue opera.

— Prin cine?

— Presupun că prin noul fuhrer.

Gustav tăcu, apoi spuse prieteneste.

nuu, deblota mecanismele minelor

Weiss găsi destul de repede metoda de a fotografia ac-
propuse șeful său din S.D. să introducă în ele,
dacă nu au fost deschise pe drum, cîte o bu-
cată de peliculă fotografică neexpusă

În Elveția Johann duse o viață aspră, fiind foarte sever

urască pentru puritanismul și severitatea sa. Zilele tre-
ceau una după alta. Nemții continuau tratativele cu englezii

zi Johann trimitea la Centrul microfilme. Ce conti-
neau ele nu știa, nu avea timp să citească documentele pe
care le fotografia.

În ziua în care Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.
guvernului, a remis o notă de protest am-
badorilor S.U.A. și Angliei în care arăta că în ultimele

Sprijinul oferit de serviciile de la Iași găsit în fotografia din dosarul de urmărire penală este cea din spate, parola "Lanatec", și se bazează pe faptul că acesta poartă clar că operația are ca scop antrenarea unor persoane recrutate pentru a participa în ilegalitate.

Pe strada de la Weiss, la intr-o strada pe o parte
ne-am dus la o casa cu intrare pe cate o scara
pe fiecare. In casa a doua oare si la re-
seda a doua, unde se afla Spuse ca e alina
cei pe strada de la Weiss, la scuturati. Cei
pe strada de la Weiss, la scuturati. Cei
pe strada de la Weiss, la scuturati. Cei

că și pe mine mă interesează mișcarea de rezistență.

— Desigur — fu de acord Klein, dar problemele astea

— Nu știți cine ?

— Se pare că foștii social-democrați. Oare vor scoate iar pleava asta în arena politică?

— Numai ca moineală, probabil.

— E clar — spuse Klein rizind și se despărțiră cu două
vechi cunoștințe

La ultima întâlnire Henrich îi spusese că unchiul său a de-

— Și unde depozitează toate astea? — îl întreabă Johann.

— De ce?

Viciorii se convinsese, studiind jucăria, că aceasta era
fapt o bombă.

Dură câteva zile. I se dă pe lă ne. Acesta o lă testă
 pe un bucură, i vită du l sa v d a pedet a el

1) Intimprună într-un halat e ca a lui un chipul lui.
We ss și pu... cu grădă... o servă tă, și se

- Eu cu oș, alia lile apostoli, lile s. ma manifest
ca era ce care a. dat covale s. m. ostru, domnul Muller,
a spus ca oane n ca lile trome postrati intr-un mausoleu
c. armata

- 1 at the end of the line.

Cum de ce? - Se arde din cauza că
 sunt pe lângă ea ca pe lângă un foc. Nu are viață sa te
 iubească de loc. De ce să-ți iubească? - Dacă de ce te iu-
 besc? - Dacă te iubește, dragă, te iubește.

Are you in a hospital or are you at home?

Stai! Ești gata să-ți dai
viața pentru salvarea
tuturor? Dacă da, atunci, și munca la Ges-

— Care?

— Acum Gestapoul oferă perspective colosale. Am în-
trebat pe cineva cu numele lui Hitler. El mi-a spus că sunt tre-
când pe lista participanților la atentatul contra lui Hitler.
Numele lor sînt deja cunoscute englezilor și americanilor.
Am auzit personal la radio cum îi laudau pentru lupta lor
contra lui Hitler.

— Sînt arestați toți ?

— Au fugit ?

— Ciudad! — se miră Weiss. Criminali politici în liber-
tate.

La ta lui Hakke deveni preocupata. Spuse nesigur.

În decizia de a nu se angaja în activitatea de rez.
a, din cauza stării de sănătate, a fost acordată o pensă de re-
z. în m. 100.000 lei pe an, până la sfârșitul anului 2000.

Fața lui Hakke era acum roșie, ochii păreau că îi ies din orbite.

A fost înmormântat cu mare pompă nu demult. Flori, jale, soptă, copiii plingeau. Condoleanțe.

Săptămăna aceasta leștigă. Într-o săptămână lăsa un rest de țigară. Și doar la ei în familie numai Lemur lăsa

— Crede-mă, ți s-a părut !

— Nu! — replică Hakke plin de ură. Nu mi s-a părut. Numai în săptămâna asta au fost opt decesuri fulgeratoare. Dar, totdeauna, ca în ajunul morții să predea cheile de la fișetele lor celor care le-au luat locul.

— Ai devenit foarte suspicios, Hakke — îi reproșă Weiss ironic.

Nu cu "I" înca înăi potrez singele rece. Nura
a m p m, convalesc. Po m n, c ntre r p o s a t u a s t i a m
v i t l a n s e a d i s t r a t u l a v e a b a r b a, i a r a t u t l
c a p u l b a n d a j a t, d u p a o o p e r a t i e p l a s t i c a.

Esti naiv. Haike. De fapt, tu esti prea iubit de
pararea ta se ratifica faptul ca la serviciu tu prea
au incredere in tine, asta e tot

— Săi toate astea? — se miră Hakke.

— Desigur. Totul se face în interesul viitorului Germaniei

resultate. Spune alarmat:

— Se pare că am spus ceva ce nu trebuia.

— Da de unde. Te-am ascultat cu mult interes. Am traversat foloase din el, dar te pot da mare și pe tine servindu-te bine. Dacă ai ocazia poți să te adresezi la el și să-l convingi să se retragă. Dacă nu, vom folosi, desigur, și noi.

4. *Environ. Biol. Fish.* 1997, 50: 1-10.

[illegible]

— Stiu — raspunde moale Hakke.

nu va mai fi nevoie să-ți lași barbă

la toate timpurile literatură marxistă

— Vor să te trimita la ruși?

— Posibil, deși nu aș vrea

→ De ce ?

Or, te dăte aş să pleci acasă, cumu istu s-ar na
seama imediat că s'at o pasare rară. Mai bine aş pleca în-
tru-nul di falsele detasamente de partizani, pe care te for-

... în Olanda, Belgia, Danemarca. Pe urmă, ca parte pent
a capacitate de rezistență, as rămâne acolo la 6 de sos. Viteza
... lăz

- Est, fa, te zist — îl întrerupse Weiss. Și cu ce vei

— În toate acestea — răspunde Hakke zimbând — sunt oameni care i-au susținut pe toată durata războiului. Ei au făcut lucrul acesta pentru că au văzut că era necesar pentru o viață mai bună.

— După cum vedeți, în fiecare zi trebuie să vă aflați în mijlocul
— Cu toți ceilalți.

— Ca toți ceilalți.

Das de u de a i t i u d e a l l e d e r e i g e n e ?

use:

[illegible]

acesta le va reteza capetele multora, inclusiv lui Muller.

— Ai sustras hirtilele asta din Gestapo in timpul bombardamentului?

— Î-am luat pentru a nu ajunge la mila lui ră-
lăcator.

Wells îndepartează mina lui Blake în care ținea cheia:

Degrabă le lăsa să iasă dintr-un loc de prim
gradul de sturmbahnfuhrer

Oricit insistă Hăkke, Weiss nu cedă

La despărțire, aceștia recunosc:

- Weiss, tu ești un om limpede ca cristalul! Nu înțeleg de ce dracu trebuie să fii așa.

A doua zi, cînd Johann îl sună pe Håkke, auzi o voce teribilă :

— Sturmbahnführerul Hekke la telefon!

Noi! st. imbabufilor. Un colonel Weiss sa treaca la
sa, pentru a se lauda cu ceea ce a sa conforma. Dorind sa i
arate ce persoana importanta este acum, il invita in birou
si, intru in prezenta lui, raportele subordonatilor sai. Cu
aceasta ocazie, Weiss se revolta de anti carea pregatilor
acute de sefi Gestapoului. Vorrea treci in ilegalitate

... a ... au sîntea ...
... la ...
cipară reprezentanți ai tuturor ...
chului.

tot alt de bine ca în secret să se afle, într-o măsură de
prea multă inițiativă

relor alți; era prea târziu

centilor școlilor lor

Intre timp, Heinrich reusise sa stabileasca o relatie

— Asta înseamnă că unchiul nu are încredere în mine

— Mai are altcova în casă?

- Nu s-a dat Partii Pr. nici un sediu este constant
si este pastreaza si este in stare sa lucreze
dar Partia s-a dat in stare de marcat si terori

— Nu.
— Cred că ai dreptate.
Abia acum îmi dă seama că nu am avut dreptate.

el mi-a ucis tatăl şi am dreptul să mă răzbun.
N-ai dreptul să devii ucigaş.

— Tu ești înținer, nu?

— Da.

— Uite o schemă. Când seolul se va deschide, becușile

— Bine, dar unde vom instala aparatul de fotografiat?

— Mai gîndeste-te — îl statui Weiss și plecă

care îi spuse că ar vrea să-l vadă și că a trimis

Scoase dintr-un seif blindat citeva documente Weiss
afară în lume. Așa că se o liță și se așază pe un
can, savurând parca, dată la realitate lucrărilor
acestea

— Tu ai spus Weiss că avem informații, nu
ești sigur că s-a așezat așter săli. Trebuie să-ți
dăruiești din suflet că tu și voastră e bine
asupra lui. Nu e vremea material. Să nu
înghi că nu e o aventură desperată

— Weiss, tu ai Dietrich. Dar tu astăzi
nu ai? Nu ai? Așteptă, că dă se hotărâta
cu tine. Nu ești tu și hotărâta pe la
etate, că tu ai. Dar tu ai mei vorbi
atunci, trebuie să hotărâsc.

Bine, Johann. Acum te rog să mă scuzi, trebuie să
dăruiești din suflet că tu și voastră e bine
asupra lui. Nu e vremea material. Să nu
înghi că nu e o aventură desperată

— Sînt la dispoziția ta

— Weiss, tu ai Dietrich. Dar tu astăzi
nu ai? Nu ai? Așteptă, că dă se hotărâta
cu tine. Nu ești tu și hotărâta pe la
etate, că tu ai. Dar tu ai mei vorbi
atunci, trebuie să hotărâsc.

Weiss îl întinse mina
afară în lume. Așa că se o liță și se așază pe un
can, savurând parca, dată la realitate lucrărilor
acestea

— Dorești să-ți mai prezint ceva?

Weiss îl întinse mina

afară în lume. Așa că se o liță și se așază pe un
can, savurând parca, dată la realitate lucrărilor
acestea

foile de Dietrich.

— O calea și apă minerală!

plăți și plecă luind ziarul cu el.

Pentru prima dată se căsă la să-ți
afară în lume. Așa că se o liță și se așază pe un
can, savurând parca, dată la realitate lucrărilor
acestea

de sudoare.

Profesorul îi dădu să bea un amestec întărit și îi
spuse:

— Acum te voi duce într-o rezervă. Vei dormi, orice se
afară în lume. Așa că se o liță și se așază pe un
can, savurând parca, dată la realitate lucrărilor
acestea

Weiss îl raportă lui Gustav despre întâlnirea sa cu Lans-

— Maiorul Dietrich, domn probabil să mă facă iar co-

— Ei și? — se interesă Gustav.

incă. Pe mine așa ceva nu mă interesează.

amind echipajul lui sub comanda sa, nu are prea

In aceeași zi, Lansdorf îl chemă iarăși

— Știi ce s-a întâmplat în casa asta

Weiss dădu negativ din cap.

— Știi ce s-a întâmplat în casa asta

ferința de la laltă să pedepsească pe

— Da, a fost așa — spuse Lansdorf.
— Dar eu am fost alături în casa asta și nici nu tra-
iesc acum în ea — răspunse Weiss zâmbind.

— Ei bine, văzut la Berlin pe strada pe care va
află reședința lui Dulles.

— Se poate să îl urmăriți pe agentul contraspionajului
englez — pară Weiss.

— Dacă veți avea încredere în mine, vă spun că Lansdorf
nu este un om care se lasă cu ușurință cu el. Biroul lui de avoca-
tura este în fața lui St. A. monopolurile germane. Probabil că
sunt pe cale să se lupte să le reprezinte și să le apere
interesele.

— Nu știu ce să fac — continuă Weiss — telegra-
ficește să scriu la aceluiași spion american,ându-i frică
să nu fie socotit criminal de război.

Lansdorf continuă amenințător:
— Trebuie să raportați că tu, folosindu-te de neajura-
rea lui, ai fost destul de tru anumite documente secrete
pentru el. El nu se bașcă. Conform instrucțiunilor, sunt
obligat să raporteze despre acest lucru.

— Fiți în siguranță — zâmbi Weiss — am raportat deja șe-
filor mei.

— De ce?

— Cunoșc și eu destul de bine instrucțiunile...

Lansdorf îl privi cu interes și spuse:

— Al mai învățat cite ceva, Weiss.

Sub îndrumarea dumneavoastră — răspunse Lansdorf
modest. Așa că eu vă rog să mă obligați să fac ce doriți.

— Nu am nicio problemă cu asta — zâmbi Weiss — sunt la dispoziția
dumneavoastră.

— Ați dreptate, Weiss — răspunse Lansdorf liniștit. Este
un om inteligent și curajos. Vă rog să îl lăsați să lucreze în felul său.

— Este o problemă — continuă Weiss — pe care le prețuim
acum, probabil, vor avea și o misiune specială. Se poate

— Înțeleg că ați avut o misiune specială în administrația lagărelor

— Nu știu dacă ați avut o misiune specială în administrația lagărelor

— Nu știu dacă ați avut o misiune specială în administrația lagărelor

— Nu știu dacă ați avut o misiune specială în administrația lagărelor

— Nu știu dacă ați avut o misiune specială în administrația lagărelor

— Nu știu dacă ați avut o misiune specială în administrația lagărelor

Da, m-am înțeles — spuse Lansdorf. Sunt gata să mor cu cinste ca
războiul să reziste. Dar vreau ca numele meu
să treacă în istorie prin această lăcă.

Lansdorf se plimbă pe străda și scoase un plic pe
care scria: „Lansdorf”. Dându-i acest plic Weiss, spuse:

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Să scrie adresa la Berlin, la casa lui Lansdorf.

— Înseamnă că atât harta cât și documentele sunt
falsificate. Dacă nu facem rost de cheia cifrului, nu le putem
folosi.

— Ai dreptate doar pe jumătate — spuse profesorul
— documentele sunt cifrate. De asta te-a lăsat Dietrich să le
cercetezi. Nu trebuie să ai nici o grijă de chestia asta.
Este cazul să-l propui pentru a fi decorat.

— Dar dacă el nu are nici o idee despre cifră?
— Nu este problema. Dietrich este un om inteligent.
de universitate al lui Schellenberg

— Nu trebuie să te îngrijorezi. Dietrich este un om
inteligent. El va găsi cheia. Nu trebuie să ai nici o grijă
de chestia asta. Este cazul să-l propui pentru a fi decorat.

— Nu trebuie să te îngrijorezi. Dietrich este un om
inteligent. El va găsi cheia. Nu trebuie să ai nici o grijă
de chestia asta. Este cazul să-l propui pentru a fi decorat.

Johann Weiss, prin comportarea sa din închisoare, de-
trase cit de de departe se afla de la faclă. El era un om
inteligent. El va găsi cheia. Nu trebuie să ai nici o grijă
de chestia asta. Este cazul să-l propui pentru a fi decorat.

Faergoff întreabă disprețuitor:
— Are talent de negustor și a devenit bogat?

— Nu, dar el este un om inteligent. El va găsi cheia.
Nu trebuie să ai nici o grijă de chestia asta. Este cazul
să-l propui pentru a fi decorat.

— Deceaba! Profesorul trebuie să-și dea seama că el nu are talent
de negustor și a devenit bogat?

— Nu, dar el este un om inteligent. El va găsi cheia.
Nu trebuie să ai nici o grijă de chestia asta. Este cazul
să-l propui pentru a fi decorat.

Faergoff rise, așa că trebuia să-și dea seama că el nu are talent
de negustor și a devenit bogat?

— Nu, dar el este un om inteligent. El va găsi cheia.
Nu trebuie să ai nici o grijă de chestia asta. Este cazul
să-l propui pentru a fi decorat.

— Dar ce altceva avea de făcut? — întreabă Weiss
— Nu, dar el este un om inteligent. El va găsi cheia.
Nu trebuie să ai nici o grijă de chestia asta. Este cazul
să-l propui pentru a fi decorat.

— Aveți dreptate. Ați fost prieten cu Hakke? — in-
treabă brusc Faergoff.

— Da.

— Ce puteți să-mi spuneți despre el?

— A fost un doborât.

— Mai amănunțit!

— Dacă știți altceva, vă rog!

— Dar ce anume știți despre el?

— Cred că mai puțin decât dumneavoastră.

— Asa — exclamă cu răutate Faergoff. Atunci ascu-
tați: Hakke a declarat că v-a rugat să luați un dosar pe care
l-a scris el.

— Ce dosar? — întreabă Weiss.

— Acum eu pun întrebări!

— Despre ce?

— De ce ați refuzat să luați dosarul? Știați la cine se
refera?

— Da, de aceea nu l-am luat.

— Mai precis — ceru Faergoff.

— Dacă l-aș fi ținut doar o singură clipă în mină, as
fi fost lichidat. Asa e?

— Da — confirmă Faergoff.

Atunci a fost o pauză în întreba-
rea dumneavoastră.

— Dar de ce nu ați raportat?

— Cui?

— Șefului.

— Ce crezi că ar fi făcut cu mine Schellenberg dacă
ar fi cunoscut că eu l-am raportat? Despre faclă te care
nu trebuie să-ți faci griji? Nu ești tu cel dat?

— Dar dacă ar fi vrut să știe ce conținea dosarul?

Oricum eu nu trebuia să știu că dorește asta. Și...

— Prave, nu mai e! exclamă Faergoff. Sinter...

Nu a fost, a ești fiefi. În meseria noastră singurul...

— Perfect — răsufă ușurat Faergoff. Nu aveți nici o...

iar eu să ordon la cit mai mulți.

... formula de stimulare a...

Cînd se înapoiază pe mal, Weiss întrebă:

— Mai aveți de pus întrebări?

... tot amîndoi în mod plăcut.

... timp liber pentru așa ceva

... de reținere în privința dumneavoastră

... nu v-a înșelat

... observe că era și el, la rîndul lui, urmărit.

... izolarea...

... El trebuia să

vepheze ca trimișii lui Hammer să nu fie urmăriți de agenții...

Pe neașteptate Weiss primește o nouă misiune. Trebuie să...

Cuvîntarea lui Weiss produce impresii. E crept că au...

După două zile primește o nouă misiune. Trebuie să zăre...

— Pe urmă, eu ce voi face? — întrebă Weiss.

— Dacă scapi de escortă, poți sări cu parașuta și totul...

De la clipa aceea...

Cum avea puțin timp liber, Weiss vălă sărăcuțel de mesaj...

— Sarcina trasată de Centru este de a preveni uciderea...

Cineva bătu la ușă.

— Intră! — spuse profesorul.

I-a văzut pe fată îmbrăcată în uniformă de asistentelor feminine A.L.A.

— Ea este Nadiușa mea — spuse profesorul în limba rusă. Faceți cunoștință!

— Deci, acesta sînteți — spuse fata întorcîndu-se. La început, cînd am intrat și v-am văzut, m-am speriat.

Weiss, intimidat, lăsa privirea în pămînt.

— Gata, poți să pleci — îi spuse profesorul. Tu însă rămîi să raportezi — continuă el adresîndu-se fetei.

Cînd se întîlni cu Zubov, Weiss era cît pe ce să nu-l recunoască. De cînd se aflase în com. qubov tîrziu, el nu mai fusese în contact cu el. El văzuse în urmă Brapla în a doua zi după bombardarea lui Zubov, dar nu se mai văzuse. Avea să se despartă de el, și el nu mai avea nicio șansă să-l revadă.

— Am petru auzul, eu auzul... l-am folosit în câteva misiuni. Se pricep să lupte.

— Arme au?

— Destule, putem da și la alții.

— Din acest moment veți sta liniștiți! Așteptați ordinul meu!

— E clar — spuse Zubov.

— Tu, bătrîne, ține-te bine!

— Eu am mai rămas în viață de la război. Mă aștept să o văd peste tot. Nu aș putea să mă mut?

— Nu!

— Deci, să rabd?

— Da.

Cînd Weiss se întoarse la domiciliu, el găsi planurile și de la el. El era în contact cu el. El văzuse în urmă Brapla în a doua zi după bombardarea lui Zubov, dar nu se mai văzuse. Avea să se despartă de el, și el nu mai avea nicio șansă să-l revadă.

La război, el era în contact cu el. El văzuse în urmă Brapla în a doua zi după bombardarea lui Zubov, dar nu se mai văzuse. Avea să se despartă de el, și el nu mai avea nicio șansă să-l revadă.

Grupa de luptă vor avea grijă ca la destinație să ajungă cel mai puțin imputernicit. În plus, Weiss obținu hîrtii cu datele și informațiile de știri cu ajutorul

care va întocmi mai multe ordine false, prin care se amîna evacuarea unor lagăre la o dată ulterioară. Aceste ordine erau... auzul, eu auzul... l-am folosit în câteva misiuni. Se pricep să lupte.

Weiss afla că doisprezece din imputerniciții SD-ului vor zbura peste trei zile în aerul... auzul, eu auzul... l-am folosit în câteva misiuni. Se pricep să lupte.

Stutgoff a doua zi după ce primise această informație de la Weiss, îi spuse că aliații au fost anunțați și că aviația lor va controla spațiul aerian... auzul, eu auzul... l-am folosit în câteva misiuni. Se pricep să lupte.

Weiss, după ce se gîndi, spuse:

— Nu putem introduce pe nimeni printre acești imputerniciți. Lista cu ei a fost semnată de Himmler și Kaltenbrunner. Echipajul avionului se va forma numai în ajunul zborului și oamenii nu se vor cunoaște între ei. Voi încerca altceva. Voi veni la aerodrom și împreună cu ofițerul de serviciu voi verifica echipajul. Mă voi lega de un membru al acestuia și îl voi înlocui. Dacă va fi nevoie, îl voi pune pe ofițerul de serviciu să telefoneze lui Dietrich și acesta va zice cum voi dori eu. Altă soluție nu văd.

— Dar în acest caz omul nostru trebuie să fie aviator și printre ai noștri nu avem așa ceva.

— Poate găsim printre oamenii lui Zubov.

Cînd Weiss îl întrebă pe Zubov dacă are vreun aviator în grupa sa, acesta declară bucuros:

— Păi, chiar eu sînt pilot. Am terminat școala de aviație sportivă; am zburat și singur, fără instructor...

— Ascultă, tu înțelegi că din zborul acesta...

— E clar. Eu sînt nemuritor și, în plus, am peste 20 de salturi cu parașuta. Nu te teme, nu mor eu.

Documentele pentru Zubov fură obținute de Nadia.

Total se rezolvă mai simplu decît se așteptase Weiss.

El se întoarse în fața sa și a ofițerului de serviciu pentru... auzul, eu auzul... l-am folosit în câteva misiuni. Se pricep să lupte.

— Porcule! — zbiră Weiss. Esti un porc și un laș.

— Ce aveți de gînd să faceți?

Întorcîndu-se spre ofițerul de serviciu, întrebă:

— Ce aveți de gînd să faceți?

— În cit timp?

— În cit timp?

— În cit timp?

— Avionul trebuie să decoleze peste cinci minute. Va fi escortat de avioane de vânătoare care vor fi deja în aer.

Ofițerul de serviciu stătea în poziție de dregă, cu fața, cu buzele uscate.

În acel moment apărut Zubov în uniformă de aviator, cu o geantă în mână. Salută. Weiss îl luă în primire:

— De ce circuli fără însoțitor? Actele!

— Spuse degajat:

— Din timp în timp, în timpul serviciului, trebuie să faci o vizită la ofițerul de serviciu. Eu am făcut-o acum. Așteptă-te să te prezinti. Dacă ai ceva de spus, poți să vorbești acum. Dacă nu, poți să te duci la serviciu.

— Și li ordonă:

— Marș în avion!

Zubov se împotrivi:

— Marș, fără discuții!

— Decolează, usa lu deschisă și Zubov aruncă trei parasute.

— Serviciu.

— Nu. Pilotul șef a ordonat să zburăm fără parasute.

la destinație.

Weiss privi disperat spre avionul care se ridica în aer.

— În vederea îndeplinirii unei misiuni.

— În vederea îndeplinirii unei misiuni.

— În vederea îndeplinirii unei misiuni.

— În vederea îndeplinirii unei misiuni.

— În vederea îndeplinirii unei misiuni.

— În vederea îndeplinirii unei misiuni.

— În vederea îndeplinirii unei misiuni.

— Trebuie să așară să primim benzina — spuse Weiss. — Da, nu te necăzi că cisternele vor ajunge aici. De ce să te necăzi?

— Răspunsul bombardat podurile.

— Dar se pot monta poduri din pontoane.

— Da, dară vor reuși să aducă pontoanele la timp.

— În ce punct? — întrebă Weiss.

Colonelul le arată pe hartă locul unde trebuia montat podul. Weiss și Zubov se dăduseră seama că trebuia să aducă pontoanele la timp. Weiss și Zubov se dăduseră seama că trebuia să aducă pontoanele la timp.

— Din timp în timp, în timpul serviciului, trebuie să faci o vizită la ofițerul de serviciu. Eu am făcut-o acum. Așteptă-te să te prezinti. Dacă ai ceva de spus, poți să vorbești acum. Dacă nu, poți să te duci la serviciu.

A doua zi, prin omul său de legătură, Weiss reuși să transmită la Berlin că trebuia să se facă o mină fabricată sub forma unui portigaret din material plastic.

Peste două zile, la ora 10,00, Dietrich și Weiss se dăduseră seama că trebuia să se facă o mină fabricată sub forma unui portigaret din material plastic.

Dietrich, plin de furie, încerca să telefoneze la Berlin.

Agentul de legătură îi transmisese lui Weiss ordinul să se facă o mină fabricată sub forma unui portigaret din material plastic. Dietrich, plin de furie, încerca să telefoneze la Berlin. Agentul de legătură îi transmisese lui Weiss ordinul să se facă o mină fabricată sub forma unui portigaret din material plastic.

— De ce ru m-ai arestat imediat?

— Lansdorf nu m-a crezut. A spus că vreau să te lichidez pentru că mă ai la mână. Mi-a ordonat să te țin tot timpul sub observație. Cînd am venit amîndoi aici, în timp ce tu erai în baie, ți-am controlat hainele și am găsit într-un buzunar un portligaret. Mă pricep la astfel de lucruri. După ce au luat foc depozitele cu otravă, am verificat iar și nu mai aveai asupra ta portligaretul. E adevărat?

— Da.

— Vezi — se laudă Dietrich abia vorbind — sînt un bun ofițer de contrainformații.

— Și da ce îmi spui toate astea? Ca să teucid?

— Da, desigur... Nu vreau, nu pot să mă chinulesc.

— Nu, nu te voi omori, Dietrich. Dimpotrivă, voi trimite sanitarul să te ia. Tu nu trebuie să mori dintr-o dată. Tu trebuie să simți ce înseamnă să mori. Auzi, Dietrich? Plec după sanitari.

Dietrich tăcea. Murise.

Weiss își caută mașina și, după ce se îndepărtă de aerodrom, se opri și li schimbă numărul. Merse în continuare pe un drum de pădure. După 17 kilometri opri, ascunse mașina în tufiș și-și continuă drumul pe jos. La un moment dat apărură doi militari îmbrăcați în uniforme S.S., cu automatele în mîini. Weiss spuse parola și, după ce primi răspunsul, fu condus la un mic pavilion de vînătoare. În sufragerie, aplecat asupra unei hărți, se afla un ofițer sovietic.

— Maiorul Kolosov — se prezintă el. Dacă nu vă supărați, actele dumneavoastră!

Weiss îi dădu legitimația specială primită de la Schellenberg.

— Strașnic document — spuse maiorul înapoindu-i legitimația. Vă felicit, tovarășe Belov.

După ce analizară împreună planul de acțiune, Weiss plecă să-și întâlnească grupa sa. Erau patru oameni îmbrăcați în uniforme de ofițeri S.S.

Se urcară într-o mașină și plecară spre lagăr. La intrare au fost opriți de pază. Weiss fu condus la colonelul Steinner — imputernicit al S.S.-ului. Acesta, după ce verifică legitimația lui Weiss, o aruncă neglijent pe birou și întrebă:

— Ce e?

— Adică cum „ce e”? — întrebă Weiss la rîndul lui.

— Ce vă interesează?

— Aș vrea să mă conving că aici nu trebuie să mă intereseze nimic.

— Adică?

— Să mă conving că totul e în ordine. Dacă îmi garantați că este așa, voi raporta la Berlin acest lucru.

— Cui raportați?

— Probabil unuia din cei ce au semnat legitimația mea.

— Personal? Sînteți un om de încredere? E ciudat...

— Ce?

— Că nu au încredere în mine. Am discutat personal atît cu Müller cît și cu Kaltenbrunner. Le-am spus că pentru mine e o mare cinste să îndeplinesc această misiune. Prezența dumneavoastră aici demonstrează că nu au încredere în mine. Voi protesta.

Colonelul întinse mîna spre telefon.

— Apropo, dacă vorbiți cu Berlinul — spuse Weiss — raportați vă rog că din opt lagăre am inspectat deja cinci. Totul e în regulă.

Steinner întrebă cu mîna pe telefon:

— Deci, nu ați venit special pentru mine?

— Ei, asta-i — zîmbi Weiss. Am ordin să verific opt lagăre. Acesta este al șaselea. Sînt mort de oboseală. Deci, voi raporta că și aici totul e în ordine.

— Numai pentru asta ați venit?

Weiss își privi ceasul și spuse:

— După mine, asta e tot. Vedeli, trebuie să mai verific încă două lagăre.

— Dar nu se poate — spuse cu reproș Steinner. Rămîneți să prînzîți cu mine. Imediat voi da ordinele necesare.

Colonelul ieși. Weiss tăle imediat cablurile telefoanelor și soneriilor de alarmă. Cînd colonelul se întoarse, îi spuse:

— Permiteți să-mi anunț însoțitorii că mai întîrzii?

— Lăsați că trimit aghiotantul să-l anunțe.

Weiss coborî vocea:

— În mod excepțional, pentru că am încredere în dumneavoastră, pot să vă spun că printre cei ce mă însoțesc e și cineva din partea Cancelariei partidului. Mă tem să nu se considere jignit, dacă aghiotantul îi va transmite ceva din partea mea. Trebuie să-i spun personal, altfel risc să am neplăceri.

— Invitați-l și pe el.

— Dacă sînteți otit de amabil, atunci invitați-l dumneavoastră. E posibil ca acest om să vă fie de folos în viitor.

— Bine, dacă așa stau lucrurile, mergem amîndoi. Ieșiră, traversară curtea și se apropiară de mașină. Deschizînd ușa mașinii, Johann spuse:

— Am onoarea să vă prezint pe împuternicitul S.S.-ului. Steinner, zimbând superior, se aplecă spre ușa mașinii. Weiss îl lovi în ceafă cu muchia palmei. Steinner căzu cu fața în jos și imediat niște mâini îl traseră înăuntru. Johann își aprinse calm o țigară. Din mașină cineva îi întinse o legătură cu chei. Le luă și se întoarse în biroul lui Steinner. Încuie ușa și scoase dintr-un seif o mapă sigilată și, ascunzând-o sub tunică, ieși. În mașină, dându-i unul tovarăș o hirtie pe care erau trecute locurile în care lagărul fusese minat, îi spuse :

— Cercetează asta. Am plecat.

Mașina îi duse pînă la punctul de întîlnire cu grupa maiorului Kolosov. Uniți, porniră spre intrarea în uzina subterană. Grupa de parașutiști sovietici se opri în apropiere. Un grup de lupători îmbrăcați în uniforme S.S., sub comanda lui Weiss, se apropie în formație de poarta uzinei, pînă cînd un subofițer le strigă să se oprească. Din ambrazuri asupra lor erau atîntite țevile citorva mitraliere grele. Weiss continuă să meargă înaintea grupei sale, de parcă nu ar fi auzit nimic. Oprind grupa la 15 metri de ambrazuri, strigă cit putu de tare :

— Subofițer, la mine !

Cînd acela, neîncrezător, făcu cîțiva pași spre el, îl ordonă arătînd spre grupa sa :

— Preia comanda !

Subofițerul, șovăind, spuse :

— Dar, domnule căpitan, nu sînt oamenii mei.

— Preia comanda ! — repetă Weiss. E căldură, praf. Să mi se aducă apă !

Apoi ordonă subofițerului :

— Adună-ți oamenii ! Voi citi imediat ordinul fîhrerului de decorare cu ocazia zilei sale de naștere.

Subofițerul fluieră și subunitatea lui se alinie.

Weiss se urcă pe o movilă și începu să vorbească subunității aliniată în fața sa. Cînd parașutiștii se apropiară, Weiss, întrerupîndu-și brusc cuvîntarea, spuse simplu :

— Și acum, trebuie să vă predați.

Subunitatea încercă să intre în luptă, numai patru S.S.-iști se predară de bună voie. După ce mica încălțare se termină, maiorul Kolosov își cercetă ceasul și spuse :

— Gata, am făcut gălăgie. Din această clipă acțiunea noastră nu mai este secretă pentru nemți. Acum trebuie să rezistăm.

O parte a detașamentului de parașutiști ocupă poziții de apărare în jurul intrării în uzina subterană, iar restul se instalează în tranșee, la un kilometru depărtare. Șase oameni încărcăți cu exploziv dispărură în uzina subterană. Peste cîteva minute apărură din nou și imediat răsună o explozie infundată.

Grupa de asalt, care trebuia să pătrundă în galeria subterană, era formată din șapte oameni. Weiss îi ceru lui Kolosov aprobarea să meargă cu această grupă.

— Bine — fu de acord Kolosov. Dar veți lua cu voi un radiotelegrafist, pentru a ține legătura. E o fată de aur, a lucrat în spatele frontului ca și dumneavoastră. Duceți-vă, o să vă ajungă din urmă.

Cînd coborîră în galerie, îi ajunse din urmă și radiotelegrafistul. Era Nadia, fiica profesorului. După ce merseră un timp, auziră glasuri și sunete de fier lovit cu un obiect tare. După cîteva sute de metri, descoperiră un grilaj prin care erau îndreptate spre ei zeci de mîini. Cercetînd grilajul, unul din militari spuse că îl va putea arunca în aer, dacă oamenii se vor îndepărta.

Cu mare greutate Weiss reuși să facă liniște și-i convinse pe oameni să se îndepărteze de grilaj, pentru a putea fi aruncat în aer.

Peste cîteva minute răsună o explozie. Valul de aer provocat de explozie fu așa de puternic, încît cîteva vago-nete, înlăturînd pîdicile existente pe șine, o porniră la vale spre galeria înșesată de oameni.

Weiss alergă spre primul vagonet, încercînd fără succes să așeze în fața lui un buștean drept obstacol. Văzînd că nu reușește, aruncă imediat o grenadă în fața lui și se trînti la pămînt acoperindu-și capul cu mîinile. Vagonetele se opriră îngrămădite unul peste altul, dar Weiss zăcea acoperit de pietre. Cu mare băgare de seamă, fu scos de sub pietre și transportat la suprafață, unde lupta se apropia de sfîrșit, datorită intervenției tancurilor sovietice.

Weiss a fost dus la un spital militar german din apropiere, spital ce fusese preluat de o unitate sovietică motorizată. Era grav rănit și nu îi revenise încă cunoștința. În burunarul uniforme sale, șeful spitalului descoperi legi-mația semnată de cei trei șefi ai spionajului hitlerist. Informă imediat despre aceasta pe șeful secției speciale, care ordonă ca Weiss să fie bine îngrijit, urmînd a fi interogată cînd starea sănătății lui va permite acest lucru.

Cînd Weiss își reveni, încercă să ghicească unde se afla și ce s-a întimplat. I se părea că a fost rănit în timpul bombardării aerodromului, după ce Dietrich declarase că l-a descoperit. Deci, acum doctorii încearcă să-l revie pentru ca Gestapoul să îl poată interoga.

Într-o dimineață, trîzindu-se, Weiss avu un adevărat soc cînd îl văzu lîngă patul lui pe colonelul Barisev îmbrăcat într-un halat alb.

Barisev colindase multe spitale, căutîndu-l pe Belov. Și la spitalul acesta, cînd întrebăse, i se spusese că la ei nu e internat nici un ofițer cu acest nume. E drept că au un pacient deosebit, un ofițer S.D. foarte important, pe nume Johann Weiss.

Barisev lămurî lucrurile pe scurt și ceru să i se instaleze un pat în rezerva lui Weiss.

Și acum Belov îl privea fix și neîncrezător.

— Sînt într-un spital rusesc? — Întrebă încet Belov.

— Desigur, Sasa. Te aflu într-un spital sovietic.

— Și eu care adunasem toate somniferele ce mi se dădeau pentru a le lua deodată și a termina.

— Da, dragule, războiul s-a terminat. Ai noștri fac acum plajă pe malul Elbăi.

— Trimiteți atunci o mașină după Henrich Swartzkopf, dacă e viu.

— E viu, desigur, și nu trebuie să-i trimiți mașina pentru a veni aici. Tovarășul Swartzkopf e directorul unei mari întreprinderi și are mașină la dispoziție. Îi vom telegrafia să vină.

— Vă rog să-mi spuneți ce face *Culul*.

— Bătrînul e președintele unui colhoz. Schioapătă puțin cu proteza lui, dar în rest o duce bine.

— Dar Elza?

— Care Elza? A. Orlova... Face încă parte din cadrele noastre active. Se interesează mereu dacă din punct de vedere juridic căsătoria lui Zubov e legală.

— Dar Zubov?

Barisev se întunecă. Spuse cu greu, căutînd cuvintele:

— Înțelegi, avionul nu a ajuns la destinație. Zubov a fost un erou. Tare aș fi vrut să îl scăpat cu viață...

Peste cîteva zile Barisev, Henrich Swartzkopf și Nadia îl conduseră pe Belov la aeroport. Johann Weiss își încheiase existența. Maiorul Alexandru Belov se întorcea în patrie.

CUPRINSUL

	Pag.
Partea întâi	
Transplantul	3
Partea a doua	
La centrul Walli	86
Partea a treia	
Omul lui Schellenberg	105

Redactor : cpt. GHEORGHE VARGA
Corector : serg. maj. COSTEL CRIȘAN

Comanda nr. S/396022 Dat la cules : 29.03.1975
R.M. nr. 083/1975 Bun de tipar : 23.06.1975

Lucrarea conține 224 pagini